

DEFENSORA DE LA CIUTADANIA DE GIRONA

Memòria 2021 - 2022

Memòria anual de l'Oficina de la Defensora de la Ciutadania de Girona, Marta Alsina i Conesa. D'octubre de 2021 a desembre de 2022.

Girona, març 2023

ÍNDIX

1. Presentació	7
1.1. Salutació	8
1.2. Novetats	10
1.3. Agraïments.....	11
1.4. El funcionament de l'administració: la bretxa digital, la cita prèvia, l'espera al carrer i el teletreball.....	12
1.5. La crisi de l'habitatge: un problema estructural.....	14
1.6. La gestió dels residus	16
1.7. L'oci nocturn i el dret a la salut, assignatures pendents.....	18
1.8. Les multes: l'accés al Barri Vell.....	19
1.9 El servei de transport públic de taxi i d'autobusos	20
2. Extracte de l'activitat	21
2.1. Actuacions, expedients i recomanacions	22
2.2. Gràfiques de comparativa de recomanacions.....	25
2.3. Taula d'expedients i recomanacions	29
2.4. Actuacions d'intermediació a destacar.....	31
2.5. Cloenda: eficàcia de les recomanacions i propostes futures	32
3. Recomanacions octubre 2021-2022	35
3.1. Recomanacions acceptades 2021-2022	36
3.2. Recomanacions rebutjades 2021-2022.....	82
3.3. Recomanacions pendents 2021-2022.....	106
4. Recomanacions d'ofici octubre 2021-2022	121
4.1. Recomanacions d'ofici acceptades 2021-2022	122
4.2. Recomanacions d'ofici rebutjades 2021-2022	127
4.3. Recomanacions d'ofici pendents 2021-2022	129
5. Annexos	135
5.1. Articles	136
5.2. Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat	144
5.3. Declaració Universal dels Drets Humans.....	155

1. Presentació

“La ciutat es avui un espai de totes les trobades i, per tant, de totes les possibilitats. la vida a la ciutat també ens imposa actualment l’obligació de precisar millor determinats drets”

Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a les Ciutats

1.1. Salutació

Benvolguda senyora alcaldessa, senyores regidores i regidors, síndiques, síndics, defensores i defensors d’altres pobles i ciutats, veïnes i veïns, amigues i amics, associacions veïnals i tota la ciutadania en general, totes les persones que heu acudit a la meua oficina i heu confiat en aquesta Institució, totes les persones que assistiu a aquesta primera presentació de la meua activitat com a Defensora de la ciutadania de Girona, benvingudes i moltes gràcies.

Fa una mica més d’un any, el 21 d’octubre de 2021, vaig agafar el relleu de l’anterior defensor, Ramon Llorente, davant aquest mateix Ple. Vaig acceptar aquest nomenament amb molta il·lusió i amb el gran repte d’esvair els dubtes que algun grup municipal va expressar perquè no s’havia aconseguit un candidat de consens.

Us vaig dir en aquell moment que em deixéssiu treballar, que tindríem temps de fer balanç i valorar la meua tasca. Durant aquest any, totes i tots els que heu volgut, regidores i regidors de qualsevol grup polític del Consistori heu pogut conèixer el treball que s’ha fet, heu tingut les portes obertes del meu despatx per conèixer de primera mà la feina que estem fent amb el personal adscrit a la meua oficina, i l’atenció que s’ha prestat a tota la ciutadania que s’hi ha apropat. Els que no heu mostrat tant interès per la nostra activitat, tindreu ara ocasió de conèixer amb aquest informe, tota la feina que s’ha fet des de l’octubre de 2021 fins el desembre de 2022. I no és poca.

Com a Defensora he pogut treballar amb total independència, i no m’he sentit ni em sento condicionada per ningú. He actuat amb transparència i amb les portes obertes a tothom, he escoltat a la ciutadania -molt necessitada d’atenció- he atès les seves peticions i he contribuït a resoldre situacions poc respectuoses amb els seus drets, ja sigui amb la col·laboració de l’àrea afectada, ja sigui mitjançant les recomanacions d’aquesta Defensora, malgrat que no sempre han agradat ni acontentat tothom, i com diré més endavant, no sempre s’acaben complint.

En general constato que la ciutadania se sent cada vegada més allunyada de l’administració, degut a aquesta nova versió 2.0 del “*vuelva usted mañana*” en que estem convertint els tràmits administratius, i constato també que hi ha problemes estructurals com els de la manca d’habitatge que requereixen una reacció contundent dels polítics, que cal una autèntica política d’habitatge, de lloguer social i de control i millor gestió dels recursos, i d’altres problemes que exposaré en aquest informe i que podreu veure en els gràfics i recomanacions que ja he anat publicant al web durant aquest any.

No oblidem que la ciutadania ha d’estar al centre de la política: les ciutats creixen i creixeran, i els seus governants tenen el repte de garantir el respecte als drets fonamentals de la ciutadania com son l’habitatge, la salut, l’educació, el medi ambient, la qualitat de vida, l’aigua, la seguretat, la igualtat, la felicitat, i tots aquells que venen

recollits a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i a la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, de la que Girona forma part.

Correspon doncs als polítics, a vostès en definitiva, excel·lir en aquesta tasca en virtut del mandant democràtic dels ciutadans que els han votat. Jo només hi aporto el meu granet de sorra posant al seu servei aquest informe per tal que els pugui servir per millorar el servei públic que presten a la ciutadania, per assolir el ple respecte als drets humans i aconseguir que l'administració atengui a les ciutadanes i ciutadans de forma eficaç, àgil i respectuosa perquè la ciutadania se senti emparada i atesa pels seus governants.

1.2. Novetats

Abans d'entrar en el que és pròpiament el contingut de l'informe, el nombre d'expedients i actuacions que hem fet i les recomanacions que s'han adreçat a l'Ajuntament, els vull explicar alguns dels canvis que s'han fet a l'Oficina de la Defensora per tal de poder-nos adequar als nous temps, malgrat les deficiències materials que patim, que també exposaré.

Una de les primeres coses que es va fer a l'Oficina de la Defensora per guanyar en eficàcia, adaptar-nos als nous temps, i respectar la protecció de dades de caràcter personal de la ciutadania, va ser eliminar físicament els expedients tancats, que van quedar degudament registrats al Siagi. Vam eliminar els anteriors al 2017, seguint el procediment establert per l'Arxiu Administratiu.

A partir del 2022, hem deixat de registrar i obrir expedients en paper, i seguim amb el procediment de l'expedient digital com l'Ajuntament, tot i que amb el nostre registre propi. Per tant, quan progressivament, puguem eliminar els expedients del 2017 al 2021, haurem acabat definitivament amb el paper a la nostra oficina.

També hem actualitzat el web, on hem posat a l'abast de tothom les recomanacions que fem, amb indicació expressa de si s'han estat acceptades o no, per tal que tothom les pugui conèixer i fer més visible la nostra tasca.

Continuem formant part del Fòrum de Síndics/ques i Defensors/es Locals de Catalunya, del que sóc vicepresidenta, i estem col·laborant estretament amb la Sindicatura de Greuges de Catalunya, atès que amb la nova Sindica, senyora Ester Gimenez Salinas hi ha molt bona entesa i ens uneix la mateixa finalitat i esperit de treball. Cal dir que gràcies a ella el Fòrum disposa d'un despatx propi a la seu de la Sindicatura de Greuges de Catalunya des d'on treballar per la formació, l'expansió i la divulgació de la figura de les sindicatures locals.

Finalment i com a manera de treballar, l'Oficina està oberta al públic cada dia, de 9 a 14 h, i atenem sense necessitat de cita prèvia, al marge que la ciutadania demani hora per entrevistar-se amb aquesta Defensora, que hi és tres dies a la setmana de 8 a 15 h, els dilluns, dimecres i divendres. La nostra idea es poder atendre a tothom amb la màxima diligència i no tancar les portes a ningú, perquè això permet també resoldre problemes més ràpidament.

Hem suprimit el sistema de reunions amb un calendari predeterminat per una col·laboració més puntual i efectiva. M'ha semblat molt més dinàmica aquesta manera de funcionar, i ens ha permès solucionar moltes coses de manera més eficaç, també gràcies a la col·laboració de les àrees implicades.

1.3. Agraïments

Des del punt de vista material he de fer un agraïment especial a les persones responsables del sistema d'arxius, que ens van assessorar i orientar en la supressió del paper i digitalització dels expedients, i a les persones de comunicació i al departament d'informàtica, sense les quals no haguessin actualitzat el web ni resolt altres qüestions tècniques.

També per descomptat a les dues treballadores de la meva oficina, sense la col·laboració de les quals no seria possible tirar-la endavant.

La veritat és que he trobat en general un gran respecte per la meva tasca i una gran disponibilitat de col·laboració de gairebé totes les àrees. He d'agrair molt especialment el suport que he tingut de tot el personal de Registre (OAC), de Recaptació, de Gestió Tributària, dels Serveis Socials, de l'Oficina Municipal d'Habitatge, del Padró Municipal, d' Urbanisme, de Mobilitat i de Sostenibilitat, que mai han declinat cap ajuda, i amb qui hem col·laborat molt estretament davant les consultes i les queixes ciutadanes.

Però també he de fer pública una queixa, referent a la necessitat que l'Oficina de la Defensora tingui un espai més digne, on poder treballar de forma més segura i eficient, i atendre amb dignitat a la ciutadania, sense l'amenaça d'un possible esfondrament del sostre; ni dels recurrents problemes tecnològics que patim, com les dificultats amb la línia telefònica; la manca de cobertura pel telèfon mòbil i la lentitud del wifi. M'he queixat reiteradament a l'Alcaldia, i a l'Alcaldessa en persona. Fa anys que el sostre està apuntalat perquè no caigui; que els revestiments de fusta estan corcats i que no complim cap de les mesures que exigeix la prevenció de riscos laborals. Demano, doncs, davant del Ple, que se'ns doni una solució en els propers mesos perquè puguem atendre millor a la ciutadania i treballar en les condicions de seguretat i salut adequades.

Finalment agrair a l'anterior defensor Ramon Llorente la seva inestimable ajuda en els meus inicis i la tasca que ha fet i fa al FòrumSD, que ha aconseguit, gràcies a ell, culminar el procés de redacció i presentació al Parlament de Catalunya d'una futura Llei de Sindicatures Locals que reguli d'una manera més clara i detallada la figura de les defensories locals per dotar-les de seguretat jurídica, i una regulació pròpia que permeti la seva implementació general arreu del territori.

1.4. El funcionament de l'administració: la bretxa digital, la cita prèvia, l'espera al carrer i el teletreball

---

Vaig iniciar la meua etapa com a Defensora quan deixàvem enrere la pandèmia i algunes de les mesures restrictives que vam acceptar pel bé comú, algunes de les quals han quedat instal·lades per sempre i que afecten negativament el funcionament de l'administració.

Detecto que l'administració en general, i aquesta en particular, ha aprofitat la pandèmia per accelerar l'administració electrònica, però sense fer els canvis profunds que això requereix: d'una banda no es pot obligar a la ciutadania a relacionar-se amb l'administració per mitjans telemàtics, però en canvi se l'està discriminant per no fer-ho. Hi ha col·lectius especialment vulnerables com la gent gran, gent sense recursos, o sense coneixements suficients per desenvolupar-se correctament en l'ús d'aquests mitjans que s'ha vist clarament perjudicada per la seva implantació i per una nova burocratització dels tràmits que no fan més que empitjorar el funcionament dels serveis públics.

Quan la ciutadania, que no vol o no pot relacionar-se per mitjans electrònics amb l'administració, es veu obligada a demanar cita prèvia per qualsevol tràmit sense accés a la necessària i efectiva informació prèvia s'està produint una discriminació clara en comparació a qui pot fer els tràmits, sense problemes, *on line*.

No és acceptable que a un ciutadà o ciutadana a qui, per exemple, se li ha notificat una sanció i té un termini per fer recursos o al·legacions i examinar l'expedient en el seu cas, se li doni cita prèvia més enllà del termini que se li ha concedit per fer al·legacions; no és acceptable que al final això depengui de que pugui trobar una hora lliure gràcies a la bona voluntat del personal del registre; com tampoc no ho és que al mateix temps no se li faciliti el contingut de l'expedient, perquè si es digitalitzen els tràmits pel ciutadà l'administració n'hi ha de facilitar l'accés online.

No és acceptable que un ciutadà o ciutadana hagi de demanar cita prèvia cada vegada que vol fer un tràmit amb l'administració, cada vegada que vol presentar un escrit o fer una consulta perquè no sap utilitzar els mitjans telemàtics. No és acceptable que calgui cita prèvia per presentar un escrit, i no és acceptable que un cop l'administrat accepta ser notificat per e-Notum no pugui continuar fent tots els tràmits sense una cita prèvia. No és acceptable que no es faciliti informació directa dels tràmits que s'han de fer sense necessitat de quedar prèviament, perquè això multiplica els tràmits administratius. No és acceptable que s'esgotin les cites prèvies, i després potser no s'omplin, no és acceptable que la gent s'espera al carrer amb el fred que fa, i tampoc no és acceptable que degut al teletreball de vegades no es puguin resoldre temes que amb la presència dels responsables es podrien agilitzar.

Cal que apostem per resoldre amb eficàcia i dins els terminis les peticions ciutadanes, i facilitar l'accés a les noves eines si, però també hem de recuperar perquè els hem oblidat, a qui no pot assumir tanta tecnologia facilitant les informacions i els tràmits.

L'administració no compleix amb els principis d'eficàcia, claredat i celeritat. Es cert que Girona cada vegada és una ciutat més gran, i que calen més recursos, però s'ha d'apostar per agilitzar els tràmits i resoldre, contestar al ciutadà i eliminar les traves burocràtiques que han reaparegut arreu, hem d'adequar els tràmits administratius a

les noves tecnologies: eliminar les cites prèvies obligatòries; discriminar les raons de la cita prèvia; facilitar a la ciutadania l'accés als seus expedients i el compliment dels terminis per fer al·legacions; accelerar les respostes, i donar compliment als terminis per resoldre i eliminar la bretxa digital, ajudant a la ciutadania en tots els tràmits, i evitar informes i requeriments innecessaris.

Cal replantejar el teletreball, perquè no s'acaba d'entendre aquesta forma de treballar sense les eines adequades. En ocasions es podrien solucionar temes de manera presencial, amb eficàcia, però la forma d'organitzar el teletreball no ho facilita, perquè qualsevol persona té dret a ser atesa per l'Ajuntament i a obtenir informació en el moment que la demana, i no dependre de si la persona que li pot donar està a les dependències municipals o a casa treballant.

La ciutadania, no ha estat al centre de les prioritats que ha de tenir l'administració municipal, precisament tot al contrari. Quan més atenció ha requerit, més se l'ha allunyat de l'administració, se li han posat barreres invisibles, i se li han dificultat els tràmits, i la part més feble de la ciutadania és la que ha patit més les conseqüències de l'administració electrònica.

Cal obrir de nou l'administració, cal informar, cal atendre presencialment i cal agilitzar els tràmits com deia, i també cal humanitzar i acabar amb les dificultats que especialment aquí a l'Ajuntament de Girona sembla que presenten els procediments en general, i cal posar fi al retard en resoldre i a l'abús del silenci administratiu.

Aquesta Defensora detecta un excés de zel, d'informes i contra informes jurídics, i de dificultats de tramitació que no ajuden a solucionar els problemes de la ciutadania com aquesta es mereix. No resulta comprensible aquesta fiscalització extrema de l'activitat de l'administració, aquest control per part de l'assessoria jurídica que a l'entendre d'aquesta Defensora dificulta de forma no justificada moltes actuacions que s'endarrereixen de forma inexplicable, en contra dels principis d'agilitat i eficàcia als que es deu l'administració. Les lleis, els reglaments, les ordenances s'han d'interpretar, per buscar solucions i facilitar la gestió dels temes que afecten la ciutadania, no per posar pals a les rodes i fer sentir a l'administrat esclafat per l'administració, distanciat i enfadat. Cal tornar la ciutadania al centre.

Això exigeix també un canvi d'espai perquè s'acabi l'espera al carrer, sobretot els dies d'hivern que han estat especialment freds. No pot ser que la ciutadania no pugui disposar d'un espai adequat on esperar que se l'atengui, sense res més que una o dues estufes del tot insuficients. De nou es castiga els ciutadans que no es relacionen amb l'administració per mitjans telemàtics, i que han d'acudir personalment a fer els tràmits que necessiten, perquè a més d'esperar i potser d'haver de tornar, ho han de fer en condicions pitjors que els que ho pot fer des de casa.

1.5. La crisi de l'habitatge: un problema estructural

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya en el seu article 26 diu que les persones que no disposen dels recursos suficients tenen dret a accedir a un habitatge digne, per a la qual cosa els poders públics han d'establir per llei un sistema de mesures que garanteixi aquest dret, amb les condicions que determinen les lleis.

Un dels gruixos de les queixes que ha atès aquesta defensora són les relacionades amb la manca d'habitatge de lloguer social, els desnonaments i les emergències habitacionals.

Malgrat que des de Serveis Socials s'ha pogut solucionar i des de l'Oficina Municipal d'Habitatge s'està treballant perquè ningú no es quedi al carrer, és evident que estem davant una crisi molt greu, i que no s'està complint el mandat de l'article 26 perquè l'accés a un habitatge digne no està garantit.

Les queixes principals han estat de ciutadans que han rebut demanades de desnonaments i que estaven preocupats per la suspensió dels procediments i pels informes de vulnerabilitat, així com per la manca de solució alternativa i en últim extrem per la situació de persones que estaven en emergència habitacional i que a principis d'agost van quedar sense la solució de l'alberg per la manca de recursos, i que es van haver de reubicar. Les pròrrogues decretades pel govern de l'Estat en relació als desnonaments, per aquelles situacions de vulnerabilitat, han evitat mals majors, però el problema hi és, i fa temps que s'arrossega.

La ciutadania que s'ha vist afectada per l'amenaça d'un desnonament i que no pot veure resolta la seva situació fins a última hora, que està pendent de la decisió judicial, de l'informe de vulnerabilitat, i d'una solució d'emergència que no sembla que acabi d'arribar, amb la por de quedar-se al carrer, mereix una resposta política que ajudi a acabar amb aquest problema estructural que cada vegada afecta a més persones.

Les ocupacions de pisos són també un altre problema, tant per veïns que no les veuen amb bons ulls i a qui els perjudica, com en el cas del carrer Bellaire per posar un exemple, perquè són ocupacions que van més enllà de cobrir necessitats vitals sinó que generen un negoci i perpetuen l'abús de determinats grups organitzats sobre els més febles.

Cal que els municipis reclamin solucions legals que els permetin actuar i posar fi a situacions que es podrien revertir en benefici de les persones necessitades d'habitatge, però solucions que vagin més enllà de les que es volen portar a terme des del Parlament de Catalunya, que no serviran de gaire perquè en aquest sentit cal una reforma clara de la llei processal.

També cal fer força perquè els bancs i els fons voltor acabin cedint i acceptin fer oferiment de lloguer social a la gent que ocupa habitatges que a un preu assequible estarien disposats a pagar, i per descomptat solucionar el problema de l'accés a l'aigua garantint un mínim vital.

He detectat que mentre es posen impediments per l'accés a l'aigua a famílies en situació d'ocupació d'habitatges d'entitats bancàries o fons voltor, perquè encara no tenen un contracte de lloguer social, i perquè poden accedir a les fonts públiques, hi ha hagut alguna situació d'abús en que ocupants que no estaven en situació de

vulnerabilitat s'aprofitaven de la concessió de comptadors d'aigua a ocupants anteriors, que l'Ajuntament no havia detectat. En aquests casos es fa difícil explicar perquè en situacions iguals es fan diferències i perquè no hi ha un correcte control dels recursos.

Aquesta defensora creu doncs que es pot fer més, que s'ha de poder controlar i diferenciar les situacions de necessitat i les d'abús, per poder optimitzar els recursos, i que des dels Ajuntaments cal reclamar que es legisli per poder actuar en determinades ocupacions, per tenir més força per obligar als grans tenidors a oferir lloguers socials, i perquè es facin les polítiques que calguin per garantir l'accés a l'habitatge.

Cal també treballar, ara que la gestió de l'aigua torna a ser de l'Ajuntament, per garantir un mínim vital perquè aquesta arribi a tothom.

1.6. La gestió dels residus

El problema de la neteja, la recollida selectiva i els contenidors. Els espais privatius d'ús públic

Des de l'inici de la meva etapa com a Defensora, i crec que en aquell moment era el més àlgid de queixes, hi ha hagut problemes amb la neteja. Es poden dir, i s'ha confirmat recentment segons les dades publicades, dues coses: que Girona recicla massa poc, i malament, i que la ciutat no compleix amb el lema de l'empresa *Girona més Neta*.

Es va dir que amb el nou contracte de neteja se solucionarien els problemes, però de moment això s'ha agreujat per dos motius clars: que el servei de neteja no funciona correctament, i que la ciutadania no té una consciència clara que separar els residus és bàsic, i no creu que serveixi per a res.

Aquesta Defensora ha dit sempre que tenim un problema molt greu de consciència, de responsabilitat, i de compromís. Com a ciutadans ho estem fent molt malament perquè no reciclem, o ho fem poc i malament, i sembla que ens és igual perquè la cosa no va amb nosaltres i perquè *ho acaben barrejant tot!* Ens cal una nova cultura de conscienciació i compromís amb nosaltres mateixos i amb el nostre col·lectiu, amb la ciutat i la resta de conciutadans. Tots, absolutament tots hem de fer-nos responsables de la selecció de residus, de la contenció en la generació de residus i en la seva correcta gestió. Sense això crec fermament que serà molt difícil que solucionem el problema que tenim. Per tant, la primera obligació és, sens dubte, de tota la ciutadania, a qui cal seguir informant, conscienciant i explicant com es tracten els residus correctament separats, s'impliqui en la gestió dels residus i cregui que la seva tasca és important.

Dit això, Girona té problemes amb la recollida, els contenidors i la selecció i reciclatge de residus, que des de l'inici del meu mandat com a Defensora han estat un dels problemes més recurrents que els ciutadans han denunciat, i que sembla que s'havia de solucionar amb el nou contracte de la neteja.

Hi ha moltes zones de Girona, com el carrer Pare Coll, la zona de Can Gibert, per posar alguns exemples, en els que s'acumulen deixalles de tota mena als contenidors, fet que en alguna ocasió ha acabat amb contenidors cremats i altres incidents.

A tot això cal afegir-hi el fet que s'hagués deixat de netejar en zones sobre les quals hi ha dubtes que l'Ajuntament hi tingui obligació, quan ho havia fet sempre. Són espais utilitzats de forma pública com a Can Gibert, els espais Interblocs a Sant Narcís, i altres zones privatives d'ús públic, que han generat molts problemes que només es poden resoldre o amb un privatització de l'espai, malgrat que la ciutat malauradament, perdi espais per la ciutadania, o amb un compromís per part de l'Ajuntament perquè aquests espais siguin oberts a la ciutadania, i n'assumeixi el seu manteniment i vigilància, per evitar també situacions d'inseguretat que s'hi produeixen.

Espero que trobin la manera d'aconseguir conscienciar a la ciutadania de la importància de la gestió dels residus domèstics, i que trobin la manera d'aconseguir que els contenidors deixin de ser un focus d'acumulació de restes, que deixin d'estar situats en zones especialment molestes per alguns veïns, i que es pugui reciclar molt

més, fent una recollida selectiva eficient i situant la ciutat de Girona al lloc on es mereix en aquest aspecte.

1.7. L'oci nocturn i el dret a la salut, assignatures pendents

---

Després de la pandèmia a poc a poc es va recuperar la normalitat en relació a l'oci nocturn, de manera que els locals de la ciutat van poder reobrir sense cap mena de restriccions. Això d'una banda va comportar la disminució de les concentracions per beure al carrer, però la represa d'aquesta activitat també ha comportat que tornessin les queixes veïnals.

Girona és una ciutat que a part del turisme esportiu i de bicicleta, de comerç i de cultura, ha de poder continuar disposant de la seva oferta gastronòmica i efectivament d'oci nocturn. Això ja forma part integrant d'una ciutat amb Universitat, estudiants, i gent jove i no tan jove, que han de poder divertir-se, relacionar-se i sortir.

Però hi ha determinats punts de Girona de concentració de locals o de concentració de gent on es repeteixen les queixes veïnals per molèsties i sorolls al carrer. El dret a la salut també és un dret reconegut a l'Estatut i a la Carta de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat.

També cal tenir en compte la problemàtica de les terrasses, atès que la seva proliferació durant la pandèmia i la seva perpetuació més enllà d'aquesta, ha fet que en determinats llocs de Girona on no semblaria massa adequada l'existència de determinades activitats d'oci, les terrasses han permès concentracions excessives de gent en llocs inapropiats que han atemptat contra el descans i la salut dels veïns i veïnes.

En aquest sentit si que hi ha hagut també determinades zones afectades per activitats no autoritzades que s'han pogut redreçar amb la col·laboració de l'administració.

Aquesta Defensora, considera que s'ha de poder garantir l'oci nocturn i el descans veïnal. S'ha de treballar perquè els bars i locals facin respectar el descans dels veïns, que compleixin les condicions de les activitats que tenen autoritzades, i s'ha de recuperar el "*Pacte per la convivència nocturna*" que en el seu dia es va subscriure amb el sector. S'ha de poder parlar amb totes les parts implicades per trobar solucions i evitar les situacions de conflicte que s'estan generant i que no ajuden a resoldre aquests problemes.

Crec que la ciutadania de Girona no vol tornar a la ciutat grisa i avorrida que havia estat; que està orgullosa de la ciutat viva que tenim, però que cal aconseguir que sigui possible amb el respecte al dret a la salut i al descans dels veïns, repensant les activitats que s'autoritzen, les ubicacions, els aforaments i els horaris i activant totes aquelles actuacions, inclosa la mediació, per trobar solucions que garanteixi l'equilibri dels drets en joc.

1.8. Les multes: l'accés al Barri Vell

Les multes que ha generat la caducitat dels accessos al Barri Vell han constituït un altre problema pel fet que molts ciutadans, sobretot després del temps de pandèmia o precisament a causa de la pandèmia, s'han vist sancionats per haver excedit en els accessos permesos, malgrat complir tots els requisits per tenir aquesta autorització.

Aquesta Defensora va poder constatar com la baixa del padró provocava de forma automàtica la baixa de l'autorització, sense coneixement dels usuaris, que continuaven accedint al Barri Vell perquè també hi tenien el negoci o simplement hi continuaven vivint, i no se'ls havia informat de les conseqüències de la baixa en el padró. També hi ha hagut moltes queixes per l'import de les multes a veïns pel simple fet d'haver oblidat renovar l'autorització, però que compleixen els requisits, perquè són del mateix import i concepte pel qui hi accedeix sense ser veí ni complir cap requisit per tenir aquesta autorització.

Aquesta Defensora considera injust i desproporcionat que es multi amb la mateixa sanció de 200 euros a un veí o veïna que compleix tots els requisits d'accés al Barri Vell però li hagi caducat l'autorització o hagi fet una baixa al padró desconeixent l'automatisme de la pèrdua del permís d'accés, a qualsevol altre aliè al Barri Vell que pot entrar i sortir tres vegades sense permís, i que no compleix ni complirà cap requisit per tenir-lo.

En aquest sentit s'han fet recomanacions que han estat estimades, i s'ha recomanat també la modificació de l'ordenança, que també s'ha acceptat però que no s'ha executat.

1.9 El servei de transport públic de taxi i d'autobusos

El servei de transport públic de taxi, i el servei de taxis adaptats. El servei d'autobusos, i la desaparició del pagament en efectiu.

El servei de taxi també ha generat diversos problemes, alguns dels quals s'han pogut resoldre i d'altres reclamen una solució urgent.

En aquest sentit es va resoldre favorablement una queixa que recomanava que els taxistes que anessin al Trueta a recollir gent, quan fossin requerits telefònicament perquè a la parada no hi havia cap taxi, poguessin recollir els usuaris a la mateixa parada, sense haver-se d'esperar-se a un altre punt més lluny per no interferir els Taxis que acudeixen a l'Hospital sense ser requerits i no treure el servei d'aquests.

Sens perjudici que s'hagi fet complir o no aquesta decisió, el cert és que tractant-se d'un transport públic l'Ajuntament ha de poder establir determinats requisits i fer complir determinades exigències per tal que el servei s'organitzi adequadament i sense perjudicis pels usuaris.

En aquest mateix sentit existeix encara una problemàtica que discrimina clarament els usuaris dels taxis adaptats, des del moment que des de la principal central de taxis s'ha deixat de prestar aquest servei, i l'usuari ha de procurar localitzar directament un per un, els possibles taxistes disponibles, amb el consegüent perjudici que comporta la gestió i els llargs períodes d'espera, que afecta a un col·lectiu de persones vulnerables a qui es discrimina també quan demanen aquest servei.

Aquesta defensora considera que és responsabilitat de l'Ajuntament posar fi a aquesta discriminació, i que ha d'actuar perquè s'obligui als taxistes que disposen de vehicles adaptats a organitzar-se de manera que es pugui prestar el servei sense esperes ni objeccions, ni dificultats per trobar un taxi, i que s'ha de buscar una solució immediata perquè cap persona es vegi doblement perjudicada pel fet de tenir problemes de mobilitat, i perquè el servei públic de taxi adaptat no disposi d'una central única de trucades, o d'un servei que es presti des de l'Ajuntament, que obligui a aquests taxistes a estar disponibles i localitzables.

Finalment i com a darrer apunt en relació a la Mobilitat, un altre focus important de queixes ha estat la prohibició de pagament en efectiu als busos de TMG i en altres instal·lacions municipals, con ara la piscina de Can Gibert i la de la Devesa, on usuaris no habituals no han pogut entrar per no disposar de targeta bancària o cap dels sistemes admesos per l'Ajuntament, atès que no s'admet el pagament en efectiu i no s'han ofert solucions per aquestes persones, quan la Llei dels Consumidors i Usuaris, i el Codi de Consum de Catalunya, determina l'obligació de cobrament en efectiu en imports que no superin els límits de la legislació sobre blanqueig de capitals.

Això ha suposat doncs un altre focus de discriminació en relació a persones que no disposen de targetes bancàries, o son usuaris ocasionals del transport, i a qui no s'ha ofert cap solució davant aquesta norma de no admetre el pagament en efectiu. Com també un son els diferents criteris que s'apliquen sobre l'admissió d'animals domèstics al transport públic en funció que el bus sigui de Teisa o de TMG, amb els consegüents problemes per l'usuari.

2.

Extracte de l'activitat

2.1. Actuacions, expedients i recomanacions

Darrer trimestre del 2021

Es van tramitar 76 expedients (dels quals 2 són d'ofici) i es van resoldre expedients oberts anteriorment.

Concepte	Actuacions	Subtotal
Àrea d'Alcaldia		20
Queixes de Serveis Socials referents bàsicament a temes d'habitatge	14	
Temes de Policia i Seguretat Ciutadana	6	
Àrea de Territori		43
Urbanisme i Activitats	11	
Sostenibilitat	5	
Mobilitat i Via Pública	27	
Àrea d'Hisenda i Règim Interior		12
Expedients relatius a gestió d'ingressos i als retards en la tramitació i resolució d'expedients de responsabilitat patrimonial	10	
Expedients d'ofici relatius a gestió d'ingressos i als retards en la tramitació i resolució d'expedients de responsabilitat patrimonial	2	
Àrea de Promoció Econòmica		1
Total		76

Estat dels expedients:

- 11 queixes no admeses
- 3 queixes en tràmit
- 5 queixes desestimades i arxivades
- 37 queixes resoltes en col·laboració amb les àrees
- 10 recomanacions acceptades
- 6 recomanacions rebutjades
- 4 recomanacions pendents de resposta (2 de les quals d'ofici)

Any 2022

Es van tramitar 343 expedients (dels quals 6 són d'ofici)

Concepte	Actuacions	Subtotal
Àrea d'Alcaldia		60
Queixes de Serveis Socials referents bàsicament a temes d'habitatge	34	
Temes de Policia i Seguretat Ciutadana	24	
Presidència	2	
Àrea de Territori		230
Urbanisme i Activitats	58	
Sostenibilitat	58	
Mobilitat i Via Pública	111	
D'ofici	3	
Àrea de Drets de les Persones		26
Cultura	5	
Educació, Esports i Seguretat en el Treball	15	
Participació	5	
D'ofici	1	
Àrea d'Hisenda i Règim Interior		24
Expedients relatius a temes relatius a gestió d'ingressos	13	
Expedients relatius als retards en la tramitació i resolució d'expedients de responsabilitat patrimonial	9	
D'ofici	2	
Àrea de Promoció Econòmica		3
Total		343

Estat dels expedients:

- 72 queixes no admeses
- 71 queixes en tràmit
- 5 traslladades a altres defensories
- 100 queixes resoltes en col·laboració amb les àrees
- 57 queixes desestimades

- 19 recomanacions acceptades (3 de les quals d'ofici)
- 9 recomanacions rebutjades (1 de les quals d'ofici)
- 10 recomanacions pendents de resposta (2 de les quals d'ofici)

Total activitat

En total s'han fet 840 actuacions:

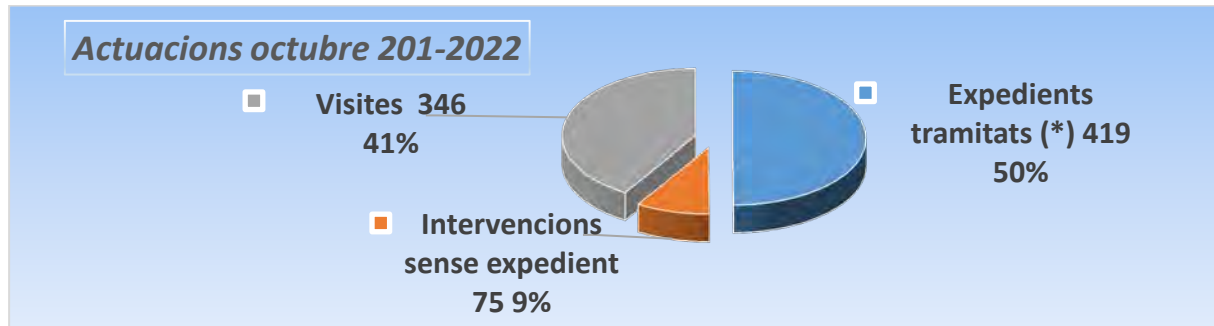
Concepte	Quantitat
Expedients	419
Intervencions sense expedient	75
Visites i entrevistes	346
Total	840

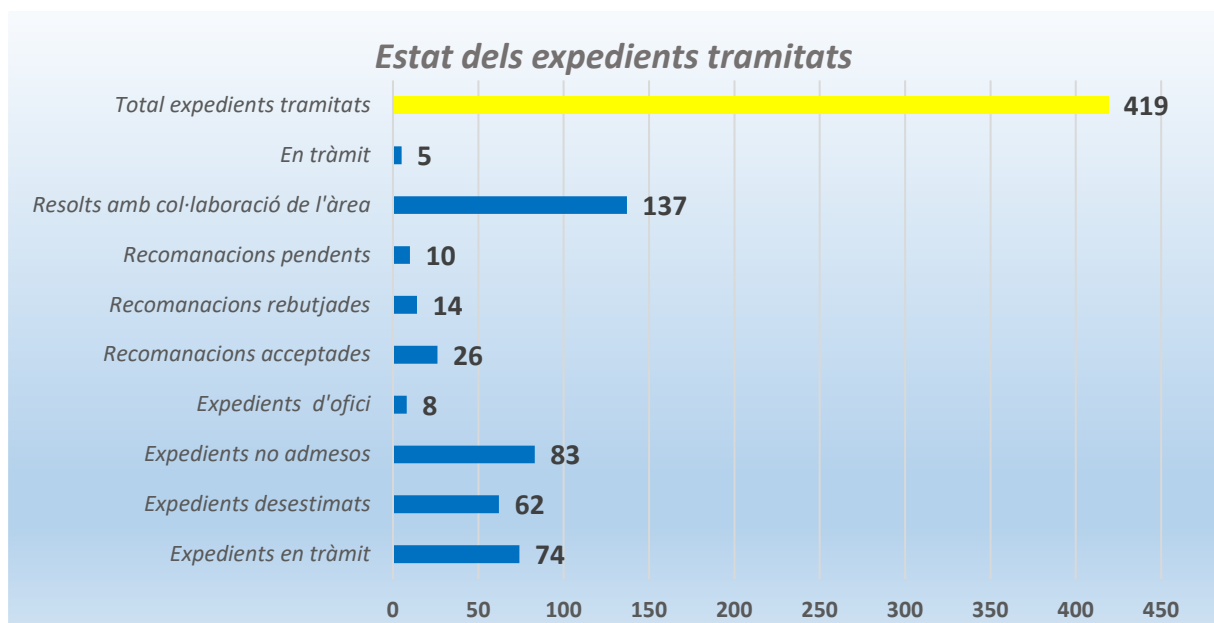

2.2. Gràfiques de comparativa de recomanacions

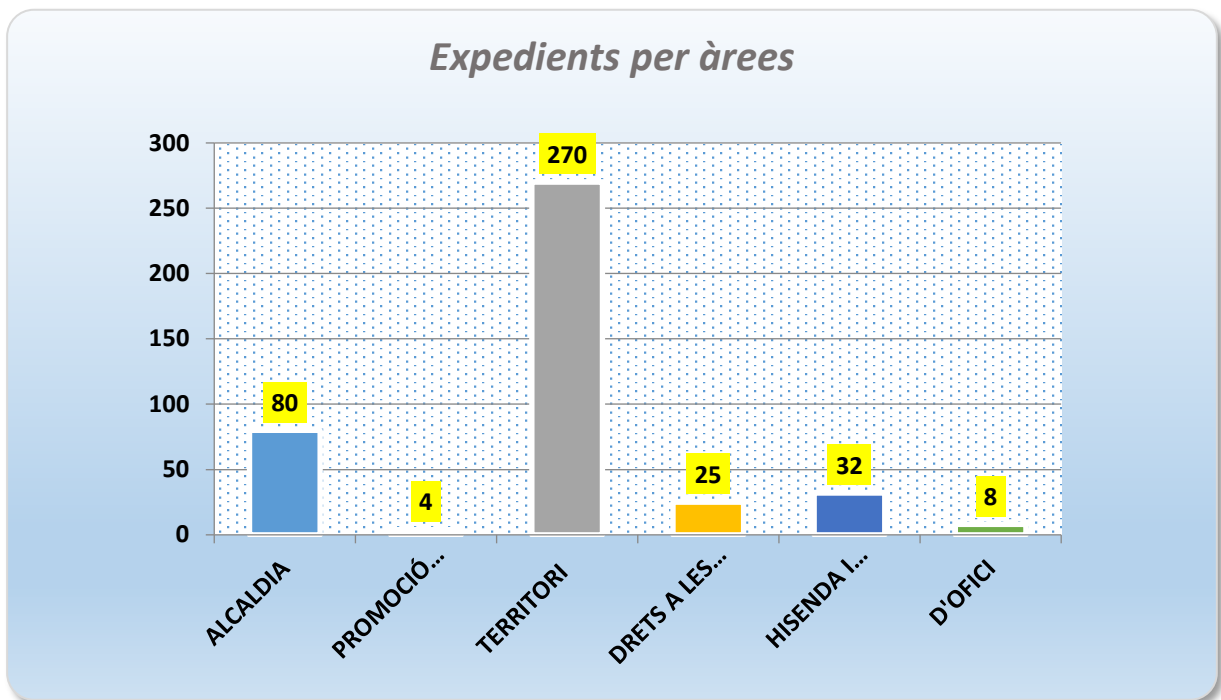
Total actual

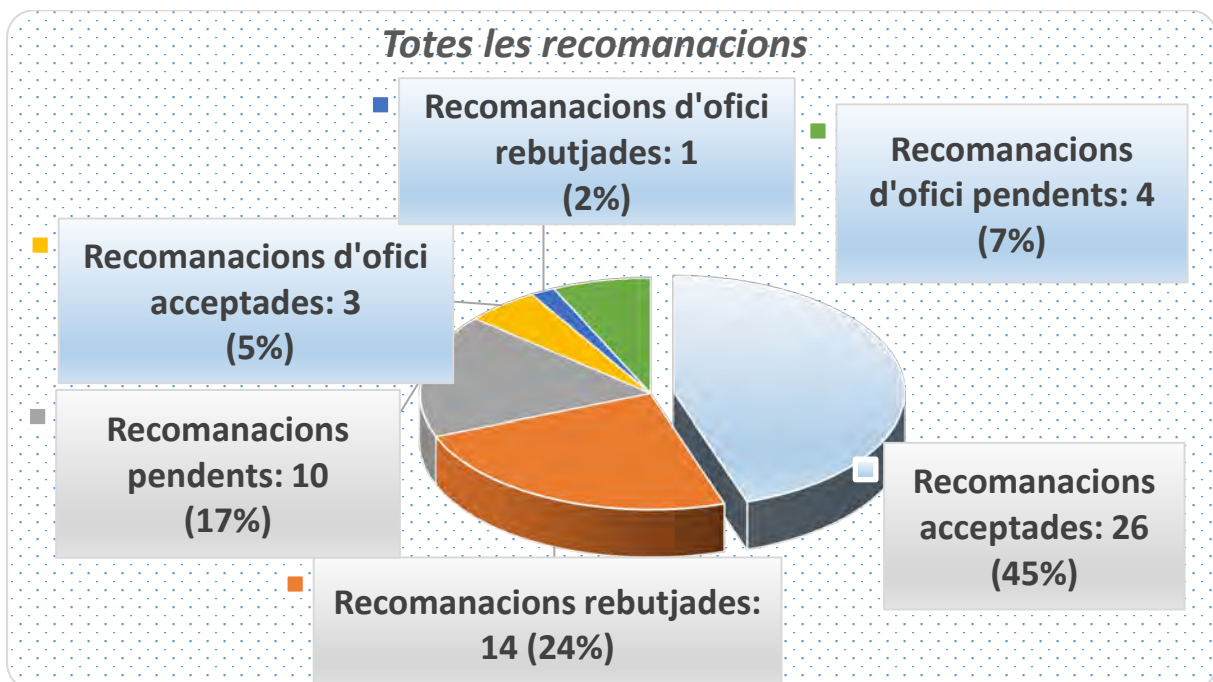
Estat dels expedients tramitats

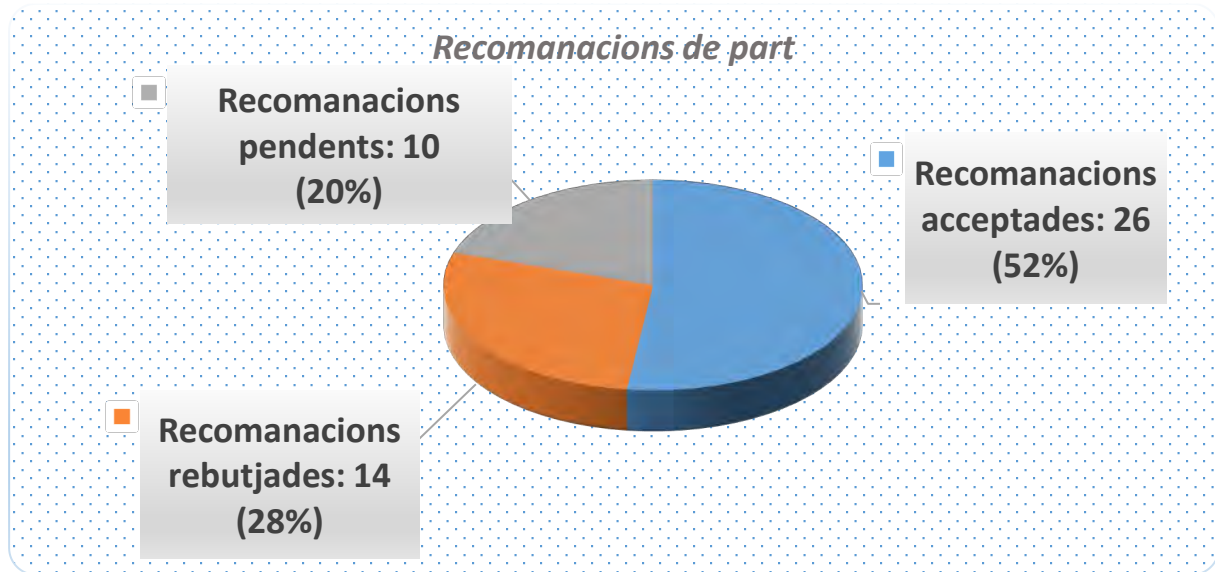
Expedients per àrees

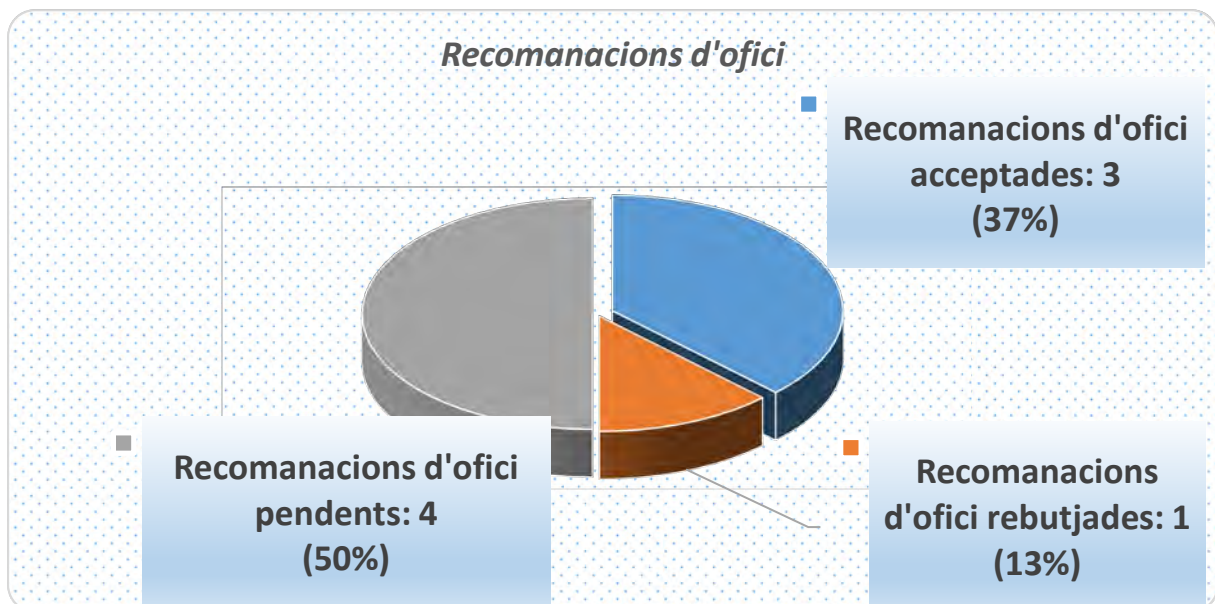
Totes les recomanacions

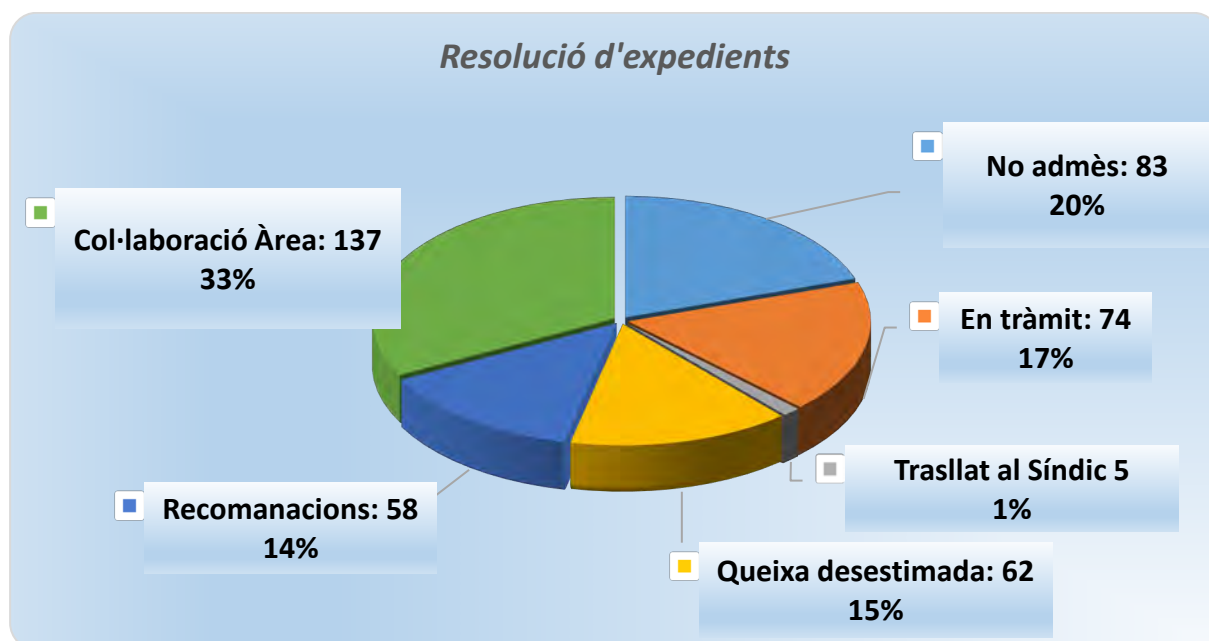
Recomanacions de part

Recomanacions d'ofici

Resolució d'expedients

2.3. Taula d'expedients i recomanacions

(Vegeu la pàgina següent)

SITUACIÓ EXPEDIENTS													
ÀREA	Nº EXPEDIENTS	EXPED. d'ofici	NO ADMES	TRÀMIT	TRASLLAT ALTRES SINDICS	QUEIXA DESESTIMADA	QUEIXES ADMESES						COL·LABORACIÓ ÀREA
							RECOMANACIONS/SUGGERIMENT						
							ACCEPTADA		REBUTJADA		PENDENT		
							DE PART	D'OFICI	DE PART	D'OFICI	DE PART	D'OFICI	
ALCALDIA	80												
Presidència	2												2
Drets Socials	48		4	7	2	14							21
Seguretat Ciutadana	30		6	8	1	1	1						13
TERRITORI	270												
Urbanisme i Activitats	69		11	19		3	1	1	1	1			34
Sostenibilitat	63		34	7	1	6	4						11
Mobilitat i Via Pública	138	3	20	25	1	24	20	2	9	7	1		32
DRETS DE LES PERSONES	25												
Cultura	5		1			1							3
Educació, Esports i Seguretat en el Treball	15		2	3		1							9
Participació	5	1				1			1	1			3
HISENDA I RÉGIM INTERIOR	32												
Hisenda	18	2		2		9			1	1	2		5
Règim Interior	14	2	2	3		2		1	3		1		3
PROMOCIÓ ECONÒMICA	4												
Promoció, Desenv. Local i Ocupació	4		3										1
SUBTOTAL	411	8											
TOTAL EXPEDIENTS 2021-2022	419		83	74	5	62	26	3	14	1	10	4	137
							TOTAL RECOMANACIONS 58						

2.4. Actuacions d'intermediació a destacar

Aquesta Defensora ha portat a terme tasques d'intermediació que han ajudat a desencallar conflictes referents al servei de taxi, a les obres a executar al Barri Vell en relació a l'escomesa de llum per un edifici del carrer Argenteria, en relació als problemes de neteja i els espais privatis d'ús públic de Can Gibert, i d'Interblocs a Sant Narcís amb el Patronat de la Santa Creu, en relació a l'oci nocturn, en relació a les taxes d'escobrades que es van reclamar als veïns de les Pedreres, Torre Alfons XII, així com en relació al servei de neteja, i també en relació als desallotjaments dels usuaris de l'alberg que es va produir el mes d'agost.

2.5. Cloenda: eficàcia de les recomanacions i propostes futures

---

És cert que les recomanacions que fem des de les defensories o sindicatures locals no són vinculants, i que finalment és l'Alcaldia qui les accepta o no. En aquest sentit he de dir que s'han acceptant moltes recomanacions d'aquesta Defensora, i si bé aquelles que deriven essencialment de queixes per sancions s'executen amb Decrets d'anul·lació dels rebuts o la devolució dels imports pagats pels ciutadans, n'hi ha d'altres que acaben resultant ineficaces perquè l'Ajuntament no hi dóna compliment, quan de fet està obligat a executar les seves decisions, que un cop preses si que són d'obligat compliment.

Em refereixo a les recomanacions que ha fet aquesta Defensora, la majoria recomanacions d'ofici, que són d'interès general perquè poden beneficiar a tota la ciutadania, i que malgrat haver estat acceptades no s'han dut a terme les actuacions necessàries per rectificar les situacions denunciades per aquesta defensora:

Recomanació de revisar les instàncies de l'Ajuntament per eliminar les diferències de gènere (2022/DCG/220)

Revisió del procediment i quantia de les multes d'accés al Barri Vell amb la modificació de l'ordenança (2022/DCG/92)

Supressió dels ressalts o el seu rebaix, al carrer del Carme (2022/DCG/132)

Recomanació perquè es revisi el procediment de denúncies voluntàries en matèria de trànsit davant la Policia Municipal (2022/DCG/22)

Resolució que obligava a revisar la sortida de fums d'una finca que afectava a la finca veïna (2021/DCG/178)

Resolució que acceptada la recomanació d'aquesta defensora en relació a la situació dels contenidors del carrer Pare Coll núm 20 i les mesures que es proposaven de canvi d'ubicació i major control dels abocaments de residus (2022/DCG/93)

Recomanació en relació al sistema de funcionament del servei de taxis a la parada de l'hospital Josep Trueta, en que es va dir que es demanaria una senyalització d'una reserva per taxis que hi acudeixen amb avís telefònic, i que es convocaria a la taula del taxi per resoldre aquest problema, (2021/DCG/36).

Aquestes recomanacions han estat acceptades però l'Ajuntament no ha dut a terme les accions necessàries per fer-les efectives.

Per les ciutadanes i ciutadans a qui se'ls notifica que s'ha acceptat la recomanació en relació a la seva queixa, o tenen coneixement de l'acceptació d'una recomanació d'ofici que afecta l'interès general, la seva manca d'execució, no és només una altra vulneració dels seus drets sinó que suposa un clar desprestigi que afecta a la credibilitat de les nostres institucions, i suposen per aquesta defensora una falta de respecte a la seva feina.

Per tant i com a cloenda, aquesta defensora té com a propòsit continuar treballant com fins ara per la ciutadania, millorant en tot allò que es pugui; recollint les queixes ciutadanes que no troben resposta en l'administració; contribuir a solucionar totes aquelles qüestions que han quedat pendents i que es van reproduïnt de forma sistemàtica; aconseguir que es posi fi a les dificultats denunciades amb motiu de les cites prèvies i la bretxa digital; vetllar perquè es contestin les recomanacions pendents i es compleixin les que han quedat pendents d'executar; disposar d'una oficina digna; aconseguir que l'administració compleixi els terminis, i que es posi a la ciutadania al centre de la política municipal i de l'actuació de l'administració, per tal de garantir el respecte als drets ciutadans recollits en la Carta de Salvaguarda dels Drets Humans a les Ciutats, perquè **“la vida a la ciutat també ens imposa actualment l'obligació de precisar millor determinats drets”**, i jo hi afegiria: **“perquè tots vostès van adquirir el compromís de fer-ho, i l'obligació de definir i omplir de contingut aquests drets, i de fer que es compleixin i es respectin”**.

3.

Recomanacions octubre 2021-2022

3.1. Recomanacions acceptades 2021-2022

2021/DCG/178

DECISIÓ

El Sr. LLH exposa que fa anys va presentar una queixa davant el Defensor de la Ciutadania amb motiu de la instal·lació a la finca del costat, carrer Miquel Hernández xx, d'una sortida de fums d'una caldera, i que això es va resoldre perquè li van fer canviar la ubicació per no complir amb la normativa i va poder fer passar el tub per la finca superior sense cap problema (sembla que el pis era propietat de la filla).

Ara es queixa perquè el desembre de 2019 els mateixos veïns han instal·lat una nova caldera amb sortida de fums aquesta vegada al nivell de la seva terrassa, i no amb la sortida a més alçada, de manera que els molesta perquè els entren els vapors a casa seva.

El 18 de desembre de 2019 ho van posar en coneixement de l'Ajuntament, registre d'entrada 2019097198, i no va obtenir cap resposta. En data 16 de gener de 2022 va tornar a fer al·legacions per tal que no es legalitzés la sortida de fums perquè si que hi havia una altra solució tècnica, que era posar-ho a més alçada com en l'anterior instal·lació o en tot cas a l'altre costat de façana, que no molesta a ningú perquè no confronta amb cap terrassa ni balcó.

El 15 de març de 2022 se li va contestar que s'havia procedit a la legalització de la instal·lació, i que es considerava que la instal·lació era correcta, amb l'argument de que cap més solució tècnica era possible. Malgrat això el ciutadà que presenta la queixa insisteix en que es podia posar la sortida de fums al pis superior o a l'altre costat de la façana, com anteriorment, per evitar les molèsties que reben i que no entenen perquè l'Ajuntament no ha fet cas de la seva petició.

Atès que efectivament consta que en el moment en que els veïns del carrer Miquel Hernández xx van fer, anteriorment, una instal·lació amb sortida de fums, que l'Ajuntament va fer ubicar per alçada, perquè tenien el permís de la finca superior.

Atès que l'article 133.3 de l'Ordenança vigent estableix:

En edificacions existents només s'admet l'evacuació per façana o patis/celoberts mixtes, de conductes de calderes individuals, sempre que es justifiqui i s'accepti, la seva necessitat tècnica i impossibilitat d'una altra solució, d'acord amb la normativa vigent.

Atès que en aquesta ocasió es dona el mateix supòsit i circumstàncies i que hi havia una altra solució tècnica com era fer passar la sortida de fums pel pis superior o en el seu cas traslladar aquesta sortida a l'altra costat de la façana.

Atès que l'Ajuntament ha legalitzat la instal·lació sense considerar la possibilitat d'aquestes dues solucions, i com a mínim la de poder fer la sortida de fums a l'altre costat de la façana.

Atès que cal tenir en compte les molèsties exposades pels veïns queixants i que efectivament aporten fotografies que demostren que la sortida d'aquest fum o vapors que ara els molesta perquè van directes a la seva terrassa, es podria fer a l'altre costat.

Atenent criteris d'equitat, i convivència veïnal, entenc que la petició que van fer els queixants en data 25 de gener de 2022 per tal que aquesta sortida de fums aboqués per sobre del pis superior o a l'altre costat de façana, era una solució tècnica possible que no s'ha contemplat, aquesta defensora creu que aquesta petició havia de ser atesa, i en consideració a tot això formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que s'atengui la petició que van formular els queixants en data 15 de gener de 2022, i en relació a la instal·lació d'extracció de fums que es va legalitzar al carrer Miquel Hernández xx, es revisi i, tal i com estableix la normativa, s'acordi que es faci passar o bé pel pis superior o bé que es traslladi a l'altra costat de façana. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/180

DECISIÓ

El ciutadà, RUP, presenta una queixa davant la Defensora de la ciutadania, per disconformitat amb dues sancions imposades en data 13 d'agost i 30 de setembre de 2021, ambdues per estacionar en lloc reservat a vehicles amb distintiu del barri vell i no disposar d'aquest distintiu.

En la butlleta de sanció, de 13 d'agost, número 60034910 s'hi fa constar el següent:

Lloc: C/Canalejas s/n Hora: 20:34. Fets: "estacionar un vehicle en zona reservada llevat drets autoritzats." A les observacions: "no disposar del distintiu del Barri Vell." Quantia 100€

En la butlleta de sanció del 30 de setembre número 60038888 s'hi fa constar el següent:

Lloc: passeig Canalejas. Fets "estacionar en reservat a vehicles amb distintiu del barri vell." Quantia 100 €

El ciutadà ha formulat al·legacions contra aquestes multes en dates 16 d'agost i 1 d'octubre. Se li ha desestimat la reclamació contra la segona sanció i encara està pendent de resolució el recurs contra la primera.

De l'expedient sancionador incoat per la primera multa es desprèn que l'agent actuant no es ratifica en el que va denunciar - que el ciutadà no disposava del distintiu - sinó que diu que el distintiu ha d'estar posat a la part inferior esquerra i no a la part superior que és on el duia el ciutadà multat. Per tant queda clar que la denuncia no s'ajusta a la realitat, atès que el mateix agent si que reconeix que el distintiu estava en el vehicle, però col·locat a la part superior esquerra. Aquest expedient està pendent de resolució del recurs. En qualsevol cas la infracció denunciada no és correcta, segons aclareix el mateix agent denunciant.

En el segon expedient es diu que el motiu de la sanció és "estacionar en reservat a vehicles amb distintiu del barri vell", és a dir no diu que no disposi del distintiu o dur-lo mal col·locat, sinó que estaciona en lloc reservat, del que s'ha d'entendre que no duia el distintiu. El recurs li ha estat desestimat amb la resolució tipus amb la que es solen resoldre aquests recursos, i per tant sense motivació concreta.

Consten fotografies aportades pel senyor RUP que demostren que el distintiu està col·locat a la part superior esquerra.

El ciutadà exposa que porta el distintiu a la part superior esquerra perquè té dificultats de visió i si el porta a la part inferior li causa molèsties i li limita la visió, especialment pel tipus de furgoneta de la que es tracta. Acredita que té reconeguda una disminució del 33% a causa d'aquesta pèrdua de visió, diagnosticada com a miopia idiopàtica que li causa una disminució d'eficiència visual, segons informe dels Serveis Territorials de Barcelona de la Generalitat de Catalunya, departament de Benestar Social i Família, que s'adjunta.

Així doncs, si respecte de la infracció suposadament comesa el 13 d'agost resulta que finalment l'agent declara que si que portava el distintiu però a la part superior, de manera que no és certa la infracció que es denuncia, no resulta coherent ni versemblant que respecte de la infracció del dia 30 de setembre el vehicle no disposés del distintiu. De fet, hi ha unes fotografies aportades en el primer expedient en les que es veu el distintiu col·locat en el vehicle, de manera que no té cap sentit que el mes d'agost el porti i que el setembre no l'hi porti, més tenint en compte que l'autorització era plenament vàlida i vigent, i l'estacionament era en el mateix lloc.

La conclusió que se n'extreu és que la segona infracció és exactament la mateixa que la primera - no portar el distintiu conforme diu l'article 33.3 de l'OMC- però que ha estat interpretada en sentit estricte com una manca d'autorització per estacionar al Barri Vell tipificada a l'article 15.17 de les OMC, que al menys en el primer expedient ha estat rectificada i aclarida per l'agent actuant, tal com s'ha explicat.

En conseqüència, i ateses totes aquestes circumstàncies, es formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixin sense efecte les sancions imposades al ciutadà RUP, amb números de butlletes 60034910 i 60038888, per les raons abans exposades i al mateix temps es recordi a la Policia Municipal que no és el mateix no disposar d'autorització per

estacionar al Barri Vell que si tenir-la, però dur-la tot i que no sigui al lloc determinat per la norma, màxim si és perfectament visible.

Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/50 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/182

DECISIÓ

El senyor JBP sol·licita la intervenció de la defensora en relació amb dues multes imposades al seu pare difunt, EBF, emeses ambdues en data 22 de setembre de 2021.

La primera multa, expedient 1396574, butlletí de denuncia D0172188 per entrar al Barri Vell sense autorització, essent les dades dels 3 accessos previs, els dies 6, 8 i 9 de juny.

La segona pel mateix motiu, expedient 1402173, butlletí de denúncia D0173264, essent les dades dels accessos previs, els dies 29 i 31 d'agost, i 5 de setembre.

L'import de cadascuna de les multes es de 200 euros, que han estat abonades pel senyor JBP.

El ciutadà exposa que el seu pare tenia el permís per accedir al Barri Vell amb el vehicle 2131CXG, estava domiciliat a la Pujada de Sant Domènec X i aquest permís era vigent fins el mes d'agost de 2023.

El pare va morir el dia 12 de gener de 2021 i va causar baixa al padró.

Pel que sembla i hem pogut comprovar, amb aquesta baixa del padró automàticament queda anul·lada l'autorització perquè el vehicle autoritzat pugui passar pel Barri Vell, de manera que la càmera automàticament capta el seu pas i genera la sanció, extrem que el senyor Barberà desconeixia totalment.

El senyor B exposa que va quedar sorprès quan va rebre aquestes dues multes el mes de setembre, perquè el vehicle sí que tenia autorització vigent i desconeixia que la baixa automàtica del padró, per la defunció del seu pare, deixés sense efecte l'autorització per tal que el vehicle pogués circular pel Barri Vell.

Aquesta defensora ha consultat amb el departament de Mobilitat i Via pública quin és el sistema per obtenir l'autorització d'entrada al Barri Vell, per tal de poder resoldre la

problemàtica que es presenta, quan automàticament queda sense efecte l'autorització per una baixa al padró, malgrat la vigència de l'autorització, i malgrat que el titular justifica altres caues per li donen dret de poder accedir al Barri Vell, com per exemple ser titular d'una plaça d'aparcament.

A la sol·licitud que s'ha d'emplenar per poder circular pel Barri Vell en primer lloc cal identificar el vehicle, com és lògic, perquè és clar que aquest permís es refereix a una matrícula concreta; en l'apartat motius hi ha set supòsits, i en cadascun d'ells dues possibilitats (excepte en el "d'altres motius" i en el "d'accés temporal"). A la sol·licitud, a més, aquests motius són excloents, de manera que el motiu de ser propietari d'un habitatge al Barri Vell, no és el que correspon si s'està empadronat al Barri Vell, és a dir que en aquest cas preval el d'estar empadronat i tenir el IVTM a Girona, per damunt de no estar-hi empadronat i ser propietari d'un habitatge. O per exemple si és persona empadronada però a més té un pàrquing al Barri Vell, preval el criteri de l'empadronament.

En el cas del pare del senyor B l'autorització de Barri Vell es va demanar pel motiu d'estar empadronat al Barri Vell, sense coneixement exprés que a resultes de la baixa del padró, quedi invalidada l'autorització que a més tenia vàlida fins el mes d'agost de 2023.

Si bé és cert que després el fill del senyor B ha pogut regularitzar aquesta situació i renovar l'accés al Barri Vell, també ho és que el fet que se l'hagi multat per haver accedit al Barri Vell més de tres vegades en tres mesos, quan ell desconeixia la circumstància que per la baixa del padró del seu pare, automàticament perdés vàlida l'autorització, resulta injust perquè ell compleix tots els requisits per poder-hi accedir (viu al Barri Vell i porta el vehicle del seu pare) i a més ha regularitzat aquesta situació de seguida que ha pogut i n'ha estat informat.

Es queixa igualment del fet que se li van agrupar les sancions, i que li van notificar les dues al mateix temps, quan si les del mes de juny les haguessin notificat de seguida, potser hagués pogut resoldre el problema abans que se li hagués general la segona sanció. Té raó en aquest sentit perquè la primera multa es refereix a entrades el 6,8 i 9 de juny i no té cap sentit que se li notifiquin el 22 de setembre; sens dubte si se li haguessin notificat abans de ben segur hagués evitat la multa generada per les entrades dels dies 29 i 30 d'agost i 5 de setembre.

A més a més en el Decret que va concedir aquesta autorització al seu pare, si bé és cert que s'hi indica el període de vàlida i els requisits o condicions d'accés, també ho és que en cap cas s'adverteix que la baixa de l'empadronament suposarà la cancel·lació automàtica de l'autorització, sinó que es limita a dir que la vigència de l'autorització serà fins a la data indicada i mentre es mantingui el supòsit d'autorització per accedir al Barri Vell, i per tant no deixa de ser una redacció tipus que es posa en tots els supòsits. En cap cas s'adverteix específicament, que la baixa o el canvi en el padró comportarà automàticament la cancel·lació de l'autorització d'accés al Barri Vell.

Aquesta defensora considera que això ha comportat molts problemes i multes als ciutadans que es podrien evitar amb una indicació expressa que la baixa en el padró comportarà la baixa automàtica de l'autorització.

Atès que aquestes circumstàncies no s'expliquen de forma suficientment clara, quan es fa la concessió d'accés al Barri Vell, en base a l'empadronament per part d'algú

que a més hi té propietats o aparcaments, de manera que la baixa del padró no suposa que hi deixi de tenir dret, però en canvi invalida l'autorització d'accés.

Atès que en aquest supòsit a més l'autorització era vigent fins a l'agost del 2023 i que el fill del senyor B continua empadronat al Barri Vell, i és propietari de l'habitatge on viu.

Atès que el fet d'agrupar les sancions, i que no se li notifiquin fins el mes de setembre va impedir conèixer la problemàtica i, com a mínim, si se li haguessin notificat de seguida les del mes de juny, podia haver evitat la sanció generada per l'accés dels dies 29 i 30 d'agost i 5 de setembre.

Atès que existeixen raons per entendre que no hi ha hagut una Bona Administració, que el ciutadà no ha estat correctament informat, que amb la notificació de les primeres infraccions en el seu moment s'haguessin pogut evitar noves multes, i en aplicació dels principis de justícia, equitat, bona fe i proporcionalitat, aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisin i deixin sense efecte les sancions imposades al senyor EBF (abonades pel seu fill i hereu JBP) per import de 200 euros cadascuna. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/210

DECISIÓ

En data 4 de novembre de 2021 el ciutadà senyor MBF formula queixa per una sanció imposada per la Policia Municipal per estacionar el vehicle a la vorera, amb arguments que ja va exposar a l'agent actuant que segons diu no el va voler escoltar. Ha fet al·legacions, però l'Ajuntament tampoc ha atès els motius que explica el ciutadà per justificar la seva actuació i demanar que li retirin la sanció.

Segons el que consta a l'expedient el dia 18 de setembre de 2021 l'agent 10219 va denunciar-lo perquè tenia el vehicle estacionat a la vorera al C/ Valentí Almirall i Llozer, s/n a les 12.09 hores. L'import de la multa és de 200 euros.

El ciutadà va fer al·legacions on explicava que té 72 anys i la mobilitat reduïda, amb una discapacitat reconeguda del 43 % i necessitat de tercera persona, tot i que pot conduir. Exposa també en el seu escrit d'al·legacions que diàriament va a recollir el menjar preparat al restaurant que hi ha a la Rambla Xavier Cugat, per a ell i uns quants llogaters del centre Joan Suñer, on hi viuen ell i un col·lectiu de gent gran que, a causa del Covid-19, s'han quedat sense servei de menjador i han de recórrer a aquest restaurant proper.

Segons el ciutadà, diu que va fer tres o quatre voltes amb el cotxe i no va trobar cap estacionament a prop, que la plaça d'aparcament que hi ha a prop per minusvàlids estava ocupada i no podia deixar el cotxe lluny ateses les dificultats que té per caminar. Per tot això va deixar el cotxe a la vorera, a la part de darrera del restaurant, per poder carregar i marxar, en un lloc que a més és molt ample i no molestava a ningú. Això es demostra amb les fotografies aportades a l'expedient.

Vist que la resposta donada per l'Ajuntament al ciutadà, com a contesta a les proves i al·legacions fetes, es limita, lacònicament, a indicar de forma rutinària que **"atès que les actuacions practicades permeten donar per provada la realització dels fets denunciats, que el procediment seguit ha sigut l'adequat a la normativa vigent i que no es consideren pertinents proves addicionals, s'han desestimat les al·legacions presentades en el seu moment"**.

Atès que es tracta d'una fórmula tipus que es reproduïx en molts expedients, i per tant no compleix amb el deure de motivació, considerant que les resolucions administratives, especialment les que resolen temes relatius a sancions o obligacions, i que limiten els drets de la ciutadania o representen una càrrega, s'han de motivar i s'han d'argumentar de forma clara i objectiva, tot donant resposta a les al·legacions i fets oposats per la persona afectada, per garantir que es respecti el contingut de l'article 24 de la CE, és a dir, que tothom té dret a un procediment amb totes les garanties, a obtenir la tutela judicial efectiva, a utilitzar mitjans de prova, i a que no se li produeixi indefensió, dret que es trasllada a tot procediment sancionador i que a més comprèn el de la motivació de les decisions, per tal que el ciutadà conegui els motius pels quals es desestimen les seves al·legacions.

Considerant que la persona queixant té reconeguda una disminució de la mobilitat del 43%, la condició de discapacitat, amb validesa indefinida i que a més necessita de tercera persona, segons consta en la targeta acreditativa del departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya.

Considerant que el vehicle no molestava a ningú, que es tracta d'una vorera ampla, i que les raons per les quals el ciutadà hi va deixar el cotxe són raons perfectament justificades sense que hi hagués conseqüències perjudicials per ningú, l'agent denunciant ho havia de tenir en compte per no sancionar-lo.

Considerant el document, aportat pel ciutadà, que signat pel titular del restaurant, constata que el senyor MBF va anar, com cada dia, a buscar el dinar dels usuaris del Centre Joan Suñer.

Considerant que no hi ha cap element de judici ni circumstància que fonamenti el manteniment de la sanció imposada, ni tant sols des del punt de vista legal, però que a més, tal com en d'altres ocasions ha posat de manifest l'Oficina de la Defensora, no

podem deixar de valorar i considerar l'element humà i les circumstàncies al·legades pel ciutadà als efectes d'adoptar finalment decisions equitatives i justes.

En atenció a tots els fets i arguments precedents, i atenent als principis d'equitat i Bona Administració, la Defensora de la Ciutadania formula la següent

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte la sanció imposada al ciutadà MBF dimanant del butlletí de denuncia número 60038064, expedient 1403823, pels motius indicats en les consideracions abans exposades, adoptant-se les mesures pertinents, ja que incomprendiblement l'instructor i l'Ajuntament s'ha limitat a donar per reproduïdes les dades expressades inicialment a la butlleta de sanció, tot ratificant la correcta formalitat de la multa, extrem que no s'ajusta ni a la realitat, ni a l'equitat i sense entrar a fer cap valoració de les circumstàncies i documents aportats pel queixant.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/215

DECISIÓ

El senyor JMF sol·licita la intervenció de la defensora en relació a dues multes que van ser emeses en data 13 de juliol de 2021.

La primera multa, expedient 1396769, butlletí de denuncia D0172420 per entrar al Barri Vell sense autorització, essent les dates dels accessos els dies 16, 18 i 22 de maig.

La segona multa, expedient 1396668, butlletí de denúncia D0172298, essent les dades dels accessos els dies 29 i 30 de maig i 10 de juny.

El senyor JMF va fer recurs contra aquestes sancions, recursos que li han estat desestimats amb una motivació tipus, sense examinar-les, ni atendre cap de les seves peticions de revisió.

L'import de cadascuna de les multes es de 200 euros, que han estat abonades pel senyor JMF.

El ciutadà exposa que tenia permís per accedir al Barri Vell amb motiu que estava empadronat al carrer Portal Nou X, amb el vehicle matricula 0846JGH, i aquest permís caducava el 2024.

Exposa que ell va canviar l'empadronament de Girona a La Pera, i que amb el canvi d'empadronament es va anul·lar l'accés al Barri Vell sense que, prèviament, se li hagués notificat. Que a més ell va canviar d'empadronament, però continua tenint una plaça d'aparcament al carrer Portal Nou 1, on hi viuen els seus pares.

A més a més les dues multes li arriben agrupades i emeses en la mateixa data, el 13 de juliol de 2021, tot i que per número de denúncia i expedient, la primera es correspon a accessos els dies 29 i 30 de maig, i 10 de juny, i la segona per accessos anteriors, els dies 16, 18 i 22 de maig. Entén que si hagués rebut la primera abans, hagués pogut evitar la reiteració en els accessos i per tant la segona sanció.

Aquesta defensora ha consultat amb el departament de Mobilitat i Via Pública quin és el sistema per obtenir l'autorització d'entrada al Barri Vell per tal de poder resoldre la problemàtica que es presenta quan, automàticament, es causa una baixa al padró però el titular del vehicle continua justificant una causa per accedir al Barri Vell (feina, plaça d'aparcament, recollida de fills que visquin al Barri Vell amb guarda i custòdia compartida, o règim de visites, propietat,... etc).

A la sol·licitud que s'ha d'emplenar per poder circular pel barri vell en primer lloc cal identificar el vehicle, com és lògic, perquè és clar que aquest permís es refereix a una matricula concreta; en l'apartat dels motius hi ha set supòsits, i en cadascun d'ells dues possibilitats (excepte en el d'altres motius i en el d'accés temporal). A la sol·licitud, a més, aquests motius són excloents, de manera que el motiu de ser propietari d'un habitatge al Barri Vell no és el que correspon si s'està empadronat al Barri Vell, és a dir que en aquest cas preval el d'estar empadronat i tenir el IVTM a Girona, per damunt de no estar-hi empadronat i ser propietari d'un habitatge. O per exemple si és persona empadronada però a més té un pàrquing al Barri Vell, preval el criteri de l'empadronament.

A més a més en el Decret que concedeix aquesta autorització és cert que s'hi indica el període de validesa i els requisits o condicions d'accés, però en cap cas s'adverteix que la baixa de l'empadronament suposarà la cancel·lació automàtica de l'autorització d'accés, sinó que es limita a dir que la vigència de l'autorització serà fins a la data indicada i mentre es mantingui el supòsit d'autorització per accedir al Barri Vell, i per tant no deixa de ser una redacció tipus que es posa en tots els supòsits.

En cap cas s'adverteix específicament que el canvi, o la baixa en el padró, comportarà automàticament la cancel·lació de l'autorització d'accés al Barri Vell.

Aquesta defensora considera que això ha comportat molts problemes i multes als ciutadans que es podrien evitar amb una indicació expressa que la baixa en el padró comportarà la baixa automàtica de l'autorització.

El senyor M en el moment de la comissió de les infraccions en qüestió accedeix al Barri Vell amb el vehicle 0846JGH pensant que disposa d'autorització fins el 2024, i descobreix que aquesta hagi quedat invalidada per la baixa en el padró. A més cal tenir en compte que continua complint els requisits, per tenir aquesta autorització, encara que sigui per altres motius.

Cert és que ha pogut regularitzar-ho demanant l'autorització que correspon a la seva actual situació, però el fet que se l'hagi multat per haver accedit al Barri Vell mes de tres vegades, en tres mesos, quan ell desconeixia la circumstància que per la baixa en el padró automàticament perdés vàlidesa l'autorització, resulta injust perquè ell compleix tots els requisits per poder accedir-hi (hi té una plaça d'aparcament) i a més ha regularitzat aquesta situació de seguida que ha pogut i n'ha estat informat.

Es queixa igualment del fet que se li van agrupar les sancions, i que li van notificar les dues al mateix temps, quan si les del mes de maig les haguessin notificat de seguida, potser hagués pogut resoldre el problema abans i evitar la segona sanció. Té raó en aquest sentit, perquè fins i tot la segona multa es refereix als accessos que es van produir primer, i no té cap sentit que li notifiquin el mateix dia que les que va cometre per segona vegada, perquè sens dubte si se li haguessin notificat abans potser les hagués pogut evitar.

Atès que en el Decret per mitjà del qual es concedeix l'autorització per accedir al Barri Vell no s'explica concretament que la baixa en el padró cancel·la automàticament aquesta autorització; atès que en aquest supòsit, a més l'autorització era vigent fins l'any 2024 i que el senyor compleix altres requisits per accedir al Barri Vell, com és tenir-hi un estacionament; atès que no podia escollir aquesta opció inicialment perquè preval l'empadronament; atès que existeixen raons per entendre que no hi ha hagut una bona administració, que el ciutadà no ha estat correctament informat, i que amb la notificació de les primeres infraccions en el seu moment s'haguessin pogut evitar noves multes; atès que s'han de tenir en compte principis de justícia, equitat, bona fe i proporcionalitat, aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisin i deixin sense efecte les sancions imposades al senyor JMF, per import de 200 euros cadascuna. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/217

DECISIÓ

La senyora MVR formula una queixa amb motiu de dues multes imposades al seu fill en les dates de la comissió dels fets encara menor d'edat, AMV, expedients números 1395340 i 1398517.

El primer expedient és per una multa el dia 8 de juny de 2021 per circular amb bicicleta fent ús del telèfon mòbil i l'import de la sanció 200 euros.

El segon expedient és per una multa el dia 23 de juliol de 2021 per circular amb bicicleta per la vorera amb una sanció d'import 200 euros.

Aquestes denúncies li van ser notificades al seu fill i li ha arribat ara l'exigència de les multes per la via de constrenyiment.

La senyora V manifesta i acredita que el seu fill té reconegut un grau de discapacitat del 33% amb efectes del dia 27/10/2016 segons la declaració del Departament de Treball, Afers Socials i Família adjunt i el resum del dictamen tècnic en el que consta descrita la deficiència com a trastorn cognitiu i trastorn de l'aprenentatge.

S'aporta també un informe de l'IAS de 7 de gener de 2020 en el que es deixa constància que presenta un Trastorn per Dèficit d'Atenció amb Hiperactivitat amb predomini d'hiperactivitat i el tractament que ha rebut, així com el procés que ha seguit.

Considerant aquests fets i que ja hi va haver una recomanació de l'anterior defensor de la ciutadania, en expedient 2020026854 que va ser estimada per Decret d'Alcaldia 2021007062, en un cas similar en relació a les sancions imposades a un menor amb un grau de discapacitat d'un 43% per un trastorn de l'espectre autista, la defensora entén que hi ha una causa objectiva com és la discapacitat reconeguda a AMV per un trastorn cognitiu i de l'aprenentatge, TDH, valorada en un 33 %, que limita la seva capacitat cognitiva i de valoració de conseqüències de les seves accions i que això està degudament acreditat amb l'informe de valoració de la Generalitat i per l'informe assistencial de l'IAS.

Atès que els agents que van actuar es van limitar a denunciar una infracció i sancionar, sense tenir en compte la causa justificativa de la seva actuació, que només s'ha pogut saber a posteriori amb les proves aportades per la mare.

Atès que els motius de salut mental i situacions com la del menor AMV, s'haurien de tenir en compte a l'hora de fixar les responsabilitats derivades de les accions comeses, i que les sancions han de ser proporcionals, equitatives i han de tenir en compte també criteris d'intencionalitat i de proporcionalitat.

Atès que en aquest cas ateses les circumstàncies del menor demostren que té problemes cognitius, un trastorn i un grau de discapacitat que afecta la seva conducta, per tot el que s'ha dit i en base als raonaments i circumstàncies exposades, la defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que en atenció al problema de conducta del fill - menor d'edat en el moment dels fets- de la ciutadana que presenta la queixa, afectat d'un TDAH, amb una discapacitat del 33%, amb una deficiència de trastorn cognitiu, es reconsiderin les sancions imposades, s'anul·lin i es retornin en el seu cas els imports abonats per la queixant. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/50 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/220

DECISIÓ

La Sra. IPM sol·licita la intervenció de la Defensora en relació amb una multa que li ha estat imposada per import de 200 euros, emesa el dia 22 de setembre de 2021, expedient 1401859 per haver accedit al barri vell sense autorització, essent les dades dels tres accessos previs els dies 4 i 5 de setembre de 2021.

La Sra. IP va fer al·legacions a aquestes multes que li van ser desestimades; contra aquesta desestimació també va interposar un recurs de reposició, que mai no li ha estat contestat malgrat l'obligació de l'administració de fer-ho; es va produir el silenci administratiu negatiu i s'ha iniciat la reclamació de la multa per la via de constrenyiment amb el corresponent recàrrec.

Examinats els antecedents que obren a l'Ajuntament, la Sra. IPM tenia autorització d'accés al barri vell perquè estava empadronada a la Plaça de l'Oli 1, 1-1 de Girona, però al marge d'aquest empadronament, també regenta un negoci al carrer Cort Reial cantonada amb Ferreries Velles número 20, segons consta. De fet, després de saber que no tenia accés al barri vell se li ha donat la corresponent autorització d'accés i estacionament per aquest segon motiu, atès que ha acreditat amb els corresponents contractes de lloguer que viu i treballa al barri vell.

Així doncs, el fet que es deixés sense efecte l'autorització d'accés que la Sra. P tenia amb el seu vehicle, torna a ser la baixa en el padró que es va produir perquè aquesta persona per motius familiars es va empadronar en un altre lloc, no havent deixat mai ni el seu negoci, ni el seu habitatge, de manera que ha continuat accedint amb el vehicle per venir a treballar.

Ens trobem novament en un supòsit de pèrdua d'autorització automàtica a conseqüència de la baixa en el padró, malgrat que es continuen tenint els requisits per entrar al barri vell, problemàtica que ja ha estat objecte d'una recomanació anterior d'aquesta defensora que ha estat recentment estimada (Decret d'Alcaldia 2022000710 expedient 2021039184).

Com ja vam dir, a la sol·licitud que s'ha de formular per poder circular pel barri vell, cal identificar el vehicle com és lògic, i a més indicar el motiu, dels quals el de l'empadronament preval per sobre els altres que són excloents, de manera que el motiu de treballar o tenir un negoci al barri vell, no és el que correspon si el sol·licitant està empadronat al barri vell.

En aquest cas la Sra. PM, que tenia autorització d'accés pel fet d'estar empadronada al barri vell, desconeixia per complet que aquesta circumstància comportés la pèrdua

de l'autorització, precisament pel fet que ella segueix treballant i vivint al barri, i per tant compleix els requisits per tenir autorització per un altre motiu diferent a l'empadronament, atès que no s'informa de manera clara i suficient d'aquest extrem amb el decret de concessió de l'autorització. En aquest sentit ja hem dit que és insuficient la referència genèrica que es fa en aquest decret a la pèrdua de l'autorització si es perden els requisits pels quals va ser donada.

També hi ha un greuge comparatiu respecte d'altres ciutadans perquè, en els casos en que l'autorització és temporal per motius diferents a l'empadronament, hi ha la possibilitat que l'Ajuntament avisi per mitjà del correu electrònic del termini de caducitat si el ciutadà així ho demana; en canvi en aquest cas no només no se l'avisava, sinó que se li causa una total indefensió quan es veu multat de manera inesperada tot i complir els altres requisits per accedir al barri vell. A més aquesta defensora considera que se situa al ciutadà afectat en una clara indefensió quan ni s'atenen les seves al·legacions- que es desestimen amb un redactat tipus- ni es resolen els seus recursos a l'empara del silenci administratiu.

Atesos tots aquests antecedents; atès que aquesta Defensora considera que aquest automatisme en la revocació de l'autorització ha generat molts problemes i multes als ciutadans que es podrien evitar amb una indicació expressa de les conseqüències de la baixa en el padró; atès que aquestes circumstàncies no s'expliquen de forma suficientment clara quan es fa la concessió d'accés al barri vell; atès que la ciutadana afectada en aquest cas ha demostrat que compleix els requisits per continuar accedint al barri vell i que ha actuat de forma totalment justificada i amb bona fe; que ha fet al·legacions i recursos que no se li han tingut en compte, i que en definitiva el silenci administratiu, el desconeixement dels motius pels quals no s'atenen les seves al·legacions i l'exigència de la multa per la via de constrenyiment sense haver obtingut resposta, suposen una vulneració del dret fonamental de l'article 24 de la CE; atès que aquesta situació és injusta i de greuge respecte d'altres ciutadans que vulnera l'article 14 de la CE.

Atès que existeixen raons per entendre que no hi ha hagut una Bona Administració i que la ciutadana afectada no ha estat correctament informada i se li ha generat indefensió, i en aplicació dels principis de justícia i equitat, bona fe i proporcionalitat, aquesta defensora efectua la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisi i deixi sense efecte la sanció imposada a la Sra. IPM amb el número d'expedient 1401859, per import de 200 euros, tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin, i que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre. Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/232

DECISIÓ

La senyora MDMG presenta una queixa davant l'Oficina de la Defensora de la Ciutadania perquè l'Ajuntament li ha imposat una sanció de 200 euros per haver estacionat en data 27 de març de 2018 a la Plaça Catalunya, en una zona d'ús exclusiu de persones amb discapacitat, amb una targeta fotocopiada, segons l'agent denunciante.

La senyora MDM va acudir, segons ella diu, a les dependències de la Policia Municipal per poder explicar-li el que havia passat, i li van indicar que formulés recurs.

La ciutadana de seguida va fer un escrit que va presentar el dia 3 d'abril de 2018, en el que exposava que l'autorització de la que disposava per estacionar no era cap fotocòpia sinó que era l'original però que era de la Junta de Andalusia i que això podia haver generat confusió a l'agent. Que aquesta autorització a més es referia al seu cunyat, que es trobava a casa seva i que el dia que va ser sancionada, ella l'acompanyava a ell. Amb el seu escrit hi adjuntava la targeta indicada, de la Junta de Andalusia, a nom del senyor JFG, i amb validesa fins el 19/1/2020.

Aquestes al·legacions no va ser ateses, i en data 20 de setembre de 2018 li van notificar la sanció, contra la qual va interposar recurs el 28 de setembre de 2018

Posteriorment la ciutadana, davant el silenci de l'administració va tornar a presentar un escrit el 16 de maig de 2019, amb el que hi aportava tota una sèrie de documentació acreditativa de la discapacitat del senyor JFG, de l'autorització d'estacionament de la Junta d'Andalusia i de la que actualment disposa de la Generalitat de Catalunya, tot plegat per acreditar que el senyor JFG, en el moment dels fets que van originar la denúncia, estava acreditat i disposava d'aquesta autorització.

El seu recurs ha estat desestimat a l'entendre d'aquesta defensora sense motivació suficient, atès que la resolució es limita a reproduir una fórmula estàndard que no compleix amb l'obligació de motivar les resolucions sobretot en temes sancionadors per garantir el dret de l'article 24 de la CE.

S'ha de tenir en compte que la presumpció de veracitat de l'agent pot ser destruïda, i que no és una veritat absoluta, màxim quan s'ha limitat a dir que ratifica la seva denúncia i no se li ha preguntat si podria haver incorregut en una confusió al pensar que es tractava d'una fotocòpia, atès que en ser una autorització de la Junta d'Andalusia és diferent de les que habitualment es veuen, que són les de la Generalitat.

Considero que si el motiu de la denúncia és precisament que el vehicle estava estacionat en lloc reservat a persones de mobilitat reduïda amb una targeta que, segons l'agent era una fotocòpia, és molt diferent que fer-ho sense cap autorització o amb un ús indegut, i que en qualsevol cas s'havia d'haver preguntat a l'agent a la vista de la documentació aportada per la senyora M, si es podia haver confós.

Atès que a més la senyora M es va preocupar de presentar la documentació a l'Ajuntament, que va fer al·legacions de seguida, que va presentar recurs i que va aportar tota la documentació que demostra que sí que tenia autorització vàlida,

considero que no s'han valorat suficientment aquests elements, que sens dubte acrediten que sí que es disposava d'autorització per estacionar en zona reservada.

Atès que s'ha acreditat que aquesta persona, a qui acompanyava la senyora M, té reconegut aquest grau d'incapacitat, considero que no s'ha actuat amb justícia, ni equitat, i que la imposició de la multa és desproporcionada, màxim quan no consta ni que el vehicle molestés a ningú, ni que la grua hagués hagut d'enretirar-lo, ni cap ús indegut o fraudulent de l'autorització, ni cap intencionalitat per part de la ciutadana, formulo la següent

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte la sanció imposada a la ciutadana MDMG derivada del butlletí de denúncia 50486512, expedient sancionador 1288996, i que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, a l'empara del que, pel que fa a la revocació o rectificació d'errors, disposen els articles 106 i 109 de la Llei 39/2015 de procediment administratiu, amb tots els efectes que això comporti i devolució dels imports pagats.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/233

DECISIÓ

Aquesta ciutadana es veu afectada per dues denúncies per infracció de l'OMC degut a que té un remolc estacionat davant del seu local, en una zona que és privada, passatge Puigneulós, per evitar que estacionin altres vehicles i no pugui entrar. Diu que quan avisa la Policia perquè algun vehicle hi aparca li diuen que no poden actuar perquè és privat, i no entén perquè la multen a ella i més després de tant de temps.

La primera denúncia es de data 11 d'abril de 2018 per infracció lleu de 60 euros, butlleta 50424730, expedient 1290349, i el motiu és "tenir un vehicle estacionat més de 72 hores seguides".

Fa al·legacions contra la denúncia el mateix dia i les amplia el dia 12 d'abril 2018.

El 26 de juny de 2018 li notifiquen la sanció, no atenen les seves al·legacions, i en data 17 de juliol de 2018 formula recurs de reposició. Passa un mes i no se li contesta, de manera que segons el que adverteix la mateixa notificació, ha d'entendre que se li ha desestimat i la sanció és definitiva en data 17 d'agost de 2018.

En data 2 d'agost de 2021 (3 anys després) sense haver fer cap més actuació ni per via executiva, l'instructor proposa confirmar la sanció i l'Ajuntament dicta el Decret de data 9 d'agost de 2021, que li notifiquen el 24 d'agost de 2021. El 14 de setembre de

2021 la denunciada torna a presentar escrit de disconformitat. Ha pagat la sanció després de la notificació del Decret de 9 d'agost de 2021.

La segona denúncia és de data 24 de juny de 2018 per una infracció lleu, de 100 euros, número de butlleta 50493843 i expedient 1298386, i el motiu ara és diferent i es refereix a "estacionar un remolc fora de les zones autoritzades", tot i que es refereix al mateix fet.

Li notifiquen el mateix dia, el dia 7 de juliol de 2018 presenta al·legacions; el 4 de setembre es proposa la seva desestimació i el 14 de setembre de 2018 li notifiquen la sanció; el 17 de setembre de 2018 presenta recurs, que no és contestat, per tant al cap d'un mes s'ha d'entendre desestimat i la sanció definitiva.

Al cap de gairebé 3 anys l'instructor proposa la desestimació del recurs i el 6 d'agost es dicta Decret d'alcaldia que confirma les sancions. Se li notifica el 24 d'agost de 2018 i torna a presentar escrit de disconformitat.

Considero en primer lloc que la primera denúncia no és correcta perquè la senyora N no té un vehicle estacionat més de 72 hores en una via pública, és un espai privat i no és un vehicle sinó un remolc, i per tant la tipificació correcta no pot ser la de l'article 15.20 de les ordenances. Altra cosa és que s'apliqui el que diu l'article 57 respecte de la prohibició d'estacionar remolcs, autocaravanes,...etc fora dels llocs autoritzats i que refereix a tot el terme municipal de Girona, que és el que es tipifica en la segona denúncia pels mateixos fets.

Atès l'anterior entenc que la primera multa no és correcta, perquè no està correctament tipificada i s'ha de deixar sense efecte.

Pel que fa a la tramitació dels expedients sancionadors de les dues multes:

Considero que en aquest cas l'Ajuntament no va resoldre els recursos i per tant es va produir una desestimació per silenci, tal com s'indica en les mateixes notificacions de les sancions, i que la sanció va esdevenir ferma.

El fet que al cap de tres anys es dicti una resolució expressa en la que novament se li diu que la resolució és ferma a partir d'aquell moment, només porta a la confusió i no deixa de ser una contradicció que no pot anar en contra de la ciutadania.

En aquest cas era obligació de l'Administració portar a terme les actuacions pertinents per reclamar la multa, perquè després del silenci era ferma i no deixar passar el temps i després quan estava pròxima a prescriure dictar una resolució expressa que permet reprendre els terminis de prescripció (obviant a més, que això dona a entendre que el procediment en realitat encara estava en tràmit fins a la resolució del recurs i, per tant, s'hauria produït la caducitat).

Considero que aquesta actuació encobreix una mala actuació de l'Administració, que no resulta compatible amb el dret de l'administrat a obtenir una resolució fonamentada en dret i dins un termini raonable (art 24 de la CE) i a més atempta contra el principi de seguretat jurídica i contra els principis amb els quals l'Administració ha d'actuar, article 9.3 i 103 de la CE, i articles 3 i 4 de la Llei 40/2015 de l'1 d'octubre de règim jurídic del sector públic: servei efectiu als ciutadans, simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans; transparència, racionalització i agilitat en els procediments

administratiu, bona fe, confiança i lleialtat institucional, proporcionalitat, i vetllar pel compliment dels requisits que preveu la legislació aplicable.

Considero que l'Administració no pot passar per alt aquests principis perquè com a poder públic no només ha de complir el mandat de les lleis sinó que també ha de fer-lo complir, i no pot actuar en contra dels interessos de la ciutadania incomplint les seves obligacions envers aquesta, màxim si es té en compte que en aquest cas la ciutadana en tot moment va ser diligent i va fer les al·legacions i els recursos corresponents en temps i forma.

Atesos tots aquests motius i especialment el fet que l'Administració no ha actuat segons els dictats de l'article 3 i 4 de la Llei 40/2015 d'1 d'octubre, ni sota els principis de bona fe, bona administració i bon govern, i que en definitiva aquesta actuació vulnera el dret fonamental de l'article 24 de la CE, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixin sense efecte les dues sancions imposades a la senyora BNC, amb els números de butlletes 50424730 i 50493843 i expedients 1290349 i 1298386, es portin a terme les actuacions oportunes en base a l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre a tals efectes. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2021/DCG/234

DECISIÓ

El senyor JTLI es veu afectat per dues denúncies per infracció de l'Ordenança municipal de circulació en dates 28 i 31 d'octubre de 2017.

La primera correspon a una denúncia de la Policia Municipal de data 28 d'octubre de 2017 per una infracció greu de l'article 15.5 de la OMC, d'import 200 euros. Expedient 1270389, butlleta 50444409. Consta que li notifiquen el 4 de desembre de 2017, i que va fer al·legacions el 11 de desembre de 2017, dins de termini.

El 24 de gener de 2018 acorden desestimar les al·legacions i sancionar, ho publiquen al BOE el 2 de març de 2018 perquè el denunciat no va poder recollir la notificació.

El 15 de març de 2018 formula recurs de reposició contra la sanció. L'Ajuntament dins el mes següent no resol el recurs, i al marge dels efectes del silenci administratiu, està clar que no compleix amb la seva obligació de resoldre (art. 21 de la Llei 39/2015 de 1 octubre).

No s'entén però, que al cap de gairebé TRES ANYS i mig, sense cap justificació d'aquest retard, amb un Decret d'Alcaldia de 22 de juny de 2021 es resolgui de forma expressa el recurs que ja havia estat desestimat per silenci.

La segona és una denúncia de data 31 d'octubre de 2017 per una infracció greu de l'article 15.5 de la OMC, d'import 200 euros. Expedient 1271247, butlleta 50454647

Li notifiquen el dia 4 de desembre de 2017, i dins els 10 dies següents presenta al·legacions, concretament el dia 11 de desembre de 2017. El gener del 2018 desestimen les al·legacions i li notifiquen la sanció sense èxit, i es publica al BOE el 2 de març de 2018.

El 15 de març de 2018 el senyor T interposa recurs de reposició, per tant dins termini, que és desestimat per silenci administratiu, havent incomplert l'administració la seva obligació de resoldre. (art 21 de la Llei 39/2015)

De nou no s'entén que al cap de gairebé TRES ANYS I MIG després de la interposició del recurs, sense cap justificació d'aquest retard, es dicti un Decret d'Alcaldia de 22 de juny de 2021, desestimant el recurs de reposició.

En ambdós casos les infraccions són per haver estacionat sota les vies, al carrer Jaume Pons I Martí, els dies 28 i 31 d'octubre de 2017, que eren les Fires de Girona, dates en les quals és evident la impossibilitat de poder estacionar, a més a més aquest ciutadà anava a treballar a prop i venia de fora de Girona, i ja havia intentat estacionar, sense èxit. Finalment, va estacionar en el carrer Jaume Pons i Martí, que estava ple de vehicles i no hi havia cap senyal visible de prohibició, de manera que aquesta defensora entén que, a banda del que es dirà, el fons i el motiu de la sanció és desproporcionat i la sanció no està justificada, lo que també queda constatat per la manca d'actuació de la grua, que en cap moment va retirar el vehicle.

Igualment en ambdós casos i pel que fa a la tramitació, el 14 de juny de 2021 l'instructor de l'expedient informa que cal desestimar el recurs i en data 22 de juny de 2021 per Decret d'Alcaldia es desestima el recurs i es confirma la sanció.

Està clar que l'Ajuntament ja havia incomplert amb la seva obligació de resoldre expressament el recurs de reposició i la sanció era ferma en via administrativa el dia 15 d'abril de 2018, i que per tant ja es podia executar. Per això, tampoc s'entén que en aquest Decret extemporani es digui que la resolució és definitiva, i es doni peu a recurs contenciós, quan en la notificació de data 2 de març de 2018 ja se li deia que era definitiva i que el recurs de reposició s'entendria desestimat pel transcurs d'un mes sense resposta. En conseqüència si resulta que l'expedient encara estava en tràmit pendent de la resolució expressa que es produeix el juny de 2021, s'hauria pogut produir la caducitat de la sanció per transcurs d'un any sense resoldre (art 112.4 RD 6/2015 de 30 d'octubre); i si no és així perquè s'entén que era ferma pels efectes del silenci, resulta incomprensible i poc clara l'actuació de l'Ajuntament, i en aquest sentit pot causar, no només confusió en el ciutadà, sinó vulnerar el principi de seguretat jurídica.

En efecte, aquesta Defensora no entén el motiu pel qual més de tres anys després l'Ajuntament, (sense haver fet abans cap actuació en via executiva per reclamar la multa) dicta una resolució expressa, quan ha transcorregut amb escreix el termini per fer-ho (tenia un mes per resoldre el recurs de reposició) sense cap motivació en el

Decret que ho justifiqui, quan d'altra banda no s'ha exigit abans el pagament de la multa (si que se li ha exigit ara, el 2021 després del Decret) de manera que l'Ajuntament amb aquesta actuació torna a reprendre el termini de prescripció (pel qual faltava poc) i disposa de 4 anys més per reclamar l'import de la sanció.

Considero que aquesta actuació encobreix una mala actuació de l'administració, que no resulta compatible amb el dret de l'administrat a obtenir una resolució fonamentada en dret i dins un termini raonable (art 24 de la CE) i a més atempta contra el principi de seguretat jurídica i contra els principis amb que l'administració ha d'actuar, segons l'article 9.3 i 103 de la CE, i articles 3 i 4 de la Llei 40/2015 de 1 d'octubre de règim jurídic del sector públic: servei efectiu als ciutadans, simplicitat, claredat i proximitat, transparència, racionalització i agilitat en els procediments administratius, bona fe, confiança i lleialtat institucional, proporcionalitat, i vetllar pel compliment dels requisits que preveu la legislació aplicable.

Considero que l'Administració no pot passar per alt aquests principis perquè com a poder públic no només ha de complir el mandant de les lleis sinó que també ha de fer-les complir, i no pot actuar en contra dels interessos de la ciutadania incomplint les seves obligacions envers aquesta, màxim si es té en compte que en aquest cas el ciutadà, en tot moment, va ser diligent i va fer les al·legacions i els recursos corresponents en temps i forma.

Atesos tots aquests motius i especialment el fet que l'Administració no ha actuat segons els dictats de l'article 3 i 4 de la Llei 40/2015 d 1 d'octubre, ni sota els principis de bona fe, bona administració i bon govern, i que en definitiva aquesta actuació vulnera el dret fonamental de l'article 24 de la CE, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixin sense efecte les dues sancions imposades al ciutadà JT amb números d'expedients 1270389 i 1271247, ambdues de 200 euros i es portin a terme les actuacions oportunes, en base a l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre a tals efectes, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/014

DECISIÓ

La Sra. SIAG formula una queixa davant d'aquesta defensora per una multa que li ha estat imposada per infracció de les ordenances de sorolls de l'Ajuntament de Girona, per haver cridat en un to de veu molt alt el dia 13 de desembre de 2020 mentre els agents li aixecaven acta per infracció de les restriccions pel Covid-19.

De l'expedient que ens ha estat traslladat resulta que la Sra. SIAG va ser aturada per la Policia Municipal per infringir les restriccions del Covid i que en el moment que se li aixeca l'acta resulta que segons la Policia aquesta ciutadana alça la veu i crida, de manera que se li acaba aixecant una altra acta per infracció de l'Ordenança de sorolls.

Finalment per l'acta derivada de la infracció de les restriccions de la Covid-19 no se la sanciona però se li imposa una sanció per infringir l'Ordenança de sorolls, en l'expedient sancionador 2021019641. En data 12 de juliol es va desestimar el seu recurs de reposició formulat el 30 de juny. Més tard, la ciutadana de forma extemporània va aportar en data 30 d'agost del 2021 un informe mèdic acreditatiu que pateix una síndrome ansiosa-depressiva i que estava en tractament des de feia un any, amb historial des del 2019 i 2020 d'ansietat i depressió.

Entenc que la ciutadana en el moment que va ser aturada el 13 de desembre de 2020 per infracció de les restriccions Covid en relació a no respectar l'horari i no utilitzar mascareta al carrer, va tenir una reacció probablement motivada pel seu estat d'ansietat (acreditat amb l'informe aportat posteriorment) i que la seva actuació d'alçar la veu i cridar davant el requeriment dels agents no es mereixedora de cap sanció ni es pot qualificar com a infracció de l'Ordenança de sorolls.

En efecte, entenc que l'Ordenança de sorolls segons el que ella mateixa defineix com a objecte, no és altre que "la regulació de les mesures i instruments municipals necessaris per prevenir i corregir la contaminació acústica" i que en tot moment es refereix a activitats i instal·lacions susceptibles de causar contaminació acústica, que vindrà determinada per la superació dels límits d'emissions establerts en la mateixa ordenança, llevat que no es pugui determinar.

Per tant en aquest cas, entenc que cridar o alçar la veu a la via pública no té cabuda en aquesta ordenança sinó en la de Civilitat, que defineix com el seu objectiu el de modular els comportaments de les persones a la via pública per garantir el benestar col·lectiu.

En aquest sentit aquesta defensora considera que en actuacions com la que van voler denunciar els agents, per infringir les restriccions de la pandèmia, no s'estava portant a terme cap activitat que generés sorolls, i per tant cap activitat de la qual es pogués mesurar el nivell de les immissions, sinó que, en qualsevol cas, i amb la reacció posterior de la ciutadana, el que s'estava infringint a criteri d'aquesta defensora, eren les normes de conducta regulades en l'Ordenança de Civilitat, que crec que és l'ordenança d'aplicació en aquests casos, en els que la persona sancionada podria estar pertorbant el descans dels veïns i veïnes.

En qualsevol cas i al marge de l'error en la qualificació de la conducta, i per tant de la sanció, entenc que en aquest cas l'actuació de la Policia Municipal i la posterior sanció és excessiva atès que s'acaba sancionant una altra conducta derivada de la primera, que en principi no existia, (doncs es pretenia sancionar per infracció de les normes Covid) i que es va generar posteriorment, possiblement com a reacció a l'actuació dels agents, justificada per l'estat d'ansietat de la ciutadana, que a més es veu perjudicada perquè les multes derivades de les restriccions Covid -19, en aquest cas seria nul·la perquè requeria la incoació d'un expedient sancionador per part de la Generalitat, i en canvi ha de suportar una sanció per un infracció de la normativa de sorolls, que en aquest cas no seria la correcta, i que a més resulta justificada per l'estat d'ansietat de la ciutadana.

Ateses aquestes consideracions, i atès que aquesta ciutadana ha acreditat, encara que de forma tardana i extemporània, que es trobava afectada d'un estat ansiós depressiu en el moment dels fets, probablement provocat per l'actuació de la Policia de denunciar-la primer per no respectar les restriccions Covid 19, i després sancionant-la per un altre fet que li ha suposat pitjors conseqüències, tenint en compte criteris d'equitat, justícia, proporcionalitat, i Bon Govern i tenint en compte també l'existència d'una causa mèdica que no ha pogut ser considerada per la seva aportació tardana, aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte la sanció que va ser imposada a la ciutadana SIAG en l'expedient sancionador 2021019641, derivat de l'acta de la Policia Municipal 20204862 i que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/018

DECISIÓ

En data 30 de gener de 2022, el ciutadà AGCA presenta una queixa a la Defensora de la Ciutadania, per disconformitat amb una sanció imposada per no respectar el llum vermell d'un semàfor, quan anava a portar la seva dona a urgències a l'hospital Trueta.

Un cop estudiat el contingut de la queixa, i analitzades les dades objectives existents sobre el fet sancionat, i amb la finalitat de deixar constància de les mateixes, a continuació indico tots els fets que s'han pogut comprovar.

Vist que en la butlleta de denúncia D0173335, per part de l'Ajuntament es fa constar el següent:

Data, hora i lloc de la sanció: 13/09/21, a les 21.26, al carrer Barcelona, 68-70

Fet sancionat: No respectar el conductor d'un vehicle, el llum vermell d'un semàfor.

El senyor AGCA ens explica que va haver de conduir la seva esposa, fins a urgències de l'Hospital Trueta, doncs es va trobar malament. Ell es va espantar molt doncs els símptomes podien ser d'infart o d'atac d'ansietat com va acabar sent segons informe metge amb entrada a les Urgències, el dia 13 de setembre a les 21:46.

Reconeix que es va posar molt nerviós i que va passar el semàfor del carrer Barcelona, quan just s'acabava de posar vermell.

Atès que el ciutadà va presentar recurs de reposició en data 30 de gener de 2022 contra la sanció i no va obtenir resposta dins el termini d'un mes, i atès que segons la mateixa notificació de la sanció això implica que es produeix la desestimació del recurs per silenci administratiu, es fa viable la intervenció de la Defensora de la Ciutadania, màxim quan per aquest silenci administratiu es fa impossible saber perquè l'Administració no ha considerat cap dels seus arguments, situació que vulnera el seu dret d'obtenir una resolució fonamentada en dret i li causa indefensió.

Atès que els fets queden demostrats amb l'informe d'ingrés a les Urgències el mateix dia 13 de setembre a les 21:46 pocs minuts després de produir-se la infracció.

Considerant que les circumstàncies que envolten el cas del ciutadà queixant, deixen patent que va actuar portat pel nerviosisme de la situació, però que no hi va haver voluntat d'infringir cap norma, i que en aplicació dels principis de justícia, proporcionalitat i equitat, com reiteradament ve propugnant la Defensora per tal de facilitar decisions justes, és procedent recomanar la revisió i anul·lació de la sanció imposada.

En base als fets acreditats, i partint de la funció que té encomanada la Defensora de la Ciutadania, es formula la següent

RECOMANACIÓ

Que previs els tràmits que corresponguin, i en base als arguments i fets indicats i demostrats anteriorment, recomano la revisió de l'expedient número 1402949 i l'anul·lació de la sanció amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/022

DECISIÓ

En data 8 de febrer de 2022 el ciutadà Sr. MBF formula queixa per cinc sancions imposades per la Policia Municipal per estacionar el vehicle a la vorera. El Sr. B disposa de la targeta de reserva d'estacionament per a persones amb mobilitat reduïda, és resident al centre Joan Suñer, i va a recollir el dinar d'altres residents al restaurant El Racó de Fontajau.

Existeix ja una recomanació de la Defensora que va ser acceptada per Decret d'Alcaldia de data 28 de gener de 2022, i que va anul·lar la liquidació derivada d'una multa imposada al Sr. MB per estacionar en el mateix lloc al que fan referència aquestes sancions.

Com en aquell cas, el Sr. B, que té 72 anys i la mobilitat reduïda, amb una discapacitat reconeguda del 43 % i necessitat de tercera persona, tot i que pot conduir, i a més disposa de la corresponent autorització d'estacionament en espais reservats i diàriament va a recollir el menjar preparat el restaurant que hi ha a la Rambla Xavier Cugat, per a ell i uns quants llogaters del centre Joan Suñer, on hi viuen ell i un col·lectiu de gent gran que a causa del Covid-19 s'han quedat sense servei de menjador i han de recórrer a aquest restaurant proper.

Crida molt l'atenció d'aquesta Defensora en relació a aquestes cinc multes el següent:

1.Són multes per "denúncia voluntària", és a dir, per compareixença d'un ciutadà, al qual no s'identifica- al menys en la denúncia notificada no consta- no es recull per escrit la seva declaració i no aporta cap prova clara i in dubitada dels fets.

En aquest cas, es fa constar únicament que la denúncia és voluntària, i s'hi adjunten unes fotografies (una amb cada denúncia) sense cap constància ni de l'hora ni del dia d'obtenció d'aquesta imatge, motiu pel qual en cap cas es pot considerar una prova vàlida i determinant.

No hi ha cap intervenció de l'autoritat al lloc dels fets ni cap comprovació, sinó que l'agent que està a les Oficines de la Policia Municipal es limita a recollir la denúncia d'un ciutadà i estendre la butlleta. Això explica que ni tan sols en la butlleta de denúncia s'indiqui el motiu pel qual no es notifica al conductor.

A més a més el denunciant va a la Policia Municipal passats els dies, quan te recollides 5 fotos i presenta les denúncies, el que d'una banda significa que les dates i l'hora de la denúncia no tenen perquè correspondre's amb la realitat, i de l'altra que el vehicle no molestava a ningú.

Aquesta pràctica per sancionar infraccions, a criteri d'aqueta Defensora, és absolutament irregular, perquè infringeix el que disposa l'article 87.2.d del Real Decret Legislatiu 6/2015, en el sentit que en tota denuncia no formulada per un agent de l'autoritat si ha de fe constar nom, cognoms, domicili, del denunciant, i efectivament això ho ha de saber el denunciat per poder defensar-se correctament i descartar motius espuris. A més de no constar en absolut aquestes dades, l'agent signa la butlleta i s'identifica amb el seu número professional, donant l'aparença que és ell qui formula la denúncia. A tot això, cal afegir que no hi ha cap comprovació dels fets denunciats per part de l'autoritat de manera que el valor probatori de l'article 88 del mateix decret és nul.

2.Aquesta mena de denúncia no pot tenir el mateix valor que la denúncia formulada per l'autoritat, i per tant no és més que una denúncia d'un particular que no està emparada per la presumpció de veracitat i que ni tan sols està corroborada de forma fefaent per cap altra dada.

3.Que totes aquestes denúncies son anteriors a la del dia 18 de setembre, respecte de la que es va estimar la recomanació efectuada. En aquell cas l'agent actuant era

allà, i va notificar la denúncia, motiu pel qual el denunciat va poder fer al·legacions i seguir els tràmits pertinents.

En canvi resulta sorprenent que en aquest cas s'agrupin les multes per denúncia d'un ciutadà, que en definitiva el que fa es denunciar una sola vegada cinc infraccions que ell situa en cinc dies diferents, i se li notifiquen totes de cop al presumpte infractor, el que no només impedeix conèixer la primera denúncia i evitar les següents, sinó que a més suposa una clara indefensió atesa la manca de garanties en tota aquesta manera de procedir, que afecta directament el seu dret més elemental de defensa.

Insisteixo en el fet que aquesta Defensora troba totalment inconcebible i reprobable que la Policia Municipal accepti la denúncia d'un particular en aquests termes, que estengui una butlleta com si fos l'agent que posés la denúncia, i sense cap més comprovació, li notifiqui una denúncia atorgant un termini per fer al·legacions en base al que manifesta un particular sense cap prova vàlida.

Dit tot això pel que fa a les formes d'actuació, i pel que fa al fons de la qüestió, cal tenir en compte que:

El Sr. B té targeta que l'autoritza a estacionar en espais reservats per les seves dificultats de mobilitat, i per tant s'ha de tenir en compte el que disposa l'article 21.2 de l'OMC, modificat en sessió ordinària del dia 13 de setembre de 2021, que va quedar redactat de la forma següent:

21.2 Si a prop de la destinació del conductor no hi ha cap tipus de zona reservada, es permet l'estacionament en aquells llocs on no es destorbi la circulació de conformitat amb l'establert a la normativa sectorial.

El Sr. B, que ha explicat que l'espai reservat que hi ha a prop sol estar ocupat, que estaciona a la part del darrera del restaurant a la vorera amb la finalitat de recollir el dinar per portar als seus companys, atès que no pot recórrer massa distància a peu.

Per tots aquests motius, i atès que la persona queixant te reconeguda una disminució de la mobilitat del 43%, la condició de discapacitat, amb validesa indefinida i que a més necessita de tercera persona, segons consta en la targeta acreditativa del departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya.

Atès que el vehicle no molestava a ningú, que es tracta d'una vorera ampla, i que les raons per les quals el ciutadà hi va deixar el cotxe són raons perfectament justificades sense que hi hagués conseqüències perjudicials per ningú, que cap agent ha comprovat la veracitat dels fets i que en qualsevol cas s'havia de tenir en compte la seves circumstàncies personals i del moment per no sancionar-lo.

Atesa la reprobable forma de tramitació d'aquestes denúncies i atès que queda totalment demostrat que el vehicle no molestava al denunciant, doncs si era el cas, hauria anat a la Policia al mateix moment.

Atès que aquesta defensora considera molt greu i qüestionable aquesta pràctica, perquè la denúncia d'un particular mai pot substituir la de l'autoritat perquè no gaudeix de presumpció de veracitat.

Atès que considero que les denúncies esmentades són nul·les de ple dret per vulneració de l'article 24 de la CE.

I finalment, tal com en d'altres ocasions ha posat de manifest l'Oficina de la Defensora, no podem deixar de valorar i considerar l'element humà i les circumstàncies al·legades pel ciutadà als efectes d'adoptar finalment decisions equitatives i justes.

Atès que ja es va estimar una anterior recomanació, com s'ha dit anteriorment, pel mateix fet, i en atenció a tots els fets i arguments precedents, i també als principis d'equitat, justícia i Bon Govern, la Defensora de la Ciutadania formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixin sense efecte les sancions imposades al ciutadà MBF següents:

Expedient 1401883 butlleta 50457949, Expedient 1401884 butlleta 50456245, Expedient 1401886 butlleta 50456247, Expedient 1401885 butlleta 50456246, Expedient 1402426 butlleta 50456248

Pels motius indicats en les consideracions abans exposades, que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/023

DECISIÓ

La Sra. AAH sol·licita la intervenció de la Defensora en relació a una multa que li ha estat imposada, per import de 200 euros, expedient 1409167, butlleta D0173976, per haver accedit al Barri Vell sense autorització.

Examinats els antecedents que obren a l'Ajuntament, la Sra. AH, disposa d'autorització d'accés al Barri Vell amb el vehicle xxxx, i d'autorització d'estacionament al mateix barri, ambdues li van caducar el 27 d'octubre de 2021, motiu pel qual es va generar la multa.

Ens trobem novament en un supòsit de multa per accedir al Barri Vell un cop caducada l'autorització d'accés amb desconeixement de la ciutadana, atès que no ha rebut cap mena d'avís, malgrat que es continuen tenint els requisits per entrar al Barri Vell. Si bé, en aquest cas, és cert que la ciutadana que presenta la queixa no va facilitar cap correu electrònic perquè l'Ajuntament la pogués avisar de la pèrdua de vigència de l'autorització d'accés, també és cert que es genera una situació injusta quan es compara la sanció que rep una ciutadana que, de fet continua complint amb tots els requisits per tenir l'autorització, que a més ha renovat de seguida perquè en aquest cas té el seu negoci al Barri Vell i per tant no ha deixat de tenir dret i complir els requisits per l'accés, amb la que s'imposa a l'infractor que no té cap mena

d'autorització per entrar al Barri Vell, ni en compleix cap requisit, perquè ambdues sancions son exactament la mateixa.

En aquest sentit, aquesta defensora ja ha fet recomanacions anteriors sobre la problemàtica dels accessos al Barri Vell, i de fet es va recomanar fer avisos per correu electrònic davant les caducitats, recomanació que en el seu dia va ser acceptada.

Però tal com deia, en aquest cas no hi havia la indicació de notificar al correu, però si que entenc que no és el mateix la conducta de la ciutadana queixant, que té un negoci al Barri Vell i compleix els requisits per accedir-hi, i que simplement li ha vençut el termini, però segueix tenir dret a l'accés, que el ciutadà que sense tenir cap autorització hi accedeix, i la sanció per ambdós és la mateixa.

Sens perjudici que entenc que això s'hauria de contemplar a l'OMC i per tant diferenciar una conducta de l'altra, i rebaixar l'import de la multa pel primer cas, perquè és del tot excessiu, entenc que en aquest cas atès que la ciutadana afectada ha demostrat que compleix els requisits per continuar accedint al Barri Vell i que ha actuat de forma totalment justificada i amb bona fe.

Atès que aquesta situació és injusta i de greuge respecte d'altres ciutadans que sense tenir cap vincle amb el Barri Vell cometen la mateixa infracció i són sancionats amb la mateixa multa, vulnerant l'article 14 de la CE.

Atès que existeixen raons per entendre que no hi ha hagut una Bona Administració i que la ciutadana afectada no ha estat correctament informada i se li ha generat indefensió, i en aplicació dels principis de justícia i equitat, bona fe i proporcionalitat, aquesta defensora efectua la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisi i deixi sense efecte la sanció imposada a la Sra. AAH, per import de 200 euros, tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin, i que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/036

DECISIÓ

El senyor CGH presenta una queixa relacionada amb el servei de taxis de Girona. Exposa que en dues ocasions a finals de l'any 2021, quan sortia de l'Hospital Josep Trueta amb motiu que la seva esposa estava ingressada, va haver de trucar al servei

de taxis el número 972 22 23 23 perquè a la parada de taxis de davant de la sortida de l'Hospital no n'hi havia cap, i eren les nou del vespre. Al trucar i demanar un taxi li van indicar que n'hi enviaven un però que no el podien recollir a la parada del davant de la porta principal, sinó que havien de fer una "petita trampa" i d'esperar a un altre lloc (a l'entrada d'urgències o de consultes externes). Ho va acceptar perquè no tenia alternativa, però considera absurda aquesta actuació, sobretot si pensem que es podria tractar d'una persona malalta o impedida, que acabés de sortir de l'Hospital per exemple, com la seva esposa, i no va entendre'n els motius.

Aquesta defensora s'ha posat en contacte en primer lloc amb el cap d'atenció a la ciutadania i participació de l'Hospital Josep Trueta, que ha contestat que en cap cas l'Hospital prohibeix a cap taxi que pugui recollir a la parada de davant de l'entrada principal, ans el contrari, que considera inacceptable aquesta norma.

Aquesta defensora s'ha posat en contacte també amb la central de taxis, amb l'Àrea d'atenció al Client, i en concret el X, coordinador del Contact Center, que m'explica el següent:

Que on hi ha parades de taxi -com és el cas del Trueta- tots els taxistes hi poden parar sense necessitat que ningú els truqui per demanar un servei. Indica que com que hi ha molts taxis de diferents companyies, tots poden anar a les parades per esperar la sortida de clients i recollir-los.

Que en canvi, quan es genera un servei perquè algú truca per demanar un taxi la recollida no es pot fer a la parada, perquè el taxi a qui se li ha atribuït el servei podria quedar sense client, si a l'arribar a la parada hi hagués arribat un altre taxi primer i aquest hagués recollit al client. Aquesta explicació no deixa de ser absurda perquè quan truca un client dient que vol una recollida al Trueta i no hi ha taxis a la parada el procediment correcte seria avisar a tots els taxistes que, davant del Trueta o allà on sigui, hi falten taxis a la parada i que hi vagi algú.

Demanat aclariment al Sr. X contesta que això ja es fa, i que sempre que truca algú perquè no hi ha taxis a la parada es fa un avís perquè hi vagin. Aquesta explicació però, no concorda amb el que li va passar al Sr. G en dues ocasions.

Demanades explicacions a l'Ajuntament, des de l'Àrea de Mobilitat, ens informen que efectivament, quan a la parada no hi ha cap taxi i truques per demanar-ne un, en el moment en que t'assignen un taxi et cobra l'avís telefònic, i per tant, si la persona que està a la parada en aquell moment n'agafa un altre que apareix, el que ha acudit per avís telefònic es quedaria sense cobrar el servei. Com que a les parades el primer que arriba és el que té dret a carregar a la persona que espera, per evitar conflictes el que ha estat requerit per telèfon demana que se l'espera a un altre lloc.

Aquesta situació efectivament crea incomoditat a la persona que ha demanat el servei, i més si tenim en compte que és davant un hospital i a les 9 del vespre, quan no hi ha fluïdesa de taxis a la parada.

Aquesta defensora, una vegada analitzades aquests explicacions entén que en el cas del Sr. G el servei de taxis va funcionar malament, o no va funcionar com ells diuen. En efecte, ell va trucar perquè a la parada no hi havia cap taxi, i no hi havia fluïdesa de circulació de taxis perquè a aquella hora ja no hi ha gent entrant i sortint del Trueta; que en lloc de fer un avís perquè hi anés algun taxi a la parada (no devia interessar

per l'hora i l'escàs moviment de gent), li van dir que li enviaven un taxi però que no el podia recollir allà i que havia d'esperar en un altre lloc. Això va fer d'una banda que hagués de desplaçar-se a un altre espai lluny de la parada (el que en cas de persona amb mobilitat reduïda, o malalta, resulta incomprensible) i de l'altra va impedir que, si en aquell moment per casualitat arribava un taxi a la parada, el pogués agafar de seguida, atès que estava esperant a un altre lloc allunyat de la parada.

Aquesta defensora considera que aquesta no és manera adequada de prestar un servei públic de transport, com és el del taxi. Considera inadmissible el tracte a la ciutadania, que tenia tot el dret a esperar el taxi a la parada, no essent ell el responsable de les problemàtiques internes que puguin tenir els taxistes a l'hora de distribuir-se els serveis, més si es té en compte que el propi coordinador del Contact Center diu que s'avisava als taxistes que vagin a la parada quan no hi ha cap taxi al lloc demanat. Hom podria pensar que a aquella hora no hi ha cap interès en ser a la parada del Trueta perquè hi ha pocs clients, raó de més perquè, requerit un servei de taxi, aquest s'hagi de fer precisament a la parada on el client pot esperar, i no en un altre lloc allunyat d'aquesta.

Per tots aquests motius, i perquè no és la primera vegada que es reben queixes en relació al servei de taxis, doncs també n'hem rebut referents a la parada de l'estació de tren a la plaça d'Espanya, amb motiu que els taxistes enlloc de situar-se a la vorera mentre esperen els clients solen estar a la banda del carrer o a la barana que el separa de la parada del bus, el que genera una certa situació i sensació de perill per la resta d'usuaris de la via que hi circulen, aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es faci saber al servei de taxis de Girona, que han de respectar el dret de la ciutadania de gaudir d'un servei públic en les degudes condicions, i per tant el dret a esperar el servei de taxis a la parada existent a l'efecte, en el cas que hi sigui, i en qualsevol cas a garantir un mínim de presència de taxis a les parades; que en relació a la parada de taxis de l'estació tinguin cura de respectar l'espai de circulació dels vehicles, i facin les seves esperes a les voreres.

Que amb aquesta finalitat es modifiqui el Reglament del servei de taxis de Girona perquè el taxista que acut a un avís telefònic pugui parar-se a la parada oficial amb dret a recollir el passatger que ha sol·licitat el servei, creant un sistema que pugui evitar que un altre taxista el reculli, com per exemple, podria ser diferenciant un espai en la mateixa parada oficial, reservada als taxis a qui s'ha sol·licitat el servei.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/051

DECISIÓ

El Sr. JES sol·licita la intervenció de la Defensora en relació a una multa que li han imposat per import de 200 euros, expedient 1281198, per haver accedit al Barri Vell sense autorització.

Examinats els antecedents que obren a l'Ajuntament, el Sr. JE disposa d'autorització d'accés al Barri Vell amb el vehicle B8752KN, per raó que es troba empadronat a la pujada de la Catedral, i en aquest cas com que no paga IVTM a Girona, necessàriament l'autorització va lligada a l'empadronament i s'ha de renovar cada dos anys.

Ens trobem novament en un supòsit de multa per accedir al Barri Vell un cop caducada l'autorització d'accés amb desconeixement del ciutadà, atès que no ha rebut cap mena d'avís, malgrat que es continuen tenint els requisits per entrar al Barri Vell, doncs ha pogut renovar l'accés de seguida.

Si bé, en aquest cas, és cert que el ciutadà que presenta la queixa no va facilitar cap correu electrònic perquè l'Ajuntament el pogués avisar de la pèrdua de vigència de l'autorització d'accés, també és cert que es genera una situació injusta quan es compara la sanció que rep una ciutadà que, de fet continua complint amb tots els requisits per tenir l'autorització, i que a més ha renovat de seguida perquè en aquest cas continua empadronat i vivint al Barri Vell i per tant no ha deixat de tenir dret i complir els requisits per l'accés, amb la que s'imposa a l'infractor que no té cap mena d'autorització per entrar al Barri Vell, ni en compleix cap requisit, perquè ambdues sancions son exactament la mateixa.

En aquest sentit, aquesta Defensora ja ha fet recomanacions anteriors sobre la problemàtica dels accessos al Barri Vell, i de fet es va recomanar fer avisos per correu electrònic davant les caducitats, recomanació que en el seu dia va ser acceptada, així com la de reforma de l'OMC per no sancionar de la mateixa manera al que accedeix sense autorització i al que ho fa amb aquesta caducada però que compleix els requisits per tenir-la.

Entenc que no és el mateix la conducta del ciutadà queixant, que viu al Barri Vell i compleix els requisits per accedir-hi, i que simplement li ha vençut el termini, i no se'n ha assabentat, però segueix tenint dret a l'accés, que el ciutadà que sense tenir cap autorització hi accedeix, i en ambdós casos la sanció és la mateixa.

Sens perjudici que entenc que això s'hauria de contemplar a l'OMC i per tant diferenciar una conducta de l'altra, i rebaixar l'import de la multa pel primer cas, perquè és del tot excessiu, entenc que en aquest cas atès que el ciutadà afectat ha demostrat que compleix els requisits per continuar accedint al Barri Vell i que ha actuat de forma totalment justificada i amb bona fe.

Atès que aquesta situació és injusta i de greuge respecte d'altres ciutadans que sense tenir cap vincle amb el Barri Vell cometen la mateixa infracció i són sancionats amb la mateixa multa, vulnerant l'article 14 de la CE.

Atès que l'Ajuntament ja va acceptar la recomanació efectuada per aquesta defensora en l'expedient 2022/DCG/041-O, i que existeixen raons per entendre que no hi ha hagut una Bona Administració i que el ciutadà afectat no ha estat correctament informat i se li ha generat indefensió, i en aplicació dels principis de justícia i equitat, bona fe i proporcionalitat, aquesta defensora efectua la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisi i deixi sense efecte la sanció imposada al ciutadà JES per import de 200 euros en l'expedient sancionador 1281198, tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin, i que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/080

DECISIÓ

La Sra. RRC presenta queixa contra la imposició de tres sancions al seu ex marit Sr. JTC, derivades dels expedients següents:

Infracció de l'Ordenança municipal de sorolls per tenir la TV i la ràdio a un volum molt alt, en data 1/8/2021, segons acta 20215395, en la que es fa constar que té els aparells molt alts i que un cop avisat per la Policia els apaga.

Infracció de l'Ordenança municipal de sorolls per tenir la música i el televisor en un volum molt alt sense poder establir el nivell d'immissions, segons acta de 19/9/2021, número 2021/6126.

Infracció de l'Ordenança municipal de sorolls per tenir la ràdio amb un volum molt elevat, segons acta d'infracció de data 23/10/2021, número 2021/6576, en la que es fa constar que el Sr. T porta un audiófon però que és conscient que té el volum molt alt.

Que d'aquestes actes n'han derivat com a mínim dues sancions per un total de 300 euros, el termini de pagament de les quals acaba el 5 de maig de 2022 en període voluntari.

Que tot això la Sra. R ho ha sabut perquè de tant en tant va a casa del Sr. T, que és el seu ex marit i pare dels seus fills, perquè aquest pateix un deteriorament cognitiu, no només auditiu, està desorientat en temps i espai, i pateix un trastorn depressiu i d'ansietat però, fa un anys va deixar el tractament; ella es fa càrrec del seu seguiment i assistència, si ho requereix.

Que amb motiu d'això ha trobat un seguit de notificacions que es refereixen a aquests fets que es van succeir entre el mes d'agost i octubre de 2021, quan estava sol i tenia la música molt alta, fet del que contràriament al que es diu no n'era conscient perquè té aquesta malaltia.

Que aquests fets no s'han tornat a produir perquè té l'ajuda d'una persona que en té cura.

Que en prova del que manifesta ha aportat a aquesta defensora un informe del CAP signat pel metge de capçalera el dia 25/4/2022 en el que queda constància que el Sr. T pateix aquesta afectació cognitiva, i que estava en tractament per una depressió, tractament que va abandonar fa un any.

Atès que la Sra. R aporta un informe mèdic amb el que acredita que el Sr. T es troba afectat d'una malaltia consistent en un deteriorament cognitiu progressiu, i que acredita que no es tracta només d'un problema auditiu.

Atès que acredita que els problemes pels sorolls es van esdevenir en un període de temps seguit (agost, setembre i octubre de 2021) i que no s'ha tornat a produir cap fet similar.

Atès que queden justificades unes causes que demostren que el Sr. T no va actuar en forma intencionada, ni amb mala fe per causar molèsties als veïns, que va rectificar tant punt va ser recriminat per la Policia, que la seva malaltia pot ser la causa que no sigui prou conscient de les conseqüències dels seus actes, i atès que no s'han repetit aquests fets després del període en que van tenir lloc, i també atès el principi de proporcionalitat, aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisin i deixin sense efecte les sancions imposades al Sr. JTC, derivades de les actes indicades, tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin, i que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/084

DECISIÓ

El senyor IM va presentar una queixa davant aquesta Defensora en relació als passos elevats del carrer del Carme, perquè no s'ajusten a la normativa i pel seu mal estat.

En demana o bé la seva adaptació a la normativa o la seva supressió i considera que són un perill per la circulació.

Aquesta defensora personalment ha anat a comprovar l'estat d'aquests passos elevats, els tres que hi ha al tram final del carrer direcció Sant Feliu de Guíxols, i ha pogut constatar l'excés d'elevació així com un mal estat de manteniment que constitueixen un autèntic perill per la circulació, i un risc de causar danys als vehicles i fins i tot d'accidents.

En aquest sentit, tot i considerar que aquests passos elevats són absolutament necessaris i indiscutibles per controlar la velocitat dels vehicles dins la població i respectar el pas dels vianants, així com per garantir la convivència entre aquests i els vehicles, també han d'ajustar-se a la normativa i han de tenir un estat de conservació adequat per evitar riscos als usuaris.

Sol·licitada la corresponent informació als serveis tècnics, indiquen que no hi ha normativa específica de com han de ser aquests ressals dins de població, i que no els és d'aplicació la normativa de la Generalitat establerta en el Decret 2/2005 perquè fa referència a travesses urbanes i no a vies urbanes. Això contrasta amb el que ha pogut observar també aquesta defensora en altres zones de la ciutat (com els trams inicials del carrer de la Rutlla, i altres zones de Girona) on aquests ressals s'han rebaixat, i s'han suavitzat, ajustant-se a la normativa de la Generalitat de Catalunya al respecte, de manera que fan la mateixa funció però amb un impacte menor en els vehicles.

Per tot això aquesta defensora considera que l'estat dels ressals del carrer del Carme no s'ajusten a la normativa d'aplicació, s'han de rebaixar i fer la rampa més llarga, que permeti suavitzar la velocitat dels vehicles, però no amb uns ressals pronunciats com els actuals, i a més cal portar a terme una actuació d'urgència degut al seu mal estat de manteniment i conservació, atès que constitueixen un perill greu pels usuaris, també per les motocicletes, amb els riscos d'accidents que comporta.

Per tot això i atenent els principis d'eficàcia i de bona administració, formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es procedeixi a fer una actuació urgent als tres ressals existents al tram final del carrer del Carme, per tal que en primer lloc es reparin les parts més malmeses que poden suposar un perill pels vehicles i usuaris, i en segon lloc es faci el corresponent projecte per substituir els actuals per uns altres que s'ajustin a la normativa i en qualsevol cas es rebaixi i suavitzi la pendent per evitar les molèsties que causen la seva actual configuració i estat.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/093

DECISIÓ

La senyora MOS presenta una queixa en motiu dels contenidors del carrer Pare Coll, a l'alçada del número 20.

Segons justifica amb aportació de vídeos i fotografies, els quatre contenidors que hi ha davant aquest edifici, just davant el portal de casa seva, es troben en mal estat i, a més, s'hi acumulen una quantitat de residus que no només afecten la salubritat dels veïns en general, sinó que causen una veritable molèstia. S'ha pogut constatar que sovint en aquests contenidors i al seu voltat, s'hi acumulen residus voluminosos, matalassos, caixes, cartrons, bosses d'escombraries, fins i tot un vàter, amb les conseqüències de salubritat i d'impediment d'accés al seu portal que això genera als veïns de l'edifici i en general.

L'Ajuntament és coneixedor de la situació i no ha portat a terme cap actuació per resoldre aquest problema. De fet s'ha hagut d'avisar a l'Ajuntament perquè netegessin els contenidors, (s'hi havia arribat a acumular insectes) s'ha hagut d'avisar perquè retiressin totes les deixalles que es trobaven a la via pública i s'ha demanat el canvi d'ubicació dels contenidors, així com una actuació seriosa per controlar i sancionar les conductes incíviques de molts veïns.

Malgrat les queixes d'aquesta ciutadana, i les moltes peticions que ha fet a l'Ajuntament, aquesta situació lluny de resoldre's, ha anat empitjorant. Aquesta defensora entén que hi ha ciutadans que tenen conductes incíviques atès que continuen abocant residus i deixalles al carrer amb total impunitat; entén també que caldria buscar una altra ubicació pels contenidors atès que es troben davant la porta d'accés a un edifici d'habitatges i afecten directament als seus veïns; i igualment també crec que s'ha de portar a terme un control exhaustiu d'aquestes conductes incíviques, sancionar-les i obligar a la ciutadania a seleccionar les deixalles i reciclar correctament.

Després de les gestions efectuades per aquesta Defensora, d'haver comprovat que els problemes dels contenidors del carrer Pare Coll 20 només s'han solucionat puntualment, però que es reproduïxen i fins i tot es dificulta l'accés a l'edifici degut als residus i a la quantitat de cartrons, objectes, mobiliari, i deixalles acumulades, i que no s'ha aconseguit posar fi a aquestes conductes incíviques; atès que els ciutadans d'aquest carrer i especialment els del número 20 no tenen perquè suportar aquesta situació, que afecta el seu dret fonamental a la salut i a la integritat física; atès que aquesta situació els discrimina respecte de la d'altres ciutadans que no han de suportar els contenidors ni el seu mal ús davant de casa seva, i tenint en compte els principis de Bona Administració, Bon Govern, i també el principi d'Eficàcia dels Serveis Públics i el Dret a la Protecció del Medi Ambient contemplats en la Carta de

Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, signada per aquest Ajuntament, aquesta Defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que en relació als contenidors del carrer Pare Coll número 20 per tal de posar fi a la situació que ve denunciant la senyora MOS es portin a terme les actuacions següents:

Increment del control, vigilància i sanció de les conductes incíviques pel mal ús dels contenidors i l'abocament de deixalles a la via pública.

Trasllat dels contenidors del carrer Pare Coll número 20 a un altre part del carrer o zona propera que estigui més allunyada del portal d'entrada d'un edifici habitat i on afecti en menys mesura la salut dels veïns.

Mentre no es trobi una altra ubicació on traslladar els contenidors que es prenguin quantes mesures siguin necessàries per evitar aquestes situacions (encerclar els contenidors amb una tanca perquè no es puguin deixar coses al seu voltant, instal·lació de mesures de control per eradicar les conductes incíviques i sancionar els veïns que no reciclin correctament i abandonin deixalles a la via pública).

Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/094

DECISIÓ

La ciutadana MPP, presenta una queixa davant aquesta defensora per una sanció de 200 euros i 4 punts derivada de la butlleta 50428409, i posterior expedient sancionador 1294516, amb una sanció per una infracció greu de 200 euros i 4 punts, per haver passat un semàfor en vermell en data 21 de maig de 2018.

Al·lega indefensió per manca de notificació de la denúncia, i al·lega que s'ha resolt el recurs de reposició que va presentar el 23 de novembre de 2018 el 21 d'abril de 2022, gairebé 4 anys després dels fets denunciats.

Examinat l'expedient aquesta Defensora observa que la denúncia butlleta 50428409 la va efectuar un agent que en aquell moment es trobava regulant l'entrada d'alumnes al CEIP i amb ocasió d'aquest altre servei va detectar aquesta infracció que es descriu com a "el vehicle no ha respectat el llum" sense dir en quina fase estava aquest llum.

L'agent, que no ha captat la infracció per cap mitjà, sinó presencialment mentre feia una altra tasca, no ha recollit cap altre indicatiu, i s'ha limitat a comprovar després la titularitat de la matrícula, respecte de la qual podria haver-hi un error.

Aquesta defensora pensa que si bé l'agent pot haver vist una motocicleta passar, i pot haver detectat una infracció, és difícil, al seu parer, creure que si estava fent altres tasques amb mainada que sortia de l'escola, pogués fer la butlleta a l'instant, més aviat semblaria que podria haver fet la denúncia després, sense poder descartar un error a l'hora de memoritzar la matrícula, i obtenir posteriorment les dades del titular per poder fer la butlleta.

S'ha de tenir en compte que el fet que la seva denuncia tingui presumpció de veracitat no l'allibera de recollir altres indicis, segons l'article 88 del RD 6/2015.

En aquest cas no només no hi ha altres indicis, sinó que tampoc es determina en quina fase s'ha passat el semàfor i per tant la descripció dels fets no es troba correctament tipificada: en la butlleta inicial l'agent diu que "el vehicle no ha respectat el llum" (sense indicar si era vermell o taronja).

En la mateixa butlleta i també en les resolucions posteriors es parla de la infracció de l'article 146 del Reglament General de Circulació, quan aquest article no tipifica, ni sanciona cap infracció, sinó que explica com s'ha d'actuar davant el color dels semàfors; en realitat la sanció que se l'esta imposant es correspon amb la tipificació de l'article 76.k del Real Decret 6/2015 que tipifica com a infracció greu no respectar un semàfor en vermell. Aquest error és present en tot l'expedient i suposa una vulneració del principi de legalitat i afecta el dret de defensa que en tot procediment sancionador ha de ser escrupolosament respectat, començant pels fets que s'imputen que s'han de correspondre amb els tipificats com a infracció.

A tot això cal afegir que si bé és cert que la notificació de la denúncia, després dels dos intents i de deixar-li avís a la bústia no va ser recollida per la ciutadana, també és cert que posteriorment la sanció si que va ser notificada en recollir l'avís de Correus, i tenint en compte que en el recurs posterior ella ja manifesta que a vegades no els deixen els avisos a la bústia, podria ser perfectament, que en la primera ocasió no hagués trobat aquest avís.

Amb la interposició del recurs de reposició el 23 de novembre de 2018 la ciutadana no només demostra el seu interès en que se l'escolti, sinó que aporta una certificació per acreditar que aquell dia era a Barcelona fent un curs, i com a mínim genera el dubte suficient que fos ella la conductora del vehicle, que juntament amb el que ja s'ha dit sobre el possible error en la matrícula, justificaria que com a mínim s'haguessin examinat amb més detall les seves al·legacions.

Aquest recurs de reposició se li resol passat més de 3 anys i mig des que va interposar el recurs, gairebé 4 anys des dels fets (eren del 21 de maig de 2018) i en la resolució no s'analitza ni la possibilitat que efectivament hi hagi hagut indefensió per la defectuosa tipificació de la sanció, tant pel que fa a l'article infringit, com al fet de passar un semàfor sense indicar de quin color era, ni s'examina en la prova, que pot acreditar que la ciutadana era a Barcelona, i, per tant, si podia haver-hi hagut un error a l'hora de memoritzar la matrícula per part de l'agent denunciant.

Atès que l'article 3 de la Llei 40/2015 de 1 d'octubre, estableix que les administracions han de respectar en la seva actuació i relacions els principis de servei efectiu, simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans, racionalització i agilitat dels procediments administratius i de les activitats materials de gestió, bona fe, confiança legítima i lleialtat institucional.

Atès que l'article 9 de la CE determina que els poders públics estan obligats a complir la llei i estan subjectes a l'ordenament jurídic.

Atès que tot procediment sancionador ha de respectar el dret fonamental a la defensa, a utilitzar tots els mitjans de prova, que comprèn a més el dret a obtenir una resolució fonamentada en dret i que resolgui les qüestions plantejades a fi de no deixar en indefensió el ciutadà, que ha de conèixer els motius pels quals no s'atenen les seves peticions.

Atès que l'actuació de l'Administració ha d'ajustar-se als principis de proporcionalitat, especialment en l'àmbit sancionador, on també impera el principi de tipicitat i de seguretat jurídica, pel qual ningú no pot ser sancionat per uns fets que no estiguin descrits com infracció.

Atès que en el cas que he examinat considero justificada la queixa de la ciutadana; considero que se li va causar indefensió perquè no va poder fer al·legacions a la denúncia, i perquè no se li ha resolt les que plantejava en el recurs de reposició; atès que hi ha dubtes suficients que fos ella l'autora de la infracció; atesa la incorrecció de la denúncia, i la manca d'altres comprovacions i dades per part de l'agent; i atès que no està justificada l'actuació tardana de l'Administració, que ha trigat gairebé tres anys i mig a resoldre un recurs de reposició; atès que aquesta actuació no respecta els principis esmentats de l'article 3 de la Llei 40/2015; atès que la sanció al ciutadà després de quasi 4 anys d'haver-se comès la infracció no resulta proporcionada, i atès que l'article 24 de la CE estableix el dret fonamental de la defensa, d'un procediment amb totes les garanties, per tal que no es causi indefensió, i atès que la tramitació del procediment un cop s'ha produït el silenci administratiu no ha respectat aquests principis perquè s'ha produït la resolució expressa i l'execució de la sanció, amb la conseqüent inseguretat jurídica per l'administrat, i atès que es vulnera l'article 29.1 de la CE que estableix el dret de petició com un dret fonamental d'especial protecció, del qual no se'n pot derivar cap perjudici pel ciutadà, com el que es deriva del fet d'haver d'esperar la resposta un temps que excedeix amb escreix del previst a la llei, aquesta defensora formula al següent:

RECOMANACIÓ

Que es procedeixi a anul·lar i deixar sense efecte la sanció imposada a la ciutadana MPP, derivada de la butlleta 50428409, i posterior expedient sancionador 1294516, amb una sanció per una infracció greu de 200 euros i 4 punts, per haver passat un semàfor en vermell en data 21 de maig de 2018 amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/099

DECISIÓ

La Sra. YDA formula una queixa en relació a la sanció que li van imposar per deixar voluminosos al carrer, acta 2021/6417, expedient sancionador 2022002118, va fer al·legacions que li van desestimar, i ha hagut de pagar una multa de 600 euros.

La ciutadana exposa que ella va baixar un moble que tenia -petita calaixera de fusta de color marró- que és cert que uns agents li van indicar que no podia deixar els mobles allà, que havia d'avisar el servei de recollida de l'Ajuntament, i que un cop informada d'aquest extrem se'n va endur el moble a casa seva. A l'acte de formular la queixa m' exhibeix unes fotos del suposat moble que torna a tenir a l'habitació.

La seva queixa deriva del fet d'haver rebut després la notificació de la incoació d'un expedient sancionador a resultes de l'acta de la Policia Local, i del fet que va fer al·legacions i no es va tenir en compte el que va explicar.

Certament, examinada l'acta que va fer la Policia Local recull que la ciutadana ha infringit l'Ordenança municipal, i en concret l'acció comesa es descriu com a "deixar voluminosos a la via pública sense avisar al servei de recollida". Però cal tenir en compte que en la mateixa acta, a la pàgina 2 on diu "informe complementari de la intervenció dels agents" diu literalment:

"que els agents actuants, realitzant patrullatge preventiu pel carrer Riu Güell número 170 han vist com la persona esmentada a la capçalera deixava al costat dels contenidors del rebuig, un moble de fusta de casa seva, per tal que es recollís directament. Que la Sra. D desconeixia la normativa de residus de Girona, i que no ha posat impediments en tot moment. Que els agents l'informen de l'acta i es lliura còpia (de l'acta). **Que la Sra. D s'emporta el moble**".

Per tant i segons consta en la mateixa acta, quan la policia veu a la Sra. D estava deixant un moble, l'avisen de seguida, li diuen que no ho pot fer, i ella s'acaba emportant el moble a casa seva.

A més, la ciutadana va fer al·legacions i va manifestar que ella s'havia endut el moble, extrem constatat per la pròpia Policia que amb la seva actuació no només va informar a la Sra. D del que no podia fer, sinó que va aconseguir que desistís de la seva intenció de manera que no va abandonar el moble a la via pública.

Atès totes aquestes consideracions, atès que aquest extrem no s'ha tingut en compte a l'hora de resoldre les seves al·legacions, atès que realment la Sra. D no va "deixar voluminosos a la via pública sense avisar el servei de recollida" i per tant no va cometre

el fet descrit com a infracció a l'article 73 de l'Ordenança Municipal de Residus, que consisteix en abandonar efectivament a la via pública un residu, aquesta Defensora considera que l'actuació de la ciutadana no podia ser sancionada, per motius de legalitat, justícia i equitat, motiu pel qual aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisi, s'anul·li i deixi sense efecte la sanció que li van imposar per deixar voluminosos al carrer, acta 2021/6417, expedient sancionador 2022002118, amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/104

DECISIÓ

En data 9 de maig de 2022 el ciutadà Sr. DBB formula queixa de nou per una sanció derivada d'una denúncia de data 1 de desembre de 2017, que ja va ser objecte d'una recomanació de l'anterior defensor, expedient 2021028965 (2021/DCG/128), que va ser desestimada.

El ciutadà insisteix en el fet que no és cert que hi hagués senyal de prohibició en el trajecte que va fer des del carrer Hortes per dirigir-se al carrer Santa Clara en sentit plaça de la Independència, tal com deia l'agent denunciant i mostra de nou la seva disconformitat en la confirmació de la sanció perquè afirma que aquesta senyal es va col·locar després d'aquesta denúncia i de les al·legacions que va presentar en el seu moment.

Examinat de nou l'expedient sancionador, observa aquesta Defensora, que malgrat el ciutadà insistia en que no hi havia senyal en aquell tram de carrer que indiqués aquesta prohibició, ningú va fer cap comprovació al respecte, ni va examinar les seves al·legacions i es va limitar a desestimar-les en base a la presumpció de veracitat de les denúncies dels agents, passant per alt la seva obligació de recollir totes les dades possibles, en aquest cas especialment si la senyal hi era o no. Ningú ho va fer, ni en la tramitació de l'expedient es va comprovar aquest extrem, malgrat que el ciutadà va dir que no hi havia cap senyal en aquell tram concret pel que, efectivament, no es podia saber si el carrer Santa Clara era de circulació prohibida o no, si no estava indicat, ni prohibit amb cap senyal.

Quan es va fer la primera recomanació no es va tenir en compte aquest fet i per tant no es va poder acceptar la recomanació perquè no s'havia acreditat aquesta absència de senyal en aquell tram concret.

Aquesta Defensora ha obtingut informació dels serveis tècnics de mobilitat de l'Ajuntament que en data 9 de maig de 2022 l'informen:

“la senyal que surt a la foto (carrer Santa Clara cantonada Hortes) es va posar ja fa anys, parlem de 3 o 4 anys enrere, tirant curt, no en sabem la data exacta. Però en tot cas es tracta del carrer Santa Clara que sempre ha estat de direcció única. Aquesta senyal es va posar de reforç perquè sembla que algunes bicicletes procedents del carrer Hortes es posaven en contra direcció.”

Atès aquesta informació segons la qual es reconeix que aquesta senyal es va posar perquè les bicicletes que venien del carrer Hortes no veien que fos una direcció prohibida; atès que no es concreta la data -cosa que és l'Ajuntament qui pot i ha de saber- però es diu que es va posar fa uns 3 o 4 anys, i els fets van succeir precisament en data 1 de desembre de 2017, fa 4 anys i mig, tot fa pensar que té raó el ciutadà quan diu que en aquella data no hi havia la senyal i que, tal com es diu es va posar de reforç perquè les bicicletes hi passaven en contra direcció, considero que té raó el ciutadà quan insisteix en el fet que no el podien sancionar perquè no hi havia cap senyal de prohibició que pogués infringir.

Atès que tot això no es va tenir en compte quan van desestimar les seves al·legacions; atès que en el seu moment es podia haver comprovat, i es podia haver resolt motivadament el cas concret -cosa que no es va fer- i considerant a més que no té cap sentit que l'Ajuntament contesti unes al·legacions gairebé 4 anys després de la denúncia, com va passar en aquest cas i com ja he dit en anteriors ocasions perquè això va contra els principis d'eficàcia, agilitat i claredat als que està obligada l'administració, sense haver analitzat ni comprovat les seves al·legacions, aquesta Defensora, en atenció a tots els fets i arguments precedents, i al principi de Bona Administració, formula la següent

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte la sanció imposada al ciutadà DBB, dimanant del butlletí de denuncia número 50461019, expedient 1275072, pels motius indicats en les consideracions abans exposades, s'anul·li i es deixi sense efecte, amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/137

DECISIÓ

El Sr. AAB presenta una queixa contra una denúncia de la Policia Municipal per estacionar al carrer de la Força, davant el número 25, el dia 28 de juny de 2021. Aquesta multa és el número de butlleta 60004230, per un import de 200 euros. Va fer al·legacions en el seu moment i li van ser desestimades, ha pagat l'import de la sanció per la via de constrenyiment quan li han notificat.

En relació a aquesta sanció indicar que el motiu de la denúncia va ser infracció de l'article 15.5 de les OMC per "estacionar en carril de circulació". El que exposa el queixant i va explicar en el seu dia, i va acreditar amb les fotografies corresponents, és que el seu vehicle no es trobava estacionat sinó que estava aturat, davant de casa seva, (li consta a l'Ajuntament que el Sr. A viu al carrer de la Força 25, on se li han adreçat els requeriments de pagament) perquè estaven descarregant. Va exposar també que hi havia hagut una actuació desmesurada de la Policia Local que van col·locar una moto a davant perquè no pogués anar-se'n i una darrera, i que van fer anar les sirenes, actuació totalment exagerada.

De fet per les fotografies que aporta, està clar que aquest vehicle no estava estacionat, en el sentit que s'ha d'entendre de l'article 15.5 de la OMC quan prohibeix l'estacionament del vehicle:

5. En carril de circulació, tant si és en paral·lel amb un altre vehicle, com si ho és amb un contenidor d'escombraries, de recollida selectiva, d'obres o similars; o al davant de tanques no fixes, o altres senyals de balisa col·locats per garantir una mesura circulatòria o de seguretat.

Es evident que cal distingir el que feia el Sr. A en aquell moment que era tenir el vehicle aturat davant de casa seva amb ell present i la seva esposa, per poder deixar les coses que havien comprat a l'interior, és a dir estaven descarregant el vehicle. En aquest sentit doncs no es pot entendre que el vehicle estigués estacionat, en carril de circulació, sinó que estava aturat per fer tasques de descàrrega, sense que consti que molestés a ningú en aquell breu espai de temps que va durar aquesta operació i amb el conductor i ocupant presents al lloc, de manera que no havien deixat el cotxe estacionat i havien marxat.

La prova més clara és que l'agent va poder entregar la denúncia en mà en aquell moment i identificar el conductor, que estava en el lloc descarregant el vehicle, i de les fotografies aportades pel queixant en cap moment es veu que hi hagi cap problema per la circulació de la resta de vehicles, perquè no n'hi ha cap darrera seu que es veiés privat de pas.

Atès que, tant el conductor com l'acompanyant del vehicle sancionat estaven descarregant i que en personar-se els agents de seguida varen fer l'oportuna explicació, demanant que no els posés multa ja que marxaven de seguida, que eren davant de casa seva, que descarregaven, fins i tot tenia la porta oberta; atès que aporta fotos del moment dels fets on es veu el vehicle amb la porta oberta, i la seva esposa parlant amb els agents; atès que és lògic que si viuen al Barri Vell i porten coses voluminoses o pesants les puguin portar amb el cotxe i parar per descarregar-

les; atès que han quedat acreditades les circumstàncies al·legades pel queixant, que varen ser uns pocs minuts, el temps indispensable per descarregar, que no consta que obstruís la circulació de ningú, malgrat el que diu l'agent al ratificar-se.

Atès que les sancions, com a part del dret sancionador, s'han d'aplicar sense oblidar que la proporcionalitat i l'objectivitat son principis inqüestionables, fins i tot en la relació dels organismes o administracions públiques amb la ciutadania, sense que això impliqui haver de considerar que el fet aïllat, sancionat per l'agent, hagi estat incorrecte.

Per tot els arguments que precedeixen, i atès que la funció de la Defensora de la Ciutadania és la defensa de la legalitat, però també ha d'aplicar els principis d'equitat i proporcionalitat, anant més enllà de la literalitat de les normes, a la recerca d'una major justícia, formulo la següent

RECOMANACIÓ

Que s'anul·li i deixi sense efecte la sanció imposada al ciutadà senyor AAB, derivada de la butlleta 60004230, de data 28 de juny 2021, per "estacionar en carril de circulació". Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/158

DECISIÓ

El senyor JQP és titular d'un gual al carrer Caldes de Montbui 64. Aquest gual té el número de registre 2318, i es troba degudament col·locat a la porta d'accés al garatge, i a més al carrer al costat de la vorera d'accés hi ha correctament pintada la franja groga que indica la presència del gual i l'espai de vigència d'aquest gual.

Segons la normativa de guals de l'Ajuntament quan aquest està degudament senyalitzat i autoritzat, no s'hi pot estacionar cap vehicle davant (article 1.1 de l'ordenança) i la longitud mínima del gual és de tres metres (art. 6 de la mateixa ordenança).

Sembla clar doncs que la titularitat d'un gual comporta el dret de poder entrar i sortir sense que cap vehicle s'hi estacioni en aquesta franja de tres metres.

El queixant senyor JQP manifesta davant d'aquesta defensora que el dia 16 de juny de 2022 va trucar a la Policia Municipal perquè hi havia un vehicle estacionat que ocupava part del seu gual, i per entrar havia de fer maniobra esquivant el vehicle i ocupant part de la vorera que no és del seu gual. Exposa que hi va acudir una patrulla i que li van dir que el vehicle no ocupava el gual, i per tant ni el van treure, ni el van multar.

Segons el comunicat de novetats de la Policia Local aquesta defensora ha pogut comprovar que l'agent li va manifestar que el vehicle Ford Focus de color blanc 4437HLS estava correctament aparcat i no ocupava el gual.

El queixant ha aportat a aquesta Defensora les fotos del vehicle Ford Focus 4437HLS de color blanc que estava clarament estacionat ocupant part del seu gual, fora de les línies que delimiten la plaça d'aparcament que hi ha en aquell carrer, i per tant, ocupant part de la franja del tres metres que delimiten el gual. Les fotografies son clares i és evident que aquest vehicle no estava correctament estacionat.

Aquesta Defensora entén que el titular d'una reserva d'estacionament té dret a poder entrar i sortir del seu gual sense haver de fer cap maniobra que dificulti la seva entrada i sortida, i que tots els vehicles han de respectar aquest espai reservat.

Entén que en aquest cas hi ha una invasió clara del seu gual i dels drets que se'n deriven, sense que a l'Ordenança dels guals hi hagi cap excepció, ni cap distinció entre el dret a ocupar una part d'un gual quan el mínim que s'atorga és aquest espai de tres metres que delimita la franja groga.

En aquest sentit doncs i a la vista de les fotografies, el queixant té tota la raó i el vehicle denunciado infringia l'article 15.19 de la OMC, de manera que en primer lloc havia de ser multat, i en segon lloc, si dificultava la maniobra del vehicle per accedir al gual, havia de ser retirat per la grua.

Per això aquesta defensora considera que l'actuació de la Policia Municipal no va ser la correcta, perquè el ciutadà que es va queixar tenir tota la raó en relació a la ocupació del seu gual.

Atès tot el que s'exposa, i a la vista de la situació i dels dubtes que va crear l'actuació de la Policia Local que va donar a entendre que el vehicle estava correctament estacionat i que es pot ocupar parcialment un gual, aquesta defensora efectua la següent

RECOMANACIÓ

Que es posi en coneixement de la Policia Local que no es va actuar correctament en relació a la queixa del titular del gual del carrer Caldes de Montbuí, 64, atès que el vehicle Ford focus 4437HLS si que estava estacionat fora dels límits de la plaça d'estacionament i ocupant parcialment el gual, i que aquest vehicle infringia l'article 15.19 de les OMC, atès que el titular d'un gual correctament autoritzat i indicat té dret a gaudir d'aquest espai de tres metres mínims lliure, sense cap obstacle que li dificulti la maniobra. Que es tingui present aquesta recomanació per posteriors queixes que es puguin produir al respecte, o per casos similars.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, en base a l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre a tals efectes, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/280

DECISIÓ

La ciutadana presenta una queixa per una sanció que li van imposar en relació al vehicle matricula XXXX, segons la denúncia número 60015186, expedient sancionador 1391972, per autorització d'estacionament al Barri Vell caducada.

La ciutadana que es queixa, en data 28 de gener de 2021 coincidint amb que li van donar el carnet de conduir, va presentar petició d'accés al Barri Vell (adjunta documentació) sempre pel vehicle matricula XXXX, per empadronament i domicili del IVTM en altre lloc.

El dia 12 de febrer de 2021 es persona a l'Ajuntament a recollir l'autorització (concedida per dos anys des del 29 de gener de 2021 fins al 29 de gener de 2023), i tot i que ella la signa amb les dades del vehicle XXXX, el que li entreguen en realitat és el distintiu d'un altre expedient a nom d'AN amb la matricula YYYY que s'havia concedit el 13 d'agost de 2020, i caducava el 28 de febrer de 2021, però no havia estat recollir per ningú.

Això no ho va veure la senyora que es queixa, per desconeixement o ingenuïtat no va adonar-se que no es referia al seu vehicle, va confiar en que era la seva autorització, no va caure en que els números de la targeta que li van entregar es referien a aquesta altra matricula, de fet ni s'ho va mirar, perquè en el full que va signar si que hi constava la matricula del seu vehicle. Adjunta la carta amb el distintiu que li van entregar erròniament, i aquesta defensora ha comprovat que consta signada l'entrega en data 12 de febrer de 2021 per ella, referida al vehicle XXXX.

Un cop li posen la multa, al vehicle XXXX, l'agent actuant es va limitar a indicar que el distintiu estava caducat, i tampoc no va observar que a més es referia a una altra matricula. Això va fer que ella seguís pensant que els números que sortien al distintiu eren un codi i no la matricula del vehicle, per això quan fa les al·legacions es limita a dir que es van equivocar amb el període de validesa. En realitat li van donar l'autorització d'un altre expedient, amb el que ella no hi té res a veure.

Davant d'això l'endemà d'haver rebut la multa, el dia 10 de maig de 2021 la queixant va demanar hora a l'Ajuntament, i a les 16.49 la van atendre i es van adonar que el distintiu que se li havia entregat no corresponia al del seu vehicle, van reconèixer l'error i li van entregar el correcte, que estava vigent des del dia 29/1/2021. Aporta el

justificant de la cita, i el justificant de l'entrega que va signar el mateix dia 10 de maig de 2021.

Hem comprovat que en aquesta data de 10 de maig de 2021 aquesta ciutadana torna a signar l'entrega del distintiu amb la matrícula del seu vehicle, i que aquesta vegada li entreguen el correcte.

Ella en el seu recurs no ho va saber explicar correctament això, creia només que era un error en el període de validesa, fins que ha vingut a explicar-ho i hem fet les corresponents comprovacions per constatar que l'error va ser en l'entrega del distintiu.

En conseqüència, la ciutadana que es queixa tenia autorització per estacionar al Barri Vell amb el vehicle XXXX des del 29 de gener de 2021 i fins el 29 de gener de 2023, però el distintiu que li van donar quan el va venir a buscar, i que li van donar per error, caducava el 28 de febrer de 2021, i corresponia a un altre vehicle. Per tant no es un error imputable a ella sinó a la pròpia Administració, sense que se'n pugui fer responsable a l'administrada que va confiar que tenia l'autorització correcta i no va observar que el distintiu tenia una enumeració diferent a la que constava en el justificant d'entrega que va signar.

L'Ajuntament a més té a la seva mà comprovar que efectivament consten aquestes dues entregues a la queixant, en les dates indicades, i que necessàriament la primera va ser l'errònia, tal com s'ha exposat.

Atès tot el que ha quedat explicat i acreditat, aquesta defensora entén que la senyora AFP si que disposava de l'autorització deguda per estacionar al Barri Vell, que ni el propi agent que la va multar va adonar-se de l'error de la matrícula sinó simplement del fet de la caducitat, i que existeixen raons suficients de justícia, equitat i Bona Administració i Eficàcia dels serveis públics, aquest darrer contemplat en la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, tot plegat justifica que es revisi aquest expedient sancionador, motiu pel qual es formula la següent

RECOMANACIÓ

Que es revisi, anul·li i es deixi sense efecte la sanció imposada a la senyora AFP, butlletí de denúncia 60015186, expedient sancionador 1391972, en relació al vehicle XXXX, amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/285

DECISIÓ

La senyora MMRR, presenta una queixa per dues sancions que li va imposar l'Ajuntament per accedir més de tres vegades al Barri Vell, quan havia demanat autorització per fer-ho.

La senyora MMRR va presentar una petició a l'Alcaldia de l'Ajuntament per tal de poder accedir al Barri Vell els dies 11 al 15 de novembre de 2021, per poder portar a terme el muntatge de l'exposició internacional de puntaires per celebrar el 25 aniversari d'aquesta entitat gironina.

L'Ajuntament col·laborava amb aquesta exposició, amb una aportació econòmica i també facilitant l'accés al Barri Vell.

La senyora MMRR va rebre dues sancions, amb números d'expedient 1414669 (constant com a titular del vehicle Autoplacido Malgrat SL) i 1409216, (constant com a titular ella mateixa) per accedir al Barri Vell en les dates que, prèviament n'havia sol·licitat l'accés a l'Alcaldia de l'Ajuntament.

La senyora MMRR va fer al·legacions contra aquestes sancions i va aportar com a prova la justificació de la petició efectuada a l'Ajuntament per accedir amb les matrícules indicades al Barri Vell en aquelles dates, petició que va ser degudament resolta. Malgrat això i degut a l'automatisme amb el que es dicten les resolucions no es va tenir en compte aquesta prova, i no es va ni considerar, fet que aquesta Defensora considera una vulneració del seu dret fonamental a la defensa i a un procediment amb totes les garanties.

Atès que hem pogut constatar i així ho han acreditat des de l'Alcaldia que efectivament es va sol·licitar permís per accedir amb els vehicles matrícules 7507HDC i 1870KKK, al Barri Vell per poder muntar i desmuntar l'exposició de puntaires, del dia 11 al 15 de novembre de 2021.

Atès que la ciutadana va actuar de bona fe demanant els permisos pertinents, no essent atribuïble a la seva gestió, el possible error que hi va haver en la transferència de les matrícules per fer-ne efectiva la seva autorització d'accés.

Per aquest motiu i tenint en compte els principis de Transparència i Eficàcia dels Serveis Públics contemplats en la Carta Europea de Salvaguarda de Drets Humans a la Ciutat, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisin els expedients 1414669 i 1409216 imposades a Auto Placido Malgrat, SL, i a MMRR i s'anul·lin les sancions amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

3.2. Recomanacions rebutjades 2021-2022

2021/DCG/186

DECISIÓ

La senyora MDBC va ser sancionada per “parar el vehicle en una cruïlla o intersecció”, al carrer Tomàs de Lorenzana cantonada amb carrer Barcelona, en data 4 d’agost de 2021, segons la notificació que va rebre, en la qual a més consta que no se li va poder entregar la denúncia “per trobar-se absent”.

La senyora B ha pagat la multa voluntàriament amb descompte, però denuncia que els fets que se li han atribuït a la notificació de la sanció no són certs i que hi ha errors, circumstàncies que segons aquesta defensora poden invalidar la denúncia.

La senyora B diu que és incompreensible que li diguin que va parar el vehicle en una intersecció i que no se li va notificar perquè no era al lloc en el moment de la denúncia, atès que ella es va limitar a parar un moment per recollir una persona i continuar la marxa. Tal com diu la denúncia doncs, només va parar, i després va continuar la marxa, de manera que és impossible que no se li pogués notificar perquè no estigués al lloc. En aquest cas la infracció hagués estat per estacionar indegudament el vehicle.

El butlletí de denúncia no li va ser notificat al moment i el motiu que s’hi fa constar no coincideix amb el que després s’indica en la notificació de la infracció. En efecte, mentre que a la notificació que rep se li diu que estava absent en el moment de cometre la infracció - i per tant no hauria parat sinó estacionat -, a la denúncia l’agent indica que es va parar i que no se li va notificar pels motius 1 i 4. El motiu 1 correspon a que el conductor estigués absent, i per tant hauria estacionat i no tan sols parat; i el motiu 4 diu que “el vehicle denunciat no se’l va requerir perquè s’aturés per perill per la resta d’usuaris”, per tant vol dir que estava circulant; i són dos motius totalment contradictoris.

Considero que en qualsevol cas si com es diu en la denúncia el vehicle estava parat - com reconeix la conductora, per recollir una persona - l’únic supòsit pel qual no se la va poder notificar al moment podia ser el 4, i no l’1, de manera que la notificació de la sanció que se li envia conté un error en assenyalar que el motiu de no haver-li entregat la butlleta fou perquè estava absent, perquè en aquest cas el vehicle només podia estar estacionat, que no és el supòsit que va denunciar l’agent.

Atès que és evident que existeixen unes contradiccions clares tant en la denúncia com en la posterior notificació, perquè un vehicle no pot estar parat i el seu conductor estar absent.

Atès que no és la primera vegada que tramitem queixes per aquestes mateixes circumstàncies.

Atès que el Reglamento General de Circulación contempla la diferència entre parada i estacionament, i prohibeix la parada a les interseccions i les seves proximitats únicament en els casos en que això suposi dificultar la maniobra dels altres vehicles, o generi perill per manca de visibilitat (art 94 d).

Atès que l'article 13 de l'Ordenança Municipal de Circulació té una redacció certament confusa perquè diu que "es prohibeix la parada en les cruïlles i interseccions, excepte en els xamfrans autoritzats, en els supòsits que no es dificulti la visibilitat ni obligui a fer maniobra brusques i reglamentaries", tal com està redactat sembla com si quedés prohibida la parada quan no es dificulta la visibilitat, quan òbviament és tot el contrari. I el fet que l'expressió "excepte en els xamfrans autoritzats" vagi entre cometes fa entendre que la parada està prohibida en les cruïlles i interseccions sempre que dificulti la visibilitat i maniobrabilitat, (suprimint el No) que és el que seria lògic.

Atès que la presumpció de veracitat de les denúncies dels agents es pot desvirtuar no només per la prova en contrari sinó, perquè en aquest cas hi ha contradiccions clares entre la denúncia i posterior notificació, que podrien invalidar clarament la denúncia.

Atès que això no eximeix a l'agent de recollir els elements probatoris necessaris, i atès que en qualsevol procediment sancionador s'han d'observar criteris de proporcionalitat a més d'interpretar els dubtes en favor del sancionat en aquest cas, considerant que es tracta d'una parada momentània i puntual, sense absència del conductor, que no consta que molestés a ningú, ni ha hagués cap perill, ni problema per la circulació, formulo la següent

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte la sanció imposada a la ciutadana DB, derivada del butlletí de denúncia 60038363, expedient sancionador 1400891, a l'empara del que disposen els articles 106 i 109 de la Llei 39/2015 de procediment administratiu, amb tots els efectes legals i administratius que això comporti, així com la devolució dels imports pagats.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2021/DCG/193

DECISIÓ

El ciutadà JdeLIV va presentar una reclamació per responsabilitat de l'administració municipal per una caiguda d'un arbre sobre una tanca a la seva finca al carrer Riu Cardener, 23, en data 12 de febrer de 2020, amb número de registre 2020011703.

En data 23 de novembre de 2020 va reiterar la reclamació, segons escrit amb registre 2020074904.

En data 19 d'octubre de 2021 -gairebé dos anys de la primera reclamació- presenta escrit de queixa a la Defensora, perquè encara no se li ha ni tan sols incoat l'expedient.

A data d'avui no ens consta ni la tramitació, ni la resolució d'aquest expedient.

Tot i que ja hi ha hagut recomanacions de l'anterior Defensor 2021/DCG/113-O, 2021/DCG/74-O- i també aquesta defensora va dirigir una recomanació d'ofici a l'Alcaldia en aquest sentit 2021/DCG/205-O, al no haver obtingut cap resposta, ni actuació de cap mena per donar-hi compliment, em veig en l'obligació de recomanar la resolució immediata d'aquest expedient per no generar més indefensió a la ciutadana.

La Llei 39/2015 de 1 d'octubre que regula el procediment administratiu, estableix que l'administració té obligació de tramitar els expedients i d'adoptar totes les mesures necessàries per remoure els obstacles en la seva tramitació i que a més té obligació de resoldre en el termini màxim que estableix la norma -que no pot excedir de sis mesos- i que es pot ampliar excepcionalment (articles 21, 23 i 24).

Atès que l'obligació de resoldre de l'administració deriva directament de l'exercici del dret fonamental de petició de l'article 29.2 de la CE i del 29. 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Atès que l'administració té l'obligació d'habilitar els mitjans personals i materials per complir amb el despatx adequat dels expedients, i a més el personal és directament responsable de complir els terminis establerts, segons els articles 20.5 i 20.6 de la Llei de procediment administratiu.

Atès que el silenci administratiu no deixa sense efecte l'obligació de l'administració de resoldre, i no pot ser una excusa per justificar la seva inactivitat.

Atès que si al final el ciutadà desisteix de continuar amb la seva reclamació desanimat per la manca de resposta perquè no vol o no pot iniciar un procediment judicial contra la inactivitat de l'administració o el silenci, estem vulnerant aquest dret fonamental.

Atès que el retard i la inactivitat de l'Ajuntament està vulnerant el dret del ciutadà a obtenir aquestes resposta en el termini que estableix la norma i en molts casos ni tan sols s'ha notificat o utilitzat la pròrroga que permet l'article 23 per motius extraordinaris.

Atès que la ciutadania en general desconeix què ha de fer en els casos que l'administració no ha resolt, ni té perquè acudir al jutjat contenciós administratiu contra el silenci, perquè el cost que això li suposa sovint supera l'interès econòmic de la reclamació.

Atès que la queixa del Sr. DLI fa referència a la inactivitat de l'administració, a l'excessiu termini no ja en resoldre sinó en incoar els expedients (després de més d'un any i migs no han tingut coneixement de cap tramitació) i a la manca de resposta en algun sentit o altre, el que a l'entendre d'aquesta defensora no s'ha solucionat perquè no s'han habilitat els mitjans materials com diu la llei per resoldre aquesta situació.

Atès que existeixen ja tres recomanacions anteriors efectuades pel Defensor anterior i també per mi mateixa, 2021/DCG/74-O, 2021/DCG/113-O, 2021/DCG/205-O la Defensora de la Ciutadania formula la següent

RECOMANACIÓ

Que es resolgui de forma immediata l'expedient de responsabilitat patrimonial instat pel Sr. JdeLIV, per mitjà dels escrits indicats, i deguts a la caiguda d'un arbre del bosc municipal de Torre Rafaela sobre la tanca de la finca del c/ Riu Cardener XX de la seva propietat, en el sentit d'estimar o desestimar la seva reclamació.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2021DCG/203

DECISIÓ

La senyora X en data 12/7/2021 va fer una comunicació prèvia tipus 2 per a la instal·lació d'una pèrgola a l'habitatge del c/ Migdia, i va fer la corresponent auto liquidació de l'impost en data 22 de juliol de 2021, per un import de 117, 30 euros.

El 30 de juliol de 2021 la van requerir mitjançant decret per tal que en un termini de deu dies esmenés les deficiències que se li indicava, i se li deia que si en l'esmentat termini no presentava la documentació se la tindria per desistida.

El 9 d'agost de 2021 la senyora X va presentar una instància a l'Ajuntament- dins aquests 10 dies- aportant la documentació requerida i indicant expressament que no volia rebre les notificacions per e-Notum.

El 16 d'agost de 2021 va rebre un correu de l'arquitecta tècnica de l'àrea d'Urbanisme i Activitats, en la que li deia que la documentació presentada no donava resposta al requeriment d'esmenes i li indicava concretament el que havia d'esmenar del document presentat. En aquest mateix correu li deia que calia presentar documentació corregint aquests punts concrets i se li deia com havien de ser. Així mateix l'advertia en aquest correu que si no ho presentava, no li podrien acceptar la sol·licitud. Se li indicava també que una vegada la presentés li fes arribar una còpia del registre d'entrada per fer-ne el seguiment.

En aquest correu però, no se li indicava que ho hagués de fer en cap termini i per tant se la va induir a error en aquest sentit.

Ella no obstant va fer totes les gestions possibles de seguida, però el mes d'agost moltes empreses fan vacances i no va poder presentar la documentació requerida perquè l'empresa que li havia de fer, estava tancada. Ho va comunicar pel mateix conducte a la arquitecta municipal en un correu del 27 d'agost, on li deia que no podia disposar de la informació fins a principis de setembre i li demanava si un cop ho tingués, ho havia de tornar a entrar per seu electrònica o directament a ella.

La seva sorpresa va ser que el 30 d'agost va rebre un correu dient-li que com que no obtenia resposta - no se li havia donat termini i va contestar el 27 d'agost- s'havia tramitat com a desfavorable i li donaven la sol·licitud per desistida. La senyora X el

mateix 30 d'agost va respondre que sí que havia donat resposta, però se li va contestar que l'informe desfavorable era del mateix divendres 27 d'agost perquè no s'havia presentat la documentació i que havien de tramitar-ho com a nova sol·licitud. Això suposa la pèrdua de la taxa pagada i tornar a pagar-la de nou.

Malgrat tot la X va presentar el dia 15 de setembre la documentació que se li va requerir esmenar sense termini el dia 16 d'agost per correu, a l'espera que se li acceptés sense haver de tornar a pagar l'impost ja liquidat.

En aquest cas, si bé és cert que la comunicació prèvia tipus 2 obliga a l'Ajuntament a respondre en el termini d'un mes - en cas contrari els peticionaris estarien habilitats per fer la instal·lació a risc propi si després no resulta adequada- també ho és que en aquest cas quan es va comunicar el decret d'esmenes a la senyora X per 10 dies- el 30 de juliol de 2021- ja se l'advertia que aquest termini quedava suspès durant el temps que se li atorgava per esmenar la documentació. Aleshores la senyora X va presentar el 9 d'agost aquesta esmena, i el dia 16 d'agost se li va tornar a comunicar que fes una nova esmena- a més se li va indicar els dos punts concrets que havia d'esmenar, se li va indicar que ho presentés per registre d'entrada i que li fes arribar a la senyora arquitecta municipal per fer-ne el seguiment, de manera que ja va entendre que no podia executar la instal·lació i que tenia temps per esmenar el que li indicaven.

La senyora X va entendre perfectament vàlida la comunicació per correu i per tant va entendre que disposava d'un temps no especificat per esmenar els punts que se li van indicar, i ella va fer les gestions per fer-ho, però al ser vacances l'empresa de les pèrgoles li va dir que fins el setembre no ho tindria. Sembla doncs que aquesta celeritat en tancar l'expedient el mateix 27 d'agost, per informe desfavorable, en el que se la té per desistida i se li diu que torni a començar els tràmits i pagar la taxa, no pot justificar-se en el fet que la senyora X podria estar fent ja les obres, bàsicament perquè davant aquest nou requeriment d'esmenes el tràmit estaria suspès, i hi havia constància que la senyora X estava fent els tràmits d'esmena demanats. Com a mínim en aquest cas l'aplicació estricta de la llei sembla contradictòria amb el fet que se li facilitava a partir del 16 d'agost que pogués esmenar noves deficiències de la documentació sense cap termini concret.

A més l'administració hauria de tenir en compte que el mes d'agost molts particulars i empreses fan vacances i que la senyora X tal com explica en el seu correu del 27 d'agost no ha aconseguit obtenir els documents que li calen per aquest motiu.

Entenc que hi ha un clar error en aquest cas i que hi ha motius per deixar sense efecte el decret de 31 d'agost que va decidir no reconèixer efectes a la comunicació i disposar l'arxiu de les actuacions, per tal que se li accepti la documentació que la senyora X va presentar el dia 15 de setembre en compliment del que se li va dir el 16 d'agost –quan se li va indicar expressament el que havia de presentar, que ho entrés a registre i ho enviés també a la responsable per fer-ne el seguiment.

En aquest cas entenc que l'Ajuntament havia d'haver considerat que el 16 d'agost se li havia donat un nou termini a la senyora X- tot i que sense especificar- i que per tant –estava suspès el termini que podia habilitar per fer la instal·lació- de manera que no hagués calgut tenir-la per desistida de l'expedient el 27 d'agost i s'hagués hagut d'acceptar la presentació de la documentació que va entrar el 15 de setembre, sense que hagués de tornar a iniciar els tràmits i tornar a pagar l'impost.

Per tot l'exposat, i atenent els principis de Bona Administració, eficàcia i "in dubio pro administrat", es formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que s'atengui la petició de la senyora X i s'acordi revocar el Decret de 31 d'agost de 2021 que no va reconèixer efectes a la comunicació i va arxivar les actuacions, amb empara legal al previst a l'article 109.1 i 2 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre, i admeti la documentació que va presentar en data 15 de setembre de 2021 en compliment del requeriment d'esmena i en base a aquesta documentació resolgui el que correspongui en dret.

Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2021/DCG/223

DECISIÓ

En data 19 de novembre de 2021 la ciutadana senyora RMHD formula una queixa degut a que l'Ajuntament li ha cobrat tota la taxa d'escombraries corresponent a tot l'any 2021, quan en realitat el llogater del local de la seva propietat a la Pujada de la Creu de Palau X, va deixar-lo el dia 31 de març de 2021, i ella no ha tornat a llogar-lo fins el mes de novembre.

Considera que aquests set mesos sense ocupació, ni activitat, no pot generar una taxa d'escombraries i que s'hauria de fer una prorrateig per mesos i no cobrar la taxa íntegra a principis d'any.

La ciutadana en data 6 d'octubre de 2021 va comunicar la baixa de la taxa d'escombraries industrials d'un local que té llogat i va demanar-ne el prorrateig.

L'Ajuntament ha desestimat aquesta petició en aplicació del que preveu l'article 6 de les ordenances municipals que estableixen que aquesta taxa s'acredita el primer dia de l'exercici i que en cas de baixa o canvi de titular no hi ha dret al prorrateig de la quota.

En aquest cas de local de negoci és cert que l'Ordenança municipals estableixen que la taxa d'escombraries es pagarà d'una sola vegada i sense dret a prorrateig, però realment això dóna lloc a situacions injustes, com la que denuncia la senyora H, que

a més d'haver perdut l'ingrés de la renda del local que tenia llogat durant set mesos, ha de pagar per un servei que només ha generat escombraries durant tres mesos i la resta no ha generat cap residu.

Com diu l'Ajuntament és cert que l'Ordenança municipal en aquests casos preveu que la taxa d'escombraries s'ha de pagar d'una sola vegada a l'inici de l'exercici, i no preveu la possibilitat de prorrateig, en els casos de baixa de l'activitat o canvi del titular.

Respecte del que diuen les ordenances certament no es discuteix que aquesta taxa sigui de recepció obligatòria, però sí que és veritat que el fet d'haver de pagar la totalitat de la taxa sense possibilitat de prorrateig és una solució injusta i discriminatòria respecte al que es fa en els casos d'escombraries d'habitatges particulars, en els que si s'admet el pagament trimestral, i també és injust pel propietari que ha vist minvats els seus ingressos a causa del cessament del lloguer i l'activitat.

En el cas del titular d'una activitat, en el moment que aquesta es dona de baixa deixa d'haver-hi benefici per la prestació del servei, no hi ha receptor del benefici i per tant desapareix el subjecte passiu que, segons el que diu l'article 3 de l'ordenança fiscal que regula aquesta taxa "son subjectes passius d'aquesta taxa les persones (...) que resultin beneficiades per la prestació del servei".

Sembla clar que si no hi ha benefici, si les persones que es consideren subjectes passius no resulten beneficiades per la prestació del servei- que seria el cas quan no hi ha activitat i no es generen residus- no hi hauria d'haver obligació de pagament.

En aquells casos en que el propietari ve obligat a pagar la taxa quan ha perdut el llogater del local on es feia l'activitat, i per tant no hi ha generació de residus, es veu doblement perjudicat perquè no rep cap benefici per la prestació del servei d'escombraries i a més ha vist minvats els seus ingressos pel cessament del lloguer.

Atès que existeixen raons de justícia, proporcionalitat i equitat, atès que les situacions que es produeixen amb els lloguers de locals de negoci o d'activitats, especialment en aquests temps de pandèmia i de crisi econòmica períodes en els quals molts propietaris han vist disminuïts els seus ingressos, perquè molts negocis han tancat o els propietaris han hagut de rebaixar els lloguers, i atès que en canvi aquesta disminució no s'ha vist però reflectida a la taxa d'escombraries, la Defensora de la Ciutadania formula la següent

RECOMANACIÓ

Que l'Ajuntament acordi concedir a la senyora H el prorrateig de la taxa d'escombraries corresponents a l'any 2021 atès que el local ha estat durant set mesos sense activitat, i li retorni la part corresponent a aquest període. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Que igualment es consideri fer les modificacions oportunes a les properes ordenances municipals per tal que es puguin prorratejar les taxes d'escombraries en aquells casos que els locals no tinguin ni ocupants, ni activitat.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2021/DCG/226

DECISIÓ

El ciutadà EJB va presentar una queixa davant aquesta defensora perquè al cap de gairebé quatre anys després, resolen el seu recurs de reposició i confirmen una sanció per una infracció de trànsit, per estacionar en zona reservada per a persones amb la mobilitat reduïda.

La data de la denúncia és el 10 d'octubre de 2017 per infracció greu: estacionar en lloc reservat a discapacitats. Import: 200 euros, número de butlleta 50464335 i expedient 1268306. El dia 16 d'octubre de 2017 va presentar al·legacions contra la multa. El dia 28 de desembre de de 2017 li van notificar la sanció, i no tenen en compte les al·legacions, essent la resposta una resposta estandard sense motivació. El dia 22 de gener de 2018 (dins termini) va presentar recurs de reposició. Transcorregut un mes, no va rebre cap resposta al seu recurs i per tant el 22 de febrer de 2018 es produeix la seva desestimació per silenci administratiu.

Al cap de tres anys i mig, rep la notificació de la desestimació expressa del seu recurs a proposta del instructor de data 14 de juny de 2021, que s'aprova per Decret de data 22 de juny de 2021, és a dir, tres anys i mig després de l'esmentat recurs, data a partir de la qual se li reclama el pagament de la multa.

Resulta sorprenent que l'Ajuntament entengui que amb el silenci administratiu l'acte sancionador és ferm, però en canvi no li exigeixi el pagament de la multa, i per contra, quan aquesta està pròxima a prescriure pel transcurs de quatre anys, aleshores decideixi resoldre expressament, sense justificar-ne el motiu, desestimant el recurs, i establint que de nou la resolució és ferma i per tant disposa de 4 anys més per reclamar el pagament de la multa.

Considero que aquesta actuació encobreix una mala actuació de l'Administració, que no resulta compatible amb el dret de l'administrat a obtenir una resolució fonamentada en dret i dins un termini raonable (art 24 de la CE) i a més atempta contra el principi de seguretat jurídica i contra els principis amb que l'administració ha d'actuar, article 9.3 i 103 de la CE, i articles 3 i 4 de la Llei 40/2015 de 1 d'octubre de règim jurídic del sector públic: servei efectiu als ciutadans, simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans; transparència, racionalització i agilitat en els procediments administratius, bona fe, confiança i lleialtat institucional, proporcionalitat, i vetllar pel compliment dels requisits que preveu la legislació aplicable.

Considero que l'Administració no pot passar per alt aquests principis perquè com a poder públic no només ha de complir el mandant de les lleis sinó que també ha de fer-lo complir, i no pot actuar en contra dels interessos de la ciutadania incomplint les

seves obligacions envers aquesta, màxim si es té en compte que en aquest cas el ciutadà en tot moment va ser diligent i va fer les al·legacions i els recursos corresponents en temps i forma.

Considero també que el ciutadà té dret a que es resolguin les seves al·legacions de forma motivada i tenint en compte les proves que aporta, dret que forma part de l'article 24 de la CE perquè pugui ser coneixedor dels motius de la desestimació i poder exercir en deguda forma i amb totes les garanties el seu dret de defensa, cosa que no es compleix amb les respostes estandarditzades al notificar les sancions, el que suposa que en cap cas es dóna resposta raonada a les al·legacions dels denunciats. En aquest cas concret a més, es passa per alt que la presumpció de veracitat de les denúncies dels agents no els eximeixen de recollir totes les proves o indicis que puguin, com pot ser la captació de la imatge corresponent.

Atesos tots aquests motius i especialment el fet que l'Administració no ha actuat segons els dictats de l'article 3 i 4 de la Llei 40/2015 de l'1 d'octubre, ni sota els principis de bona fe, bona administració i bon govern, i que en definitiva aquesta actuació vulnera el dret fonamental de l'article 24 de la CE, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixin sense efecte la sanció imposada al ciutadà EJB, Butlleta 50464335, expedient 1268306 i es portin a terme les actuacions oportunes en base a l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre a tals efectes, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2021/DCG/241

DECISIÓ

La ciutadana LFI va presentar una reclamació per responsabilitat de l'administració municipal per una actuació de la grua que va provocar danys al vehicle de la seva parella AMH, expedient número 2020047886, van presentar proves i aportar documentació, tot això el desembre del 2020.

El 15 de desembre de 2021 va presentar queixa davant la Defensora, perquè encara no se li ha donat cap resposta, transcorregut un any.

Tot i que ja hi ha hagut recomanacions de l'anterior defensor 2021/DCG/113-O, 2021/DCG/74-O i també aquesta defensora va dirigir una recomanació d'ofici a l'Alcaldia en aquest sentit 2021/DCG/205-O al no haver obtingut cap resposta, ni actuació de cap mena per donar-li compliment, em veig en l'obligació de recomanar la resolució immediata d'aquest expedient per no generar més indefensió a la ciutadana.

La Llei 39/2015 de 1 d'octubre que regula el procediment administratiu, estableix que l'administració té obligació de tramitar els expedients i d'adoptar totes les mesures necessàries per remoure els obstacles en la seva tramitació i que a més té obligació de resoldre en el termini màxim que estableix la norma -que no pot excedir de sis mesos- i que es pot ampliar excepcionalment (articles 21, 23 i 24).

Atès que l'obligació de resoldre de l'administració deriva directament de l'exercici del dret fonamental de petició de l'article 29.2 de la CE i del 29.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Atès que l'administració té l'obligació d'habilitar els mitjans personals i materials per complir amb el despatx adequat dels expedients, i a més el personal és directament responsable de complir els terminis establerts, segons els articles 20.5 i 20.6 de la Llei de procediment administratiu.

Atès que el silenci administratiu no deixa sense efecte l'obligació de l'administració de resoldre, i no pot ser una excusa per justificar la seva inactivitat.

Atès que si al final la ciutadania desisteix de continuar amb la seva reclamació desanimada per la manca de resposta perquè no vol o no pot iniciar un procediment judicial contra la inactivitat de l'administració o el silenci, estem vulnerant aquest dret fonamental.

Atès que el retard i la inactivitat de l'Ajuntament està vulnerant el dret de la ciutadana a obtenir aquestes resposta en el termini que estableix la norma i en molts casos, ni tan sols s'ha notificat o utilitzat la pròrroga que permet l'article 23 per motius extraordinaris.

Atès que la ciutadania en general desconeix què ha de fer en els casos que l'administració no ha resolt, ni té perquè acudir al jutjat contenciós administratiu contra el silenci, perquè el cost que això li suposa sovint supera l'interès econòmic de la reclamació.

Atès que la queixa de la Sra. F fa referència a la inactivitat de l'administració, atès que fa un any que espera que li diguin alguna cosa, i a la manca de resposta en algun sentit o altre, el que a l'entendre d'aquesta defensora no s'ha solucionat perquè no s'han habilitat els mitjans materials com diu la llei per resoldre aquesta situació.

Atès que existeixen ja tres recomanacions anteriors efectuades pel Defensor anterior i també per mi mateixa, 2021/DCG/74-O, 2021/DCG/113-O, 2021/DCG/205-O la Defensora de la Ciutadania formula la següent

RECOMANACIÓ

Que es resolgui de forma immediata l'expedient de responsabilitat patrimonial instat per la Sra. LFH número 2020047886, en reclamació dels danys al vehicle per una mala actuació de la grua, en el sentit d'estimar o desestimar la seva reclamació.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2022/DCG/003

DECISIÓ

La ciutadana MBT va presentar una reclamació per responsabilitat de l'administració municipal per una caiguda al carrer el 25 de setembre de 2020, la incoació de l'expedient no es va produir fins el 18 de juny de 2021. L'expedient és el número 2020042712, i segons consta, la darrera actuació ha estat un informe tècnic el 16 de novembre de 2021.

Que en data 3 de gener de 2022 va demanar resolució expressa. Que malgrat la ciutadana va ser visitada per un metge d'una companyia asseguradora a l'inici de la tramitació, no ha tingut cap notícia, ni de l'Ajuntament, ni de l'asseguradora, en cap sentit.

Tot i que ja hi ha hagut recomanacions de l'anterior Defensor -2021/DCG/113-O; 2021/DCG/74-O-, i també aquesta defensora va dirigir una recomanació d'ofici a l'Alcaldia, en aquest sentit 2021/DCG/205-O, al no haver obtingut cap resposta, ni actuació de cap mena per donar-hi compliment, em veig en l'obligació de recomanar la resolució immediata d'aquest expedient per no generar més indefensió a la ciutadana.

La Llei 39/2015 de 1 d'octubre que regula el procediment administratiu, estableix que l'administració té obligació de tramitar els expedients i d'adoptar totes les mesures necessàries per remoure els obstacles en la seva tramitació i que a més té obligació de resoldre en el termini màxim que estableix la norma -que no pot excedir de sis mesos- i que es pot ampliar excepcionalment (articles 21, 23 i 24).

Atès que l'obligació de resoldre de l'administració deriva directament de l'exercici del dret fonamental de petició de l'article 29.2 de la CE i del 29. 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Atès que l'administració té l'obligació d'habilitar els mitjans personals i materials per complir amb el despatx adequat dels expedients, i a més el personal és directament responsable de complir els terminis establerts, segons els articles 20.5 i 20.6 de la Llei de procediment administratiu.

Atès que el silenci administratiu no deixa sense efecte l'obligació de l'administració de resoldre, i no pot ser una excusa per justificar la seva inactivitat.

Atès que si al final la ciutadania desisteix de continuar amb la seva reclamació desanimada per la manca de resposta perquè no vol o no pot iniciar un procediment judicial contra la inactivitat de l'administració o el silenci, estem vulnerant aquest dret fonamental.

Atès que el retard i la inactivitat de l'Ajuntament està vulnerant el dret de la ciutadana a obtenir aquestes resposta en el termini que estableix al norma i en molts casos, ni tan sols s'ha notificat o utilitzat la pròrroga que permet l'article 23 per motius extraordinaris.

Atès que la ciutadania en general desconeix què ha de fer en els casos que l'administració no ha resolt, ni té perquè acudir al jutjat contenciós administratiu contra el silenci, perquè el cost que això li suposa sovint supera l'interès econòmic de la reclamació.

Atès que la queixa de la Sra. B fa referència a la inactivitat de l'administració, a l'excessiu termini en resoldre els expedients, i a la manca de resposta en algun sentit o altre, el que a l'entendre d'aquesta defensora no s'ha solucionat perquè no s'han habilitat els mitjans materials com diu la llei per resoldre aquesta situació.

Atès que existeixen ja tres recomanacions anteriors efectuades pel Defensor anterior i també per mi mateixa, 2021/DCG/74-O, 2021/DCG/113-O, 2021/DCG/205-O la Defensora de la Ciutadania formula la següent

RECOMANACIÓ

Que es resolgui de forma immediata l'expedient de responsabilitat patrimonial instat per la Sra. MBT, amb el número 2020042712, en el sentit d'estimar o desestimar la seva reclamació.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 30/50 de 1 d'octubre. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2022/DCG/020

DECISIÓ

El Sr. TMG presenta una queixa per la imposició d'una multa derivada de l'expedient sancionador 1407623 per haver estacionat al Parc de Maria Castanyer i Figueras quan estava senyalitzat de manera excepcional amb un senyal de prohibit estacionar de divendres a dilluns de 10 a 10 h festius i vigílies de festius.

El ciutadà es queixa perquè hi va aparcar el dijous dia 28 d'octubre de 2021 amb total desconeixement que el dijous fos vigília de Sant Narcís, festa local a Girona.

Diu que la senyal no era clara ja que no indicava que l'endemà fos Sant Narcís, i la gent que desconeix que era festa local no podia entendre-ho, ni per tant saber que era vigília de festiu -ell venia de Palamós-, com molts altres vehicles que solen ser de gent que ve de fora de Girona. Aquell dia hi havia més de cinquanta vehicles aparcats. Demana que se li tregui la multa perquè la senyal no era clara i la prova és la quantitat de gent que hi va aparcar.

Examinat l'expedient i atès que la senyalització que hi havia com a senyalització excepcional diu que prohibeix l'estacionament en aquella zona, des del divendres a les 10.00 hores del matí fins el dilluns a les 10.00, festius i vigílies de festius, aquesta defensora considera que podria ser més específica, doncs no indicava que el dia 29 d'octubre és festa, extrem que molta gent desconeix sobretot en aquell aparcament on la majoria d'usuaris de l'hospital, són de fora de Girona.

Atès que en entre les 10 hores del dia 28 d'octubre i fins les 10 h del dia 29 d'octubre de 2021 segons informe del cap de servei d'expedients sancionadors es van formular 52 denúncies, i que això és indicatiu que molts usuaris van incórrer en el mateix error per no ser clara la senyalització, ni indicar que el 29 d'octubre era festiu per Sant Narcís, aquesta defensora considera que la majoria d'usuaris davant la senyalització genèrica i el desconeixement que l'endemà era festa local, van estacionar sense cap mala fe i per un evident error que s'hagués pogut evitar aclarint i especificant la senyalització.

Per aquest motiu i considerant que el ciutadà que ha presentat la queixa no va actuar amb cap mala fe, que la senyalització no era clara tal com s'ha dit, i atenent el principi de Bona Administració, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que previs els tràmits que corresponguin, i en base als arguments i fets indicats i demostrats anteriorment, es revisi l'expedient sancionador número 1407623 i s'anul·li la sanció imposada al Sr. TMG amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2022/DCG/059

DECISIÓ

El ciutadà Sr. DMA presenta una queixa perquè en data 3 de gener de 2018 el van denunciar per saltar-se un semàfor en vermell al carrer Barcelona, 68-70, i fa constar que va fer al·legacions i posteriorment recurs, que li han contestat al cap de gairebé 4 anys, li han exigit l'import en via de constrenyiment i li han tret punts, i que no pot pagar perquè està en situació de vulnerabilitat i en declaració concursal.

Examinat l'expedient sancionador número 1276983 derivat del butlletí de denúncia D0058927, resulta que efectivament en data 3 de gener de 2018 va ser captat per la càmera situada a l'alçada del número 68-70 del carrer Barcelona; que li va ser notificada la denúncia, li van fer dos avisos de notificació, el darrer el dia 25 de gener de 2018, va recollir la notificació i va fer al·legacions en data 27 de febrer de 2018 que no se li van tenir en compte perquè es van presentar fora de termini.

Se li va notificar la sanció en data 20 d'abril de 2018 després de dos intents i de deixar l'avís a la bústia, i en data 18 de maig de 2018, en el termini d'un mes que se li va indicar, va interposar, en contra de la sanció, recurs de reposició.

Segons la mateixa notificació el recurs de reposició s'entendrà desestimat si transcorregut un mes no hi ha resolució expressa.

En la mateixa resolució es diu que la sanció es podrà executar des de la seva notificació.

En data 18 de juny de 2018 s'havia d'entendre desestimat el recurs per silenci administratiu.

No es va reclamar el pagament de la sanció en tot aquest temps, fins que es va dictar resolució expressa gairebé 4 anys després dels fets (en data 4 d'agost de 2021), que li va ser notificada per edictes el 10 de febrer de 2022.

El ciutadà es queixa no només de la inactivitat de l'Administració i de la sanció imposada perquè no estava d'acord amb aquesta-segons el que exposa en les seves al·legacions- sinó que es queixa també que la resolució expressa del seu recurs es faci el 4 d'agost de 2021, i que a més, se li notifiqui per publicació al BOE el 10 de gener de 2022, entén que ja haurien passat 4 anys des dels fets i que estaria prescrita la sanció, i diu a més que havia canviat de domicili i això constava als arxius de la DGT, domicili del vehicle, i a més presenta concurs voluntari segons resolució judicial del novembre de 2021 per insolvència, i considera que aquesta actuació vulnera el seu dret a un procediment amb totes les garanties, i demana que es deixi sense efecte la multa i se li retornin els punts.

Atès que l'article 3 de la Llei 40/2015 de 1 d'octubre, estableix que les administracions han de respectar en la seva actuació i relacions els principis de servei efectiu, simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans, racionalització i agilitat dels procediments administratius i de les activitats materials de gestió, bona fe, confiança legítima i lleialtat institucional.

Atès que l'article 9 de la CE determina que els poders públics estan obligats a complir la llei i estan subjectes a l'ordenament jurídic.

Atès que l'actuació de l'Administració ha d'ajustar-se als principis de proporcionalitat, especialment en l'àmbit sancionador.

Atès que en el cas que he examinat considero justificada la queixa del ciutadà; considero que no està justificada l'actuació tardana de l'Administració, que ha trigat gairebé tres anys i mig a resoldre un recurs de reposició; atès que aquesta actuació no respecta els principis esmentats de l'article 3 de la Llei 40/2015; atès que la sanció al ciutadà després de 4 anys d'haver-se comès la infracció no resulta proporcionada, i atès que l'article 24 de la CE estableix el dret fonamental de la defensa, d'un procediment amb totes les garanties, per tal que no es causi indefensió, i atès que la tramitació del procediment un cop s'ha produït el silenci administratiu no ha respectat aquests principis perquè s'ha produït la resolució expressa i l'execució de la sanció, amb la conseqüent inseguretat jurídica per l'administrat, que a més està en situació de concurs per insolvència segons acredita, aquesta defensora formula al següent:

RECOMANACIÓ

Que es procedeixi a anul·lar i deixar sense efecte la sanció imposada al ciutadà DMA, amb l'expedient sancionador número 1276983 derivat del butlletí de denúncia D0058927, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2022/DCG/062

DECISIÓ

El ciutadà JSC, formula queixa contra una sanció rebuda de l'Ajuntament de Girona per haver accedit més de tres vegades al Barri Vell amb el vehicle motocicleta Honda matricula XXXX, sense autorització.

Aquest ciutadà tenia autorització d'accés al Barri Vell perquè la seva mare es troba a la residència Maria Gay i acudeix a visitar-la freqüentment, amb aquesta moto. En aquests casos la petició d'autorització la tramita el mateix centre, que normalment comunica a l'Ajuntament les matricules dels vehicles que necessiten accedir al Barri Vell per visitar els i les residents del centre.

Pel que sembla en relació a aquest vehicle havia expirat la data d'autorització, sense que l'Ajuntament li hagués renovat malgrat que el centre Maria Gay ja havia demanat aquesta renovació.

El ciutadà va continuar entrant pel Barri Vell per anar a visitar la seva mare, els dies 28 de novembre, 2, 9 i 16 de desembre de 2021, el que va generar una sanció de 200 euros per excedir dels accessos permesos sense autorització, amb total desconeixement d'aquest fet.

El Sr. JS va pagar la multa amb bonificació, però posteriorment va tenir coneixement que el centre Maria Gay si que havia comunicat la renovació de l'autorització al vehicle 7659KCJ a l'Ajuntament, que no ho va tramitar per un error propi.

Efectivament, segons se'ns ha informat des del departament de Mobilitat, el centre Maria Gay ho havia demanat i per error no es va actualitzar l'autorització per la matricula de la moto, en canvi per la del cotxe del mateix titular, si.

Atès que, com s'indica des de Mobilitat, va ser un error imputable a l'Ajuntament que no va tramitar la renovació de l'autorització convenientment sol·licitada pel centre Maria Gay en relació a la moto matricula XXXX.

Atès que el Sr. JSC no va fer cap recurs perquè desconeixia que havia estat un error de l'Ajuntament, va pagar voluntàriament amb bonificació, i va saber posteriorment que el centre si que havia sol·licitat la renovació.

Atès que al tractar-se d'un error de l'Administració el ciutadà no té perquè suportar-ne les conseqüències, atès que ell no hi té cap mena de responsabilitat.

Atès que s'ha confirmat aquest error des de Mobilitat; atès que consta que es va demanar la renovació, i que es va donar per l'altre vehicle; atès que consta acreditat que la mare del Sr. JS continua ingressada al centre Maria Gay; atès que es compleixen els requisits per l'autorització, que d'altra banda ja se li ha concedit, i s'ha esmenat l'error; en aplicació dels criteris de justícia, proporcionalitat i equitat, aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte i s'anul·li la sanció imposada al Sr. JSC, butlletí de denúncia D0177768, expedient número 1413274, i es retorni l'import pagat al ciutadà queixant, amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2022/DCG/065

DECISIÓ

En data 28 de març de 2022 la ciutadana DPR formula una queixa per disconformitat amb una de les tres multes, derivades de tres denúncies que va formular la Policia Municipal contra la ciutadana, i que són les següents:

Butlletí de denúncia 60034871 de data 28/4/2021 a les 19:57, per infracció de l'OMC, article 15.14 per estacionar damunt la vorera. Sanció 200 euros. La butlleta de denúncia li va ser entregada en aquell moment i la Sra. PR va excusar-se de signar, tal com consta. En relació a aquesta multa, va fer al·legacions i recurs, pendent de resolució.

Butlletí de denúncia 60034872 de data 28/4/2021 a les 19:58, per infracció de l'OMC article 15.12 per estacionar damunt el pas de vianants. Sanció 200 euros. La butlleta de denúncia li va ser entregada en aquell moment i la Sra. PR va excusar-se de signar, tal com consta, va fer al·legacions i recurs, pendent de resolució.

Butlletí de denúncia 60026196 de data 28/4/2021 a les 20:00, per conduir de forma temerària. Sanció 500 euros i 6 punts. Aquesta butlleta segons la queixant no li va ser entregada i per tant no li va ser notificada; el primer coneixement que en va tenir va ser el mes de novembre de 2021 quan li van comunicar, per la seva sorpresa, l'execució de la multa.

En desacord amb aquesta denúncia, demana que es deixi sense efecte aquesta sanció per les irregularitats en la seva tramitació. El primer coneixement que en va tenir va ser quan a resultes de la notificació de l'execució va presentar escrit a l'Ajuntament, en data 14 de desembre de 2021 per tal que se li entregués una còpia d'aquesta butlleta.

L'Ajuntament li ha reclamat l'import per la via de constrenyiment i l'ha fet efectiu, per embargament, malgrat que va presentar, contra aquesta diligència de constrenyiment un recurs de nul·litat, que no se li ha tramitat.

Aquesta defensora ha pogut examinar els tres butlletins de denúncia indicats: els dos primers són dues denúncies consecutives, una a les 19.57 i l'altra a les 19.58 i això s'acredita amb el fet que l'enumeració de la butlleta és seguida 60034871, i 60034872, a més en les dues s'indica que la Sra. PR s'excusa de signar, les signa l'agent 10277, i se li entreguen.

En canvi el tercer butlletí de denúncia, per conducció temerària segons es diu, si bé consta que es fa a les 20.00 h, és a dir, a seguit de la segona denúncia, no és la butlleta 60034873 sinó que es tracta de la butlleta 60026196, i per tant no és una butlleta que s'hagi fet a continuació de l'anterior, malgrat, segons sembla es va generar dos minuts després.

Probablement aquesta darrera denúncia, va ser redactada per l'altre agent un cop va acabar la seva intervenció amb un altre conductor, o es va generar posteriorment. A més en aquest cas no es consigna que la Sra. P s'excusi de signar, com havia indicat en les altres dues anteriors, sinó que simplement s'assenyala la casella de no vol signar, i és l'únic butlletí de denúncia del que la Sra. P no té coneixement: en efecte,

les dues butlletes anteriors li son notificades i fa al·legacions en termini, i en canvi respecte d'aquesta butlleta que se suposa notificada dos minuts després de la segona, no fa al·legacions, quan és la més greu.

Podria ser perfectament, que no faci aquestes al·legacions perquè no se li havia notificat, probablement perquè no es va fer en aquell moment, o perquè la va fer l'altre agent quan el primer ja havia acabat la seva intervenció i, aquest altre agent no li hagués entregat.

De la pròpia minuta policial sense persones detingudes, que van fer els agents posteriorment també es dedueix que l'agent que en tot moment va fer les denúncies era el 10277. Segons el relat de l'agent 10242 que conduïa el vehicle policial, va estacionar darrera del vehicle infractor i va indicar a l'agent 10277 que denunciés el seu conductor atès que a l'altre banda del carrer hi havia un altre vehicle també estacionat a la vorera i ell (l'agent 10242) procediria a denunciar-lo. Això fa pensar doncs que l'agent 10242 estava cursant una denúncia a un altre vehicle, i que la seva intervenció es va produir després, quan l'agent 10277 ja havia efectuat les denúncies sense cap problema, doncs va poder identificar la conductora, va poder fer les denúncies i li va entregar les còpies, i en cap moment la va denunciar per conducció temerària sinó que ho va fer per estacionar damunt la vorera i també en un pas de vianants, de manera que en qualsevol cas hagués estat lògic que ell mateix hagués denunciat, en primer lloc, per conducció temerària, i no ho va fer.

Es dóna la circumstància que el mateix agent 10242 va aixecar i redactar una acta per infracció de la Llei 4/2015 de 30 de març, pels mateixos fets, atès que en aquesta acta s'explica que la conducta de la denunciada era fer acceleracions amb el vehicle, avançant a batzegades, en la que també es relata que no es volia identificar i que insultava els agents, aquesta acta policial no va originar cap expedient sancionador, ni cap altra actuació, segons informa l'intendent de la Policia Local, quedant arxivada sense cap conseqüència.

D'altra banda no s'acaba d'entendre que es faci una denuncia per conducció temerària quan la denunciada i multada ja per estacionar a la vorera i damunt un pas de vianants, realment no estava circulant per cap carrer de Girona, ni posant en risc la resta d'usuaris de la via, ni als vianants, tal com es dedueix del fet que, ni se la va haver de perseguir, ni detenir la circulació del vehicle, perquè els fets en tot moment es produeixen amb el vehicle situat al lloc on se la va multar. En qualsevol cas, el que relata l'agent en l'acta que va ser arxivada, és que la conductora feia acceleracions amb el vehicle i batzegades, però en cap cas, ni que circulés ni que se n'anés del lloc dels fets, motiu pel qual se la va poder sancionar amb les dues multes per estar estacionada en un lloc prohibit, segons consta a les dues denúncies que se li posen primer.

Atès que la conducció temerària precisament el que vol sancionar és la circulació d'un vehicle que manifestament posi en risc els mateixos ocupants del vehicle i els altres usuaris de la via, i comporta circular amb total menyspreu per les normes de circulació i és una infracció molt greu, que en aquest cas considero del tot injustificada i desproporcionada, i que no queda acreditada.

Atès que no es pot considerar que la ciutadana hagués portat a terme una conducta d'aquest tipus, i que titllar de conducció temerària uns actes de la conductora consistents en accelerades i batzegades, però sense arribar a circular, ni a moure's

del lloc dels fets, atès que en cap cas consta que se l'hagués hagut de perseguir o aturar, és totalment desproporcionat, màxim quan aquests fets segons acta per infracció de la Llei 4/2015 de 30 de març van quedar arxivats.

Atès que a la vista del que s'exposa considero que la denúncia per conducció temerària i multa de 500 euros i 6 punts és totalment desproporcionada, que a més ha causat indefensió a la ciutadana queixant:

1. perquè, segurament, no li va ser degudament notificada, atès que segons consta en va demanar una còpia quan va rebre la notificació de l'execució de la multa, perquè no l'havia rebuda abans. Només això explica que fes al·legacions a totes les denúncies menys a aquesta, que d'altra banda era la més greu.

2. perquè possiblement, aquesta denúncia la va fer un altre agent, el 10242, que va ser el que també li va aixecar una altra acta pels mateixos fets que, segons el propi intendent no va donar lloc a cap expedient.

3. perquè és totalment desproporcionat interpretar com a conducció temerària els actes que suposadament feia la denunciada que, sense trobar-se circulant perquè precisament estava detinguda en un pas de vianants i a la vorera -segons el que es descriu feia batzegades i accelerades com si volgués marxar- però en canvi ni va marxar, ni va circular, atès que l'agent 10277 la va poder identificar, denunciar i entregar-li les butlletes uns minuts abans.

4.- perquè en tota sanció s'ha de tenir en compte el principi de proporcionalitat.

En atenció a tots els fets i arguments precedents, la Defensora de la Ciutadania formula la següent

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte la sanció imposada a la ciutadana DPR dimanant del butlletí de denuncia número 60026196 de data 28/4/2021 a les 20:00, per conduir de forma temerària, de 500 euros i 6 punts pels motius indicats en les consideracions abans exposades, adoptant-se les mesures pertinents, per deixar-la sense efecte, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2022/DCG/123

DECISIÓ

La senyora JGJ presenta una queixa en relació a dues multes de les quals s'ha assabentat quan ha rebut la notificació d'embargament, amb la curiositat que cap de les multes, cap no li ha estat notificada al domicili, (Borrassà) sinó al domicili del vehicle, (Figueres) quan ella havia facilitat el seu domicili a l'agent que li va posar les dues denúncies. En canvi la via de constrenyiment si que se li ha notificat al seu domicili de Borrassà. Això li ha causat indefensió perquè no ha pogut fer al·legacions de cap mena ni acollir-se en el seu cas al pagament amb bonificació.

En efecte, i revisat l'expedient, el dia 8 de gener de 2021 a les 15.09 va ser denunciada per estacionar el vehicle a un pàrquing d'ús exclusiu per a persones amb mobilitat reduïda, sense tenir autorització per fer-ho, no mostrar correctament la targeta per veure si tenia validesa.

Aquesta multa, per import 200 euros no li va ser entregada en mà perquè en aquell moment no hi era. Es la butlleta 60021475. En el moment en que l'agent ja havia fet la butlleta va arribar la ciutadana, però la denúncia ja estava feta.

Aleshores, i ja amb la ciutadana present, li va aixecar una acta de denúncia per infracció de la Llei 13/2014 de 30 d'octubre d'accessibilitat. Aquesta acta si que la va fer amb ella present, i la ciutadana li va indicar el domicili a efectes de notificacions, el domicili on viu i resideix que és el del c /Dalmau Creixer núm XX de Borrassà. Així consta a l'acta de denúncia del mateix dia i hora, número 20210199.

No obstant això, l'agent no va anotar aquesta adreça en la primera denúncia, que va seguir el seu curs com si la denunciada no hi fos present -perquè en aquell moment és cert que no hi era- ni va esmenar que ella després havia facilitat un domicili.

Malgrat que en aquesta segona denúncia la ciutadana va facilitar la seva adreça real, a Borrassà, totes les actuacions derivades de la incoació d'expedient motivat per aquesta acta han estat notificades a una adreça que no és la que la ciutadana va facilitar, sinó que se li han notificat al c/ Mare de Deu de Montserrat XX, de Figueres, i finalment s'ha publicat per edictes al BOE, de manera que no ho ha rebut, ni ha pogut fer al·legacions de cap mena, el que li ha causat una autèntica indefensió.

En canvi la via de constrenyiment per exigir-li el pagament de la multa se li ha notificat correctament al seu domicili de Borrassà, el que demostra que l'Administració si tenia coneixement de la seva adreça.

I en relació a la primera multa -tot i que efectivament un cop se li havia fet la denúncia ella va arribar al lloc dels fets i l'agent va poder tenir el seu domicili al fer-li l'acta per infracció de la Llei 13/2014- és cert que en no fer constar el domicili, al tramitar-se la denúncia es va intentar notificar al domicili que consta en el document d'antecedents del vehicle, de la DGT, que en aquest cas era el de Figueres. Tot i que no deixa de sorprendre que després, quan se li notifica l'inici de la via de constrenyiment si que l'Ajuntament troba el seu domicili del c/ Dalmau Créixer de Borrassà, i per tant no s'entén que en aquest cas, malgrat la constància del domicili real de la denunciada, es continués enviant les notificacions a un domicili on no hi era, i no es fes cap altra

diligència per notificar en el domicili que ella mateixa va donar en el moment de ser sancionada.

Tot i que és comprensible que al notificar les denúncies per infracció de l'Ordenança Municipal Circulació, si no s'ha pogut notificar a la persona denunciada en el mateix moment, el que es fa és tenir en compte el domicili que consta als antecedents de la DGT, no deixa de resultar estrany que si un cop es constata que no hi ha ningú en aquella adreça, l'Ajuntament no comprovi si li consta una altra adreça on notificar l'expedient sancionador, que, com és el cas si que li constava.

En aquest cas és evident que l'Ajuntament tenia constància que aquesta persona tenia un altre domicili que no era el de Figueres, sinó el de Borrassà perquè ella mateixa els havia facilitat aquest domicili i perquè és on li van notificar la via de constreyniment. Aquesta defensora entén que en aquest cas, tant en l'expedient derivat de l'acta d'infracció de la llei 13/2014 com en la denúncia inicial, s'ha vulnerat el dret a la defensa de l'article 24 de la CE i s'ha causat autèntica indefensió a la ciutadana, que malgrat haver designat el seu domicili correctament on ser notificada, se li van fer totes les notificacions a un altre domicili. A més, l'Ajuntament no pot negar el coneixement de la seva adreça, perquè les diligències de constreyniment els han notificat al seu domicili correcte.

En tot procediment sancionador, al marge de les qüestions de fons i de la culpabilitat o no de la persona infractora, en el nostre sistema constitucional de garanties, s'han de respectar de manera indiscutible totes i cadascuna de les normes del procediment per evitar que hi pugui haver cap mena d'indefensió cap al ciutadà.

El dret a la defensa, i el dret a un procediment amb totes les garanties és un dret fonamental en el nostre ordenament jurídic, d'especial protecció, que els poders públics tenen l'obligació no només de complir sinó també de fer complir.

Considero que en un i altre cas estem davant d'un vici del procediment que ha de comportar la seva nul·litat, per infracció de normes essencials del procediment que causen indefensió, i que en qualsevol cas l'administració havia d'acordar aquesta nul·litat i si era possible, retreure les actuacions al moment que es va produir aquest vici i tornar a començar per tramitar el procediment de forma correcta, això si els fets no es trobessin prescrits.

Per això aquesta defensora constata que s'ha vulnerat el dret a un procediment amb totes les garanties i s'ha produït indefensió a la ciutadana queixada, i per aquest motiu i atenent al principi de Bona Administració, formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que s'anul·lin i es deixin sense efecte les sancions derivades de la butlleta de denúncia 60021475, i de l'acta d'infracció de la llei 13/2014 número 20210199, del dia 8 de gener de 2021, imposades a la Sra. JGJ, amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i 106 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2022/DCG/236

DECISIÓ

El Sr. ATB presenta una queixa per una sanció que li va imposar l'Ajuntament per circular amb patinet elèctric sense casc, el dia 1 de febrer de 2021 al carrer Santa Eugènia amb Francesc Civil, butlleta 60021031, expedient 1383861.

En el seu moment va fer al·legacions contra la denúncia, que li van ser desestimades. Malgrat que va exposar en les seves al·legacions que no sabia que el fet de no portar casc fos una infracció, no es va atendre la seva reclamació perquè segons l'Ajuntament que la normativa ja en aquell moment exigia l'obligatorietat del casc (ordenances i normativa RD 6/2015 de 30 d'octubre) i no conèixer les lleis no excusa del seu compliment.

Examinat l'expedient sancionador, aquesta Defensora no hi observa cap vulneració de drets en la seva tramitació atès que es va notificar al ciutadà per e-Notum la resposta a les seves al·legacions, tal com va ell mateixa va sol·licitar, però si que considera que hi ha motius per revisar aquesta sanció a l'empara del que disposen els articles 106 i 109 de la Llei de procediment administratiu, pel següent:

Que l'ús del casc per circular amb patinet elèctric, malgrat ser una exigència que contemplava la Ley de Trafico y Seguridad Vial RD 6/1025 de 30 d'octubre, i les ordenances municipals, el cert és que cap reglament definia quines eren les característiques que havien de tenir aquests elements de seguretat ni si havien de ser homologats, ni en aquell moment, ni amb les posteriors reformes de la llei, ni tan sols amb la darrera modificació de 15/9/2022.

Així, finalment la DGT ha hagut de rectificar i dir que l'obligació de portar casc, quan s'utilitza patinet elèctric, només és una recomanació perquè encara s'han de definir reglamentàriament les característiques d'aquests elements de seguretat, (Instrucció emesa per la DGT). Cal tenir en compte doncs que aquesta situació ja era així amb la normativa vigent en el moment que es va denunciar al queixant, és a dir, no hi havia reglamentació sobre el tipus de casc exigít.

Que el dilluns 10 d'octubre del 2022 el Punt Avui s'ha fet ressò d'aquesta notícia i ha publicat que l'Ajuntament de Girona deixa de multar els usuaris de patinet sense casc a Girona, i diu que "el consistori sancionava els conductors que ho feien des del novembre del 2020, però la DGT ara tan sols ho recomana" (fins que s'especifiqui quin serà el casc homologat). Per tant està clar que qualsevol sanció actual i anterior no pot produir-se perquè en cap cas ni abans ni ara està definit quin és el casc homologat.

Quan una norma no es pot fer complir perquè reglamentàriament no s'ha definit quins són els requisits per complir amb aquesta - en aquest cas, com ha de ser el cas que han de portar els usuaris de patinet elèctric- tot i que aquesta circumstància es reconegui tot just ara amb la instrucció de la DGT, és evident que aquesta no obligatorietat de compliment de fet ja existia anteriorment, i resulta del tot injust que es mantingui la sanció al queixant quan s'ha deixat de sancionar el mateix supòsit.

Aquesta defensora entén que la DGT s'ha vist obligada a canviar la seva interpretació (d'obligació a recomanació) i per tant tota normativa favorable ha de poder beneficiar de forma retroactiva, de manera que en aquest cas ha de poder beneficiar al ciutadà que va ser sancionat, i per aquest motiu i tenint en compte els principis de Transparència i Igualtat de drets i no-discriminació, contemplats en la Carta Europea de Salvaguarda de Drets Humans a la Ciutat, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisi l'expedient i es deixi sense efecte la sanció que li va ser imposada al ciutadà ATB el dia 1 de febrer de 2021, butlleta de denúncia 60021031, expedient sancionador 1383861, amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

2022/DCG/311

DECISIÓ

El Sr. CAA presenta una queixa davant aquesta Defensora perquè el dia 26 d'abril de 2021 li van posar una multa per estacionar a la plaça Catalunya en zona reservada de càrrega i descàrrega.

Al·lega i acredita que té autorització perquè disposa de targeta per a persones amb mobilitat reduïda, i justament aquell dia la zona reservada a aquests vehicles estava ocupada per altres vehicles i va estacionar en zona càrrega i descàrrega.

Precisament, aquest dia, el 26 d'abril de 2021, és quan venia a buscar a l'Ajuntament la targeta renovada, atès que la cita prèvia no li van donar abans d'aquesta data. De fet la targeta que va venir a recollir té validesa des del 24 de març de 2021 fins al 24 de març de 2031, i per tant en el moment que li van posar la multa ja tenia autorització vigent però encara duia la caducada perquè no l'havia pogut venir a recollir fins que li van donar cita prèvia, el 26 d'abril de 2021.

Quan va veure l'agent que l'estava multant li va explicar, li va dir que venia de recollir la targeta renovada, però li van dir que no hi podien fer res, que fes recurs. Va fer recurs però no li van estimar, ni van atendre les seves peticions.

Atès que el Sr. CAA demostra que el 26 d'abril de 2021 si que tenia autorització i targeta per aparcar com a persona amb mobilitat reduïda, i la va venir a recollir precisament aquell dia (extrem que a més l'Ajuntament pot comprovar perquè tenia cita prèvia i així ho hem pogut constatar des de l'Oficina de la Defensora); atès que tot i resultar cert que va posar la targeta caducada també ho és que va venir a recollir la renovada, tal com li va manifestar a l'agent, i per tant tenia autorització per estacionar perquè complia aquestes condicions per les quals té la targeta, aquesta Defensora considera que en els recursos que va presentar posteriorment s'havia d'haver analitzat la concurrència d'aquesta circumstància justificativa de la seva actuació, i haver tingut en compte les seves explicacions.

Per tots aquests motius considero desproporcionada la sanció, considero que concórrer en aquest cas una causa justificada, i que s'hauria d'haver tingut en compte per criteris de justícia i equitat, i atenent els principis d'Eficàcia dels serveis públics i Protecció de les persones més vulnerables, contemplats en la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, i per tant que procedeix la revisió d'aquesta sanció atès que el ciutadà si que disposava de targeta vigent, malgrat no haver-la recollit abans per causes alienes a la seva voluntat, per tot l'exposat, formulo la següent

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte la sanció imposada al Sr. CAA per denúncia de data 26 d'abril de 2022 per estacionar en zona reservada per a persones amb mobilitat reduïda, amb targeta caducada, butlletí de denuncia 60015176, expedient sancionador 1390264, i se li retornin els imports que en el seu cas hagués satisfet, amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

3.3. Recomanacions pendents 2021-2022

2021/DCG/199

DECISIÓ

El Sr. X va auto liquidar en data 20/10/2021 l'impost de la plusvàlua per transmissió d'un immoble en virtut d'herència de la Sra. Y. Exposa que se li va denegar la bonificació del 50% de l'impost de la plusvàlua quan va presentar la liquidació a l'Ajuntament, perquè tot i que la causant que li transmetia la finca era la segona dona del seu pare i, mare de dos dels seus germans, i que li havia fet sempre de mare, no es va considerar que concorrien els requisits que estableixen les ordenances.

Per aquest motiu, un cop verificada la documentació aportada, se li va denegar aquesta bonificació perquè es va considerar que la Sra. Y no tenia la condició de mare, ni biològica, ni adoptiva del Sr. X.

Atès que el Sr. X acreditava amb la documentació aportada que ell i el seu germà, eren fills del matrimoni format per XX i YY, essent en conseqüència els cognoms d'ambdós germans XY.

Atès que acreditava també les segones núpcies del seu pare, -a l'haver mort la mare quan ell tenia 9 anys- amb la Sra. Y, amb la qual van passar a conviure els dos germans, i als quals va fer de mare.

Atès que d'aquest segon matrimoni van néixer dos fills, que són els seus germans, al ser fills del mateix pare.

Atès que s'acredita que la Sra. Y va instituir hereu al Sr. X, que el seu germà viu fora de l'estat espanyol fa molts anys; que l'altre germà és mort, i que la germana té un grau de discapacitat, motiu pel qual legalment el Sr. X es el seu curador (tot això s'ha acreditat amb documentació aportada a l'Oficina de la Defensora que adjuntem).

Atès que aquestes circumstàncies acrediten d'una banda que el Sr. X era un fill com els altres per la Y, i que la voluntat d'aquesta en instituir-lo hereu ateses les circumstàncies exposades dels seus germans, denota també que per ella era un fill propi, tot i que no fos biològic, ni adoptat.

Considerant que si bé és cert que la Ley General Tributaria no permet l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable, de les exempcions i de la resta de beneficis fiscals, també és cert que són els Ajuntaments els que regulen les bonificacions, en aquest cas de l'Impost de l'Increment del Valor dels Béns Immobles, segons la Llei d'Hisendes Locals.

I considerant que en aquest sentit que les Ordenances fiscals de l'Ajuntament de Girona, en el seu capítol III article 8 quan regula els beneficis fiscals en les transmissions de terrenys per causa de mort, esmenta els descendents i adoptats, els cònjuges i els ascendents i adoptants, equipara les parelles de fets als matrimonis.

Considerant que la situació del Sr. X és una situació de fet, que no ha estat reconeguda legalment per mitjà de cap procés d'adopció, però en la que es donen tots els elements, de fet i de dret, per tal que es pogués reconèixer aquesta situació, en el mateix sentit que aquells casos de parelles de fet que si que les ordenances equipara als cònjuges, i que tenen tots els elements per ser reconeguts com a tals i gaudir de la bonificació si ho acrediten, tal com ha fet l'Ajuntament al concedir bonificacions, en aquestes casos, de parelles de fet.

Considerant que és competència de l'administració local la regulació d'aquestes bonificacions, i que està prevista a l'Ordenança en els supòsits de parelles de fet, entenc que supòsits com el cas que exposa el Sr. X haurien de ser equiparats als descendents adoptats, per raons legals com ara el respecte al dret fonamental de l'article 14 de la CE d'igualtat davant la llei, i per altres raons de justícia i equitat, i sens perjudici de la modificació de l'Ordenança fiscal en aquest sentit, i per tots aquests motius formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que s'atengui la petició del Sr. X i es concedeixi la bonificació que va demanar del 50% de la plusvàlua per herència de la seva mare adoptiva, segons la situació de fet exposada, i en base a la facultat de revisió d'aquells actes nuls perquè lesionin drets fonamentals de l'article 106 de la Llei 39/2015 de procediment administratiu, es deixi sense efecte la liquidació presentada, se'n practiqui una de nova on se li reconegui aquesta bonificació i se li retorni la diferència, tot sens perjudici que es modifiqui l'Ordenança per tal de contemplar els supòsits en que es pugui concedir la bonificació en situacions de fet, com l'exposada. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 109 i/o 106 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2021/DCG/211

DECISIÓ

La Sra. EPT presidenta de la Comunitat de Propietaris de l'avinguda Sant Narcís 89, denuncia la manca de neteja i manteniment de l'espai existent entre les edificacions del mateix conjunt d'edificis, conegut com a "interblocs", entre els carrers Oviedo i Avinguda Sant Narcís. Aquest espai, tot i ser privat i titularitat del Patronat de la Santa Creu, és del tot d'ús públic, perquè tothom hi accedeix lliurement.

Aquest espai que hi ha entre els blocs és una zona verda, i molts veïns i gent que no són veïns dels blocs hi porten els gossos a passejar. També hi ha un espai d'esbarjo infantil que normalment està inutilitzable degut a la brutícia i als excrements de gossos que ningú recull. A més, el passadís que connecta els carrers Oviedo i Av. Sant Narcís és molt utilitzat per no haver de donar la volta, fins i tot s'hi va haver de posar una cadena per impedir el pas de vehicles. Aquest passadís a més és una font de brutícia i deixadesa.

Degut a la queixa d'aquests veïns i a la intervenció d'aquesta Defensora l'Ajuntament va requerir al Patronat de la Santa Creu per tal que procedís a fer les tasques de neteja i manteniment de la zona, cosa que han procedit a fer, inclosa la poda d'arbres.

El problema però, és que es que la zona continua essent accessible per a tothom, que la gent hi continua portant els gossos i no en recullen els excrements, de manera que tornarà a presentar un estat de brutícia i deixadesa en breu, atès que la propietat no es vol fer responsable d'haver de netejar diàriament a causa de l'ús públic que es fa de l'espai, ni l'Ajuntament vol assumir la responsabilitat del manteniment d'una zona d'ús públic però que no els pertany.

Pel que fa al passadís que utilitzen els vianants com a espai públic que connecta un carrer amb l'altre, és cert que sempre s'ha fet servir de pas de vianants.

Aquesta Defensora considera que s'ha de buscar una solució definitiva al problema d'aquest espai que conciliï els drets dels veïns de gaudir d'un espai en les degudes condicions de salubritat i seguretat i també de la resta de ciutadans i ciutadanes.

En aquest sentit la propietat, el Patronat de la Santa Creu, que és en principi l'obligada al manteniment i la cura d'aquest espai es podria plantejar impedir l'accés públic a tots aquests espais, i així evitar que terceres persones alienes a la propietat malmetin aquesta zona. Aquesta solució posaria fi a les queixes dels veïns dels edificis, però afectaria el dret de pas del que gaudeixen els vianants que creuen del carrer Oviedo a l'Avinguda de Sant Narcís.

Una altra solució seria que l'Ajuntament assumís el manteniment de tot aquest espai, i en portés a terme la neteja i el manteniment, a més de les funcions de vigilància respecte a l'ús de l'espai i de seguretat, ja sigui amb més vigilància policial o la destinació d'un vigilant de la zona per garantir que es compleix la normativa sobre tinença de gossos, recollida dels seus excrements i en general de l'Ordenança de civilitat.

És per tots aquests motius i circumstàncies que es formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que l'Ajuntament de Girona assumeixi el manteniment, neteja, conservació, i vigilància de l'espai existent entre els blocs del carrer Oviedo i Avinguda de Sant Narcís, propietat del Patronat de la Santa Creu, i del passadís que uneix els dos carrers, amb totes les conseqüències legals i de control policial que això suposa, ja sigui amb un conveni amb la propietat, ja sigui amb una cessió per part d'aquesta dels espais que actualment són d'ús públic; que en cas contrari, es permeti la clausura de l'accés a aquests espais al públic en general i que el Patronat de la Santa Creu pugui

decidir la forma d'accés per ús exclusiu dels veïns, i en aquest cas sigui la que assumeixi íntegrament la cura, neteja i manteniment de tot aquest espai.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2022/DCG/076

DECISIÓ

La senyora MPG, presenta una queixa en relació amb dues multes:

La primera, número de butlletí 60044415, de data 26 de gener de 2022, expedient 1416228, per estacionar darrera la plaça del Mercat, dificultant la maniobra de gir dels camions. Va fer al·legacions, que han estat desestimades i ha pagat una multa de 200 euros.

La segona, número de butlletí 60076735, de data 30 de març de 2022, per estacionar el vehicle en un lloc destinat a pas de vianants al carrer Santa Clara. Va fer al·legacions i les van desestimar. Ha pagat una multa de 200 euros.

La ciutadana que presenta la queixa manifesta que no està conforme amb aquestes dues multes i exposa el següent:

Que ella té una discapacitat i que té autorització per accedir a Santa Clara per anar a l'ICAS, de manera que quan hi accedeix pel Mercadal, truca al CAP i li obren l'accés, anant directament a la placeta existent entre el Mercadal i Santa Clara. Així, deixa el cotxe prop de l'ICAS, quan ha d'anar-hi de visita. En relació amb la data que va ser sancionada, diu que no estava damunt de cap pas de vianants, aporta documentació que justifica que aquell dia va anar al ICAS de Santa Clara. Això en relació a la multa del 30 de març de 2022.

En relació a la multa del 26 de gener de 2022 al·lega que ella pot estacionar on ho va fer perquè el lloc destinat a estacionament per minusvàlids estava ocupat, i que no molestava a ningú, de fet no va ser necessari avisar a la grua per retirar el vehicle perquè els vehicles podien passar.

Atès que la Sra. MPG efectivament és titular d'una targeta d'estacionament per persones amb discapacitat o mobilitat reduïda; atès que l'article 21.2 de l'Ordenança municipal de circulació diu que "si a prop de la destinació del conductor no hi ha cap tipus de zona reservada, es permet l'estacionament en aquells llocs on no es destorbi la circulació de conformitat amb l'establert amb la normativa sectorial."

Atès que la ciutadana ha acreditat d'una banda que el dia 30 de març es dirigia a l'ICAS de Santa Clara, on hi acudeix sovint, tal com demostra amb els recordatoris de visita aportats a l'expedient, que a més accedeix per la plaça Mercadal, on el CAP li

facilita l'accés; atès que no consta que allà hi hagi cap pas de vianants -no consta que n'hi hagi cap al carrer Santa Clara- ni tampoc consta que obstaculitzés la circulació, al menys l'agent denunciant no ho indica.

Atès que en relació a la multa del dia 26 de gener de 2022 si no va poder estacionar al lloc reservat per a persones amb mobilitat reduïda, és perquè estava ocupat i ho va fer, segons el que diu l'article 21.2 de l'OMC en la zona més propera sense que consti que el vehicle hagués de ser retirat per al grua municipal, perquè impedís el pas dels vehicles.

Aquesta defensora considera que, en ambdues ocasions, l'actuació de la ciutadana no tenia cap intencionalitat, ni mala fe, que respon a la necessitat de poder desplaçar-se amb el seu vehicle, degut a la seva minusvalidesa, que no tenia cap alternativa per estacionar el vehicle en no haver-hi cap lloc a l'efecte, en el cas del dia 30 de març i en l'altre cas, el del dia 26 de gener, no va trobar cap plaça per a minusvàlids, lliure.

Atenent a criteris de justícia i equitat, i bona Administració i sens perjudici que l'Ajuntament pugui estudiar alternatives en aquests casos en que persones amb autorització per estacionar a llocs reservats no en troben, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que s'anul·lin i deixin sense efecte les sancions imposades a la ciutadana senyora MPG, número de butlletí 60044415, de data 26 de gener 2022, expedient 1416228, per estacionar a la plaça del Mercat, i també la sanció amb número de butlletí 60076735, de data 30 de març de 2022, per estacionar el vehicle en un lloc destinat a pas de vianants al carrer Santa Clara, i se li retornin els imports que hagués satisfet. Tot això amb les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que l'Ajuntament estudiï com solucionar la problemàtica de les persones amb mobilitat reduïda i la seva autorització d'estacionament, davant la manca de places reservades, per tal d'evitar aquestes situacions.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2022/DCG/088

DECISIÓ

La Sra. EA presenta una queixa perquè el dia 5 de gener de 2022 va estacionar a la plaça Catalunya a les 12.15 h a la zona reservada per persones amb mobilitat reduïda, amb l'autorització corresponent.

Anava amb el seu marit VA que és el titular de l'autorització com a no conductor, a la Generalitat a demanar cita prèvia, i li van posar la denúncia, tot i que en no trobar-se al vehicle en aquell moment, no la van identificar com a conductora, i li van notificar després al seu marit. Resulta que va estacionar el vehicle a la zona reservada però temporalment prohibida per activitats autoritzades, com en aquest cas la cavalcada de reis que començava a les 17 hores.

La queixant ha pagat l'import de la multa però considera que no és justa perquè ella va aparcar durant menys de 15 minuts al lloc autoritzat per persones amb mobilitat reduïda, i amb la deguda autorització i tot i que admet que hi havia la senyal per la cavalcada, també al·lega que eren les 12 del migdia i la cavalcada era a les 17 h.

Atès que en el seu moment la queixant va presentar al·legacions contra la denúncia, va exposar el que s'ha dit anteriorment i va acreditar estar en disposició de l'autorització per aparcar en llocs reservats.

Atès que no molestava a ningú perquè eren les 12 del migdia, i atès que malgrat el seu interès en fer al·legacions quan li ha estat imposada la sanció, s'han contestat aquestes, amb una fórmula tipus, sense resoldre, ni analitzar les seves explicacions, ni documentació aportada i per tant desconeix el motiu pel qual no se li estimen.

Atès que la manca de resolució motivada pot afectar al seu dret fonamental de l'article 24 de la CE a obtenir una resolució fonamentada en dret.

En aplicació de criteris de justícia, equitat i proporcionalitat, tenint en compte que no va actuar amb mala fe, ni intencionalitat i que no va causar cap dificultat a l'activitat per la qual s'havia posat la senyalització temporal, aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte i s'anul·li la sanció imposada al Sr. VA, essent la conductora la Sra. EA, derivada de la butlleta de denúncia 60032644 i de l'expedient sancionador 1415910, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2022/DCG/132

DECISIÓ

La ciutadana MBC formula una queixa en relació amb una sanció que se li ha imposat derivada d'una denúncia per estacionar en lloc reservat sense la deguda autorització, butlleta número 50491513, expedient 1298702, per import de 200 euros.

Es queixa que va estacionar el vehicle per poder acompanyar al seu pare amb una discapacitat que li afecta la mobilitat, que normalment és la seva germana qui ho fa i porta l'autorització d'estacionament al vehicle.

Que aquell dia hi va haver d'anar ella i va estacionar per poder acompanyar al seu pare al pis, i va posar la targeta del pare que acredita la seva situació perquè no es pensessin que ho havia fet de manera gratuïta. Però tot i així, quan va arribar al vehicle va trobar la butlleta de denúncia.

Que de seguida va fer al·legacions, va explicar la situació i va aportar la targeta del seu pare, però no li van fer cas, i li van notificar la sanció, desestimant les al·legacions amb la redacció tipus habitual.

Contra aquesta sanció el dia 15/10/2018 va interposar recurs de reposició demanant la nul·litat entre altres coses perquè ni tan sols en la butlleta es deia on s'havia comès la infracció. Va passar el termini per resoldre el recurs (un mes) sense que l'Ajuntament ni el contestés, ni tampoc li exigís el pagament en via executiva.

Finalment, i gairebé 4 anys després, concretament el 8 d'abril de 2022 es va resoldre l'expedient, i es va desestimar el seu recurs. Entre altres coses en aquesta desestimació se li diu que respecte a que no constava el lloc de l'accident en la butlleta de denúncia, que com que ella després va identificar el lloc en el seu escrit, el lloc queda identificat i no hi ha motiu de nul·litat. No s'analitza en la resolució d'aquest recurs el que exposa la recurrent sobre la necessitat d'acompanyar al seu pare i que havia deixat la targeta que acreditava la minusvàlua del pare al vehicle.

Examinat l'expedient sancionador aquesta Defensora considera el següent:

Que és cert que en la butlleta de denúncia -la còpia que la ciutadana troba al seu vehicle- l'agent no hi va fer constar el lloc de la infracció. L'article 87 del RD 6/2015 del reglament de circulació diu:

Artículo 87. Denuncias.

1. Los agentes de la autoridad encargados de la vigilancia del tráfico en el ejercicio de las funciones que tienen encomendadas deberán denunciar las infracciones que observen cuando ejerzan funciones de esa naturaleza.

2. En las denuncias por hechos de circulación deberá constar, en todo caso:

- a) La identificación del vehículo con el que se haya cometido la presunta infracción.
- b) La identidad del denunciado, si se conoce.
- c) Una descripción sucinta del hecho, con expresión del lugar o tramo, fecha y hora.
- d) El nombre, apellidos y domicilio del denunciante o, si es un agente de la autoridad o un empleado que sin tener esa condición realiza tareas de control de zonas de estacionamiento regulado, su número de identificación profesional aportado por la administración competente.

Es evident que l'agent que va denunciar no va posar el lloc on suposadament es trobava el vehicle. En efecte, la butlleta que es va trobar al cotxe la queixant, no hi consta ni el carrer, ni el número.

En canvi crida l'atenció d'aquesta Defensora que en l'exemplar de la butlleta de l'Ajuntament si que hi consta l'adreça i el número (c/ Orient 49) que sens dubte i com també es pot comprovar pel gruix diferent de l'escriptura, es va fer a posteriori. Només això explica que en la còpia de la denunciada no hi sigui.

Aquesta defensora considera que aquesta pràctica és del tot incorrecta, perquè en primer lloc l'agent actuant ha de complir amb el que diu la llei "**Una descripció sucinta del hecho, con expresión del lugar o tramo, fecha y hora**", com a requisit absolutament imprescindible perquè la denúncia compleixi els requisits per gaudir de la presumpció de veracitat, i en segon lloc per garantir que el denunciat es pugui defensar dels fets que se li imputen amb totes les garanties, per tant l'agent està obligat a dir on exactament s'ha comès la infracció.

Aquesta defensora també considera que contestar gairebé 4 anys després el recurs de la ciutadana contra la sanció dient que no s'acull la petició de nul·litat de la denúncia, per no haver indicat el lloc de la infracció en base a que "ella mateixa en el seu escrit ho ha identificat", lesiona al dret fonamental de petició de l'article 29.1 de la CE de l'exercici del qual no es pot derivar cap perjudici.

Considero també que es vulnera la prohibició de "*reformatio in peius*", segons la qual la interposició d'un recurs no pot derivar en una situació pitjor de la que es recorre. En aquest cas precisament la bona fe de l'actora que ha exposat on era el vehicle i ha fet alegacions i recursos, resulta que se li gira en contra quan era l'agent qui en la denúncia tenia l'obligació d'indicar el lloc dels fets. Dit d'una altra manera, si la ciutadana no hagués dit on era el vehicle, sens dubte la denúncia hagués resultat nul·la per incompliment dels requisits anteriorment indicats, que ha de respectar tota denúncia d'un agent. Aquesta actuació és doncs contrària a una bona pràctica de l'administració i vulnera els drets fonamentals de la ciutadana.

A més a més, i tenint en compte que el recurs de reposició de 15/10/2018 es resol el 22 d'abril de 2022, al cap de gairebé 4 anys quan es dicta Decret d'Alcaldia que confirma les sancions, considero que :

L'Ajuntament no va resoldre el recurs en termini i per tant es va produir una desestimació per silenci, tal com s'indica en les mateixes notificacions de les sancions, i que la sanció va esdevenir ferma.

El fet que al cap de gairebé quatre anys es dicti una resolució expressa en la que se li desestima al recurs, només porta a la confusió i no deixa de ser una contradicció que no pot anar en contra de la ciutadania.

En aquest cas era obligació de l'Administració portar a terme les actuacions pertinents per reclamar la multa, perquè després del silenci era ferma i no deixar passar el temps i després quan estava pròxima a prescriure dictar una resolució expressa que permet reprendre els terminis de prescripció (obviant a més, que això dona a entendre que el procediment en realitat encara estava en tràmit fins a la resolució del recurs i, per tant, s'hauria produït la caducitat).

Com ja he dit en anteriors recomanacions -que van ser estimades (2021/DCG/233 i 234)- considero que aquesta actuació encobreix una mala actuació de l'Administració, que no resulta compatible amb el dret de l'administrat a obtenir una resolució fonamentada en dret i dins un termini raonable (art 24 de la CE) i a més atempta contra el principi de seguretat jurídica i contra els principis amb els quals l'Administració ha d'actuar, article 9.3 i 103 de la CE, i articles 3 i 4 de la Llei 40/2015 de l'1 d'octubre de règim jurídic del sector públic: servei efectiu als ciutadans, simplicitat, claredat i proximitat als ciutadans; transparència, racionalització i agilitat en els procediments administratius, bona fe, confiança i lleialtat institucional, proporcionalitat, i vetllar pel compliment dels requisits que preveu la legislació aplicable.

Igualment, si resulta que l'expedient encara estava en tràmit pendent de la resolució expressa que es produeix l'abril de 2022, s'hauria pogut produir la caducitat de la sanció per transcurs d'un any sense resoldre (art 112.4 RD 6/2015 de 30 d'octubre); i si no és així perquè s'entén que era ferma pels efectes del silenci, resulta incomprensible i poc clara l'actuació de l'Ajuntament, i en aquest sentit pot causar, no només confusió en el ciutadà, sinó vulnerar el principi de seguretat jurídica.

Considero que l'Administració no pot passar per alt aquests principis perquè com a poder públic no només ha de complir el mandant de les lleis sinó que també ha de fer-les complir, i no pot actuar en contra dels interessos de la ciutadania incomplint les seves obligacions envers aquesta, màxim si es té en compte que en aquest cas la ciutadana, en tot moment, va ser diligent i va fer les al·legacions i els recursos corresponents en temps i forma.

Atesos tots aquests motius i especialment el fet que l'Administració no ha actuat segons els dictats de l'article 3 i 4 de la Llei 40/2015 d'1 d'octubre, ni sota els principis de bona fe, bona administració i bon govern, i que en definitiva aquesta actuació vulnera el dret fonamental de l'article 24 de la CE, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que es deixi sense efecte la sanció imposada a la ciutadana MBC, butlleta número 50491513, expedient 1298702, per import de 200 euros i es portin a terme les actuacions oportunes, i s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, en base a l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015 de 1 d'octubre a tals efectes, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2022/DCG/145

DECISIÓ

Aquesta Defensora ha rebut una queixa relacionada amb l'emplaçament dels concerts de la Festa Major de Germans Sàbat, que per segon any ha causat molts problemes als veïns que viuen a la mateixa plaça.

La configuració d'aquesta plaça, la ubicació de l'escenari i els altaveus, que queden molt a prop de les cases veïnes, que son cases antigues, sense tancaments aïllants, son condicions que generen moltes vibracions i un nivell de soroll difícilment admissible, sobretot per la gent gran que hi viu, que veu especialment afectada la seva salut.

Aquesta defensora té constància que, en ocasió de la festa d'aquest any 2022, es va fer tot el possible per evitar aquestes molèsties però no es va poder ni canviar la ubicació ni adoptar mesures per minimitzar els efectes del soroll, atesa la immediatesa de la festa i que ja estaven fetes les instal·lacions. Cal lamentar que no s'haguessin previst abans aquestes afectacions ni s'haguessin estudiat possibles espais alternatius.

Aquesta defensora considera que en qualsevol activitat que generi molèsties s'ha de respectar el dret a la salut de la ciutadania, tenint en compte la presència de gent gran o fins i tot menors a qui el soroll i les vibracions poden afectar especialment. En conseqüència en aquest cas, en que se sabia de l'existència d'una persona gran afectada per una malaltia, i especialment vulnerable, s'havien de prendre mesures per minimitzar aquests efectes, i estudiar les ubicacions dels escenaris i dels concerts per tal d'evitar situar els altaveus en llocs tan propers al seu habitatge. El dret a la salut, forma part del dret fonamental a la vida i a la integritat física, de manera que és obligació de les administracions públiques vetllar pel respecte a aquest dret, controlant les activitats que puguin afectar-lo com la contaminació acústica.

Les festes majors dels barris s'han de poder promocionar i celebrar amb tota normalitat, atès que son la mostra de la implicació dels veïns i veïnes en la vida dels barris, fomenten les relacions i constitueixen actes que demostren la vitalitat dels barris, sobretot a l'estiu quan la gent gaudeix especialment de la vida al carrer i els vespres són agradables per poder fer aquestes celebracions.

Atès que s'ha de poder conciliar aquesta activitat amb la salut dels veïns, considero que en el cas de la festa major del barri de Germans Sàbat, s'ha de tenir en compte el dret a la salut i a la integritat física de les persones més vulnerables, en el sentit que aquest també és un dret bàsic i fonamental a respectar, i per això aquesta defensora formula la següent

RECOMANACIÓ

Que l'Ajuntament tingui en compte en el moment d'autoritzar l' emplaçament de la festa major de Germans Sàbat l'existència d'habitatges de persones especialment vulnerables a la zona de la plaça, que analitzi les propostes d'emplaçament de les activitats, i tingui en compte especialment les afectacions a la salut de les persones més vulnerables, per tal d'evitar que hagin de patir innecessàriament les conseqüències dels sorolls, vibracions i altres molèsties que puguin alterar la seva integritat física, i per la celebració de la propera festa major o qualsevol acte públic que impliqui soroll elevat, es tingui en compte aquesta recomanació i s'evitin perjudicis als veïns de la plaça.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2022/DCG/241

DECISIÓ

El Sr. LFGG, presenta una queixa davant aquesta Defensora en relació la denúncia que se li va formular per estacionar el dia 29 d'agost de 2022 davant el gual 3676 al carrer Emili Grahit, i la multa imposada de 200 euros.

El queixant al·lega que l'existència del gual no estava senyalitzada, ni amb la franja groga, ni amb la senyalització de gual, que no era visible des del lloc on va estacionar i aporta fotografies que així ho acrediten. En aquestes fotografies es veu que la senyal de gual està a l'esquerra i amagada darrera les columnes de la construcció confrontant, el que sens dubte dificulta la seva visibilitat, i que la senyalització amb la franja groga a la calçada no és visible perquè pràcticament ha desaparegut.

Sol·licitada informació al Departament de Mobilitat, el servei d'inspecció ens informa que han anat a revisar el gual i han comprovat que la placa està col·locada a l'esquerra de la porta d'accés al garatge de l'immoble, quan les ordenances disposen que la placa ha d'estar o bé al lateral dret de la porta o bé damunt de l'entrada de vehicles, igualment han comprovat que la senyalització horitzontal d'aquest gual presenta dificultats per ser apreciada, quan les ordenances estableixen que el gual estigui senyalitzat amb una marca viària que serà una línia longitudinal continua groga de prohibició de parada, pintada a la calçada enfront de l'accés de vehicles, paral·lela a la vorera i adossada a la rigola, amb una amplada de 15 cm.

En aquest cas, està clar que no es compleix la normativa perquè la placa no està col·locada a la dreta de la porta d'accés en aquest cas del garatge, perquè la porta d'accés a l'immoble es troba allunyada d'aquesta porta, i a més hi ha una columna a davant que n'impedeix la visibilitat. Si la placa s'hagués col·locat a la dreta de la porta

d'accés al garatge, seria perfectament visible. A més, també s'ha comprovat que la ratlla groga ha pràcticament desaparegut i no és visible a primera vista.

Per aquest motiu entenc que la multa imposada al ciutadà que presenta la queixa resulta injusta i desproporcionada, atès que no es va tenir en compte que el ciutadà no podia veure efectivament que hi havia un gual, ni tampoc podia detectar cap senyalització paral·lela a la vorera, i per tant s'havien de tenir en compte aquestes circumstàncies, a part del fet constatat que el titular del gual no està complint amb la seva obligació de col·locar la senyal a la dreta de la porta del garatge, fent-la més visible i de tenir correctament pintada i visible la ratlla groga. Atès l'exposat i atenent als principis de Bona Administració i d'Eficàcia dels Serveis Públics que contempla la Carta de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat.

Per tots aquests motius, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisi l'expedient i es deixi sense efecte la sanció imposada al senyor LFGG en data 29 d'agost de 2022, butlletí de denuncia 60075896, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2022/DCG/250

DECISIÓ

La Sra. MJAP, presenta una queixa per una sanció que li ha imposat l'Ajuntament per accessos indeguts al Barri Vell amb el vehicle matricula XXXXJKD, en no tenir autorització, expedient sancionador 1430722.

Exposa que ella va accedir al Barri Vell per anar al centre Maria Gay on portaven a la seva mare dos dies a la setmana, dimarts i divendres i que ho havien de fer en cotxe perquè la seva mare té mobilitat reduïda.

Indica que és el centre Maria Gay qui demana les autoritzacions pels vehicles, i que en aquest cas el centre es va equivocar al donar la matricula, en lloc d'indicar la correcta XXXXJKD va indicar la mateixa però amb les lletres JKB, per tant efectivament aquest error va fer que constés com a no autoritzat, sense coneixement de la queixant que només ho va poder saber quan li va arribar la denúncia i ho va comunicar al Centre Maria Gay.

Queda palesa la manca d'intencionalitat de transgredir les normes per part de la persona que ens presenta la queixa i en tot cas l'Administració no la pot fer responsable d'una actuació totalment aliena i que respon a la voluntat de facilitar i agilitzar els tràmits i les gestions entre el Centre Maria Gay i l'Ajuntament, a l'hora de donar accés als familiars dels residents en aquest Centre.

La ciutadana va fer al·legacions i va aportar documentació acreditant que el Centre Maria Gay havia fet la sol·licitud però havia indicat la matrícula amb aquesta lletra errònia, i formulava recurs de reposició per tal que a la vista de l'error exposat es deixés sense efecte la multa.

Contràriament al que va indicar en el seu escrit, no li van estimar aquestes al·legacions, amb una resolució que ni tan sols entra a considerar la documentació aportada per la recurrent, que demostra que es va tractar d'un error per part del Centre Maria Gay que demana les autoritzacions.

Atès que resulta acreditat que el Centre Maria Gay va incórrer en un error al comunicar la matrícula d'aquest vehicle, i que això ja ho va al·legar i acreditar la recurrent; atès que aquesta Defensora ha pogut confirmar que això va ser així i que el centre si que va demanar autorització però va errar en una lletra de la matrícula.

Atès que en la fase d'al·legacions efectuades per la persona que ha presentat la queixa, s'havia d'haver comprovat el que manifestava amb un examen de la documentació, i amb una comprovació de les dades que el centre Maria Gay havia comunicat a l'Ajuntament, considera que s'ha produït una situació injusta i que s'ha vulnerat el dret a la defensa de la recurrent atès que no s'han tingut en compte les proves aportades, atès que la ciutadana sancionada va accedir al Barri Vell amb la tranquil·litat que podia fer-ho perquè el Centre Maria Gay ho havia comunicat i per tant no té cap culpa en l'error que es va produir.

Atenent als principis de Equitat, Proporcionalitat, Eficàcia dels Serveis Públics i Bona Administració, es formula la següent

RECOMANACIÓ

Que es revisi l'expedient i es deixi sense efecte la sanció derivada de l'expedient sancionador 1430722, imposada a la Sra. MJAP, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n derivin.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2022/DCG/269

DECISIÓ

El senyor SMB va ser denunciat (butlleta 60030142) per haver estacionat en zona temporalment prohibida, a les 9.32 hores del dia 23 de març, amb el vehicle matrícula XXXX, al carrer Pica d'Estats, segons consta en l'expedient sancionador número 1423955.

Sembla ser, segons informe de Mobilitat, que la prohibició temporal per pintar el carrer era del dia 22 de març al 24 de març de 8.00 a 15.00 hores.

Aquest ciutadà va fer al·legacions i recurs de reposició, explicant i acreditant fotogràficament que la senyalització vertical que hi havia al carrer, especificava que no es podia estacionar els dies 24 i 25 de març de 8.00 a 15.00 hores, i per part de l'Ajuntament no només no se li va fer cas d'aquestes al·legacions, sinó que quan se li contesten, desestimant el recurs, ni tan sols es fa esment al contingut d'aquestes fotos, ni s'ha intentat esbrinar què és el que podia haver passat, i es va limitar a dir que la senyalització s'havia posat el dia 18 i que la prohibició era del dia 22 al dia 24 de març.

Aquesta defensora un cop examinat l'expedient i les al·legacions i la fotografia que aporta el ciutadà que es queixa, així com la informació rebuda del departament de Mobilitat en relació a la senyalització, entén que en aquest cas hi ha hagut algun problema o disfunció en la col·locació de la senyalització, que no s'ha tingut en compte, i que malgrat les al·legacions del ciutadà en aquest sentit no se li ha fet cas, no s'ha analitzat el contingut de les fotos que aporta on efectivament hi ha una senyalització segons la qual no es podia estacionar el 24 i el 25, i per tant el 23 no se'l havia d'haver sancionat.

Així mateix entenc que corresponia a l'Administració comprovar el que havia succeït, i que no es va fer, i es va limitar a desestimar el recurs, fet que causa indefensió al ciutadà i el deixa sense haver rebut cap explicació dels motius pels quals es desestima el recurs i del perquè hi ha discrepàncies en la senyalització que ell afirma que hi havia aquell dia, fotografies que d'altra banda no queden desvirtuades per cap altra fotografia que acrediti, per part de l'Administració, que la senyalització efectivament fos una altra.

Per tots aquests motius, i tenint en compte que efectivament la senyalització que va trobar el senyor SMB al carrer on tenia estacionat el vehicle el dia 23 de març, deia que no es podia estacionar els dies 24 i 25 de 8.00 a 15.00 hores, aquesta Defensora considera que la denúncia no estava justificada perquè segons acredita el ciutadà la prohibició es referia a l'endemà, i atès el que exposo i tenint en compte els principis de Transparència i Eficàcia dels Serveis Públics contemplats en la Carta Europea de Salvaguarda de Drets Humans a la Ciutat, i també al principi de Bona Administració, formulo la següent:

RECOMANACIÓ

Que es revisi i deixi sense efecte la sanció derivada de la denuncia amb número de butlleta 60030142 i expedient 1423955, per haver estacionat en zona temporalment

prohibida, i s'anul·li, amb totes les conseqüències legals i administratives que se'n deriven.

Que s'adoptin les mesures legals pertinents per donar viabilitat a tal resolució, sigui per mitjà de la revocació o de la rectificació d'errors d'acord amb l'article 106 i 109 de la Llei 39/2015.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

4.

Recomanacions d'ofici octubre 2021-2022

4.1. Recomanacions d'ofici acceptades 2021-2022

2022/DCG/041-O

DECISIÓ D'OFICI

Aquesta Oficina de la Defensora de la Ciutadania ha rebut moltes queixes relacionades amb les multes derivades de l'autorització d'accés i estacionament al Barri Vell imposades a ciutadans que hi viuen, o hi treballen o han d'accedir-hi per altres motius.

La problemàtica, segons ha detectat aquesta Defensora, se centra en tres aspectes:

- 1.- La pèrdua de forma automàtica de l'accés per baixa en el padró (que no es comunica per mitjà de cap sistema).
- 2.- La pèrdua d'autorització d'accés quan no hi ha avís previ, tot i que es compleixin els requisits per accedir-hi.
- 3.- Equiparació de la multa per accés amb autorització caducada tot i tenir els requisits, amb la d'accedir-hi sense cap mena d'autorització i sense complir els requisits.

1. PÈRDUA AUTOMÀTICA PER BAIXA DEL PADRÓ

Pel que fa al problema de la pèrdua d'accés de forma automàtica per la baixa en el padró: ja hem dit en anteriors ocasions que quan es demana l'autorització d'accés es dona en primer lloc pel fet d'estar empadronat, al marge que a més de viure-hi, s'hi tingui un negoci o un local de lloguer, un pàrquing, etc. de manera que la preferència es l'empadronament. Tot i que en el decret de concessió de l'autorització es diu que "la pèrdua dels requisits en base als quals s'ha donat l'autorització comporta la pèrdua d'aquesta", no deixa de ser una frase genèrica que en cap cas adverteix expressament de les conseqüències d'una baixa en el padró, i per tant una multa automàtica un cop esgotades les 3 vegades en 3 mesos d'accedir al Barri Vell.

En tots els casos que hem pogut examinar resulta que aquestes persones seguien complint els requisits d'accés al Barri Vell, ja sigui perquè hi tenen una propietat o un negoci, i per tant se'ls va tornar a donar autorització sense problema.

Els ciutadans i ciutadanes que s'han queixat -en un cas ja se li ha estimat la recomanació- entenen que es tracta d'una situació molt injusta atès que ells continuen tenint els requisits per accedir-hi, i que per un fet de mer tràmit que desconeixen se'ls sancioni resulta desproporcionat, opinió que aquesta Defensora comparteix plenament.

Aquest problema a l'entendre d'aquesta Defensora té fàcil solució: quan es dona autorització per accedir al Barri Vell per l'empadronament o s'hi autoritza l'estacionament, s'ha d'indicar de forma expressa al concedir-la, que la baixa en el padró causarà la pèrdua automàtica d'aquestes autoritzacions sense avís previ, i s'ha d'incloure en el decret d'autorització de forma destacada, com a continuació de la fórmula genèrica actual.

2.- LA PÈRDUA DE L'AUTORITZACIÓ PER LA SEVA CADUCITAT

Un altre dels motius de queixa deriva de les sancions per la pèrdua de l'autorització d'accés i d'estacionament, degut a la caducitat o arribada del termini de venciment.

En el cas de l'accés - en el que el vehicle no té distintiu - quan es produeix la caducitat es detecta automàticament, per la càmera de la plaça Catalunya, i es sanciona, un cop s'ha passat 3 vegades en 3 mesos, sense que l'usuari tingui coneixement d'aquest fet, llevat que hagi indicat un correu a efectes que l'Ajuntament li notifiqui, que tampoc ho ha de fer-ho per obligació.

En el cas de l'autorització d'estacionament no hi ha cap problema perquè tenen distintiu al vehicle on consta la data de caducitat, i sol coincidir amb la d'accés.

El fet que l'accés es controli amb màquina fotogràfica i per tant no es porti el distintiu amb la data de caducitat fa que molts ciutadans no tinguin present la data de caducitat i no recordin la vigència de l'autorització.

3. MATEIXA SANCIÓ PER DUES INFRACCIONS DIFERENTS

Finalment també és cert que l'Ordenança Municipal de Circulació no distingeix una infracció de l'altra, i que finalment la sanció és la mateixa per un accés a zona restringida sense autorització, tan si la comet un ciutadà o ciutadana que no és del Barri Vell i no compleix cap requisit per obtenir aquesta autorització, com si la comet un ciutadà o ciutadana que si que compleix els requisits per continuar accedint al Barri Vell, fet que aquesta defensora considera que s' hauria de diferenciar en el règim sancionador.

Per tots aquests motius considero que s'haurien de revisar els criteris actuals, i formulo D'OFICI la següent

RECOMANACIÓ

Millorar la informació a la ciutadania quan se'ls concedeix l'autorització d'accés al Barri Vell per tal d'incloure en el decret de concessió de manera clara i destacada que en cas de canvi d'empadronament, la pèrdua es produirà de forma automàtica i caldrà que demanin, si s'escau, l'autorització per altres motius.

En els casos de caducitat de l'autorització per arribada del termini per la qual s'ha concedit, si és la d'accés únicament, comunicar abans per mail a la persona autoritzada, i establir l'obligació de l'Ajuntament de fer-ho quan el ciutadà un cop informat així ho demani. En aquells casos en que l'accés va conjuntament amb l'autorització d'estacionament és suficient la comunicació per mail, en el cas que ho demanin els ciutadans, tal com ja es fa actualment.

Finalment seria convenient que es revisi i es modifiqui l'Ordenança Municipal de Circulació en el sentit que no se sancioni igualment el fet d'accedir sense permís o el fer-ho amb el permís caducat, sempre que es continuïn complint les condicions d'accés al Barri Vell.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/092-O

DECISIÓ D'OFICI

Hem observat que en els casos de persones que estacionen en llocs reservats per persones amb discapacitat que tenen l'autorització caducada se'ls imposa una multa per infracció de l'OMC per estacionar en lloc reservat a persones amb mobilitat reduïda (per infracció de l'article 15. 7 de la OMC sancionada amb multa de 200 euros per infracció GREU).

Que paral·lelament a aquesta multa, s'incoa un expedient sancionador per ús fraudulent de la targeta d'aparcament, segons la mateixa resolució, per infracció de l'article 52 de la Llei 13/2014 de 30 d'octubre d'accessibilitat que l'article 67 h) de la mateixa llei tipifica com a lleu, amb multa de 301 euros.

Que aquesta Defensora ha examinat la legislació al·legada en aquests expedients (com a exemple en l'expedient 2022000072) i considera que fer un ús d'una targeta caducada no està tipificada com a infracció. En efecte l'article 52 d'aquesta llei que defineix els supòsits d'ús fraudulent de la targeta tipifica els següents:

Emprar-la en absència del seu titular

Emprar la targeta amb dades manipulades o un reproducció o falsificació del document original.

El fet de reproduir o falsificar targetes destinades a la comercialització

Per tant utilitzar una targeta caducada no constitueix cap ús fraudulent ni pot ser sancionat com a tal.

Les OMC tampoc contempnen, ni descriuen enlloc que l'ús d'una targeta caducada sigui un ús fraudulent d'aquesta, atès que l'article 15.17 es limita a descriure: estacionar en un lloc reservat a persones amb discapacitat sense autorització, de manera que tenir la targeta caducada podria equivaler a no tenir autorització, però no fer-ne un ús fraudulent.

En conseqüència estacionar amb una targeta caducada no pot constituir ús fraudulent de la mateixa perquè no està tipificada com a tal, a més i en qualsevol cas ja ha estat sancionada com a infracció per considerar no tenir autorització d'estacionament, de manera que la incoació d'expedient sancionador per infracció de l'article 52 de la Llei 13/2014 no és correcte, vulnera el principi de legalitat de l'article 25 de la CE i el de ne bis in idem, perquè la infracció comesa ja ha estat sancionada, i no constitueix cap altra conducta tipificada per la llei.

Atès tot el que exposo, i atenent els principis d'equitat, proporcionalitat i Bona Administració, formulo D'OFICI la recomanació següent:

RECOMANACIÓ

Que en els casos de targes d'autorització d'estacionament per persones amb mobilitat reduïda, que es trobin caducades, només se sancioni per infracció de l'article 15.17 de les OMC i no es procedeixi a incoar un altre expedient per infracció de l'article 52 de la Llei 13/2014 de 30 d'octubre d'accessibilitat, perquè la caducitat no està tipificada com a ús fraudulent i es vulnera l'article 25 de la CE, i en aquest sentit es donin les instruccions procedents a la Policia Municipal i a l'Àrea de Mobilitat perquè actuïn en conseqüència.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

2022/DCG/220-O

DECISIÓ D'OFICI

L'article 40.8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que els poders públics han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual.

La Llei 11/2014 de 10 d'octubre per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals, i per eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia, té per objecte garantir i desenvolupar els drets de les persones LGBTI per evitar situacions de discriminació.

La Llei 19/2020 de 30 de desembre d'igualtat de tracte i no discriminació té per objectiu establir els principis i regular les mesures i els procediments per a garantir i fer efectius el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació, el respecte a la dignitat humana i la protecció davant qualsevol forma, acte o conducta de discriminació que es doni en l'àmbit territorial d'aplicació d'aquesta llei per raó de naixement o lloc de naixement; procedència, nacionalitat o pertinença a una minoria nacional; raça, color de pell o ètnia; opinió política o d'una altra índole; religió, conviccions o ideologia; llengua; origen cultural, nacional, ètnic o social; situació econòmica o administrativa, classe social o fortuna; sexe, orientació, identitat sexual i de gènere o expressió de gènere; ascendència; edat; fenotip, sentit de pertinença a grup ètnic; malaltia, estat serològic; discapacitat o diversitat funcional, o per qualsevol altra condició, circumstància o manifestació de la condició humana, real o atribuïda.

L'actual marc normatiu a Catalunya, a l'Estat espanyol i a Europa, recull una reivindicació de fa molts anys, que l'evolució de la societat ha fet possible gràcies a la tasca dels col·lectius que han defensat els drets del col·lectiu LGTBI, com en el seu moment es va poder assolir l'eliminació de la discriminació que patien les dones a nivell legal, amb la supressió de la llicència marital i la supressió de l'estat civil i la professió del DNI i altres documents, que eren mecanismes de discriminació i

submissió legal de les dones a qui es negava la seva condició de ciutadanes de ple dret.

Amb el reconeixement social i legal dels drets de les persones LGTBI es vol posar fi a la discriminació que pateix aquest col·lectiu, i es reconeix també l'existència d'altres gèneres més enllà del masculí i femení.

Així doncs, en l'avenç cap a una societat cada vegada més plural i diversa on es comencen a superar els estigmes de gènere, cada vegada té menys lògica i resulta més qüestionable demanar a les persones que s'identifiquin amb el seu sexe o gènere, com en el seu moment va deixar de tenir cap fonament demanar l'estat civil o l'ocupació; primer perquè es quelcom que els pertany a l'esfera estrictament íntima, personal i privada; segon perquè suposa una clara discriminació, com ho seria que en demanessin la religió, condició social, o idees polítiques.

Aquesta Defensora ha pogut comprovar que en alguns tràmits que es fan a l'Ajuntament de Girona s'exigeix al ciutadà/ana que s'identifiqui amb el seu sexe o gènere: el model d'instàncies presencials indiquen el Sr./Sra; els expedients que es registren al SIAGI demanen el sexe de la persona física; fins i tot els formularis online per presentar queixes a la Defensora de la ciutadania contenen la indicació del sexe (home / dona), i considera que aquesta exigència no té cap sentit i és discriminatòria.

El sexe o gènere de la persona que s'adreça a l'administració no ha de tenir cap influència en res, ni en la decisió, ni en la tramitació, ni en cap altre supòsit, perquè seria absolutament discriminatori, ni tampoc pot justificar-se a efectes estadístics, i no pot tenir cap transcendència per la resolució de les peticions que es formulen a l'administració.

Finalment tampoc es pot reduir el gènere a home/dona perquè es discrimina a la resta de persones que no s'identifiquen amb cap d'aquests gèneres, i per tant vulnera les disposicions legals que he citat a l'inici.

Per tot això, i per evitar que l'administració continuï vulnerant i discriminant a la ciutadania per raó del seu gènere, i atenent al principi d'Igualtat de Drets i No Discriminació, contemplat en la Carta Europea de Salvaguarda de Drets Humans a la Ciutat, aquesta defensora formula D'OFICI la següent:

RECOMANACIÓ

Que en tots els formularis online o presencials, instàncies, registres, inclòs el que es fa pel sistema SIAGI, s'elimini l'exigència d'identificar-se com a pertanyent a un sexe o gènere determinat i per tant s'ometi qualsevol esment a aquest tema per innecessari per identificar a una persona i discriminatori.

Que en aquells casos en els que estigui justificada l'exigència de la indicació del gènere les opcions no es limitin als dos tradicionals, sinó que hi hagi com a mínim una tercera opció que no s'identifiqui amb els altres dos.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ ACCEPTADA

4.2. Recomanacions d'ofici rebutjades 2021-2022

2022/DCG/174-O

DECISIÓ D'OFICI

Aquesta Defensora ha rebut una queixa relacionada amb l'emplaçament dels concerts de la Festa Major de Germans Sàbat, que per segon any ha causat molts problemes als veïns que viuen a la mateixa plaça.

La configuració d'aquesta plaça, la ubicació de l'escenari i els altaveus, que queden molt a prop de les cases veïnes, que son cases antigues, sense tancaments aïllants, son condicions que generen moltes vibracions i un nivell de soroll difícilment admissible, sobretot per la gent gran que hi viu, que veu especialment afectada la seva salut.

Aquesta defensora té constància que, en ocasió de la festa d'aquest any 2022, es va fer tot el possible per evitar aquestes molèsties però no es va poder ni canviar la ubicació ni adoptar mesures per minimitzar els efectes del soroll, atesa la immediatesa de la festa i que ja estaven fetes les instal·lacions. Cal lamentar que no s'haguessin previst abans aquestes afectacions ni s'haguessin estudiat possibles espais alternatius.

Aquesta defensora considera que en qualsevol activitat que generi molèsties s'ha de respectar el dret a la salut de la ciutadania, i que en aquest cas i en d'altres casos similars s'ha de poder celebrar la festa, però tenint en compte la presència de gent gran o fins i tot menors a qui el soroll i les vibracions poden afectar especialment. En conseqüència s'han de prendre mesures per minimitzar aquests efectes, i estudiar les ubicacions dels escenaris i dels concerts per tal d'evitar que se situïn en llocs tan propers als habitatges de la gent, i fer-ho amb temps suficient i planificació.

El dret a la salut, forma part del dret fonamental a la vida i a la integritat física, de manera que és obligació de les administracions públiques vetllar pel respecte a aquest dret, controlant les activitats que puguin afectar-lo com la contaminació acústica.

Les festes majors dels barris s'han de poder promocionar i celebrar amb tota normalitat, atès que son la mostra de la implicació dels veïns i veïnes en la vida dels barris, fomenten les relacions i constitueixen actes que demostren la vitalitat dels barris, sobretot a l'estiu quan la gent gaudeix especialment de la vida al carrer i els vespres són agradables per poder fer aquestes celebracions.

Atès que s'ha de poder conciliar aquesta activitat amb la salut dels veïns, considero que en la planificació i autorització d'activitats com les festes majors, s'ha de tenir en compte el dret a la salut i a la integritat física de les persones més vulnerables, en el sentit que aquest també és un dret bàsic i fonamental a respectar, i per això aquesta defensora formula la següent

RECOMANACIÓ

Que l'Ajuntament tingui en compte en el moment d'autoritzar els emplaçaments de les festes majors les peculiaritats de cada barri, que analitzi les propostes d'emplaçament de les activitats, planifiqui degudament i tingui en compte especialment les afectacions a la salut de les persones més vulnerables, per tal d'evitar que hagin de patir innecessàriament les conseqüències dels sorolls, vibracions i altres molèsties que puguin alterar la seva integritat física.

I en concret, i per les condicions de la plaça Germans Sàbat i per la celebració de la propera festa major o qualsevol acte públic que impliqui soroll elevat, es tingui en compte aquesta recomanació i s'evitin perjudicis als veïns de la plaça.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ REBUTJADA

4.3. Recomanacions d'ofici pendents 2021-2022

2022/DCG/191-O

DECISIÓ D'OFICI

Aquesta defensora, amb motiu de les diverses queixes que rep derivades dels expedients de multes per infracció de la OMC, ha observat que hi ha dos menes de butlletins de denúncies, uns que tenen un format més petit i rectangular, i uns altres una mica més grans. Per les informacions rebudes semblaria que els primers s'utilitzen normalment per les infraccions de l'OMC i les més grans per casos d'alcoholèmia, etc.

En ambdós casos, però especialment en les butlletes més petites, aquesta Defensora detecta que la informació que consta al darrera de les butlletes sobre el pagament voluntari, al·legacions, terminis i sistema de recursos... etc, és d'una banda il·legible - per la mida diminuta de la lletra que en fa impossible la lectura, especialment a la còpia que rep l'administrat,- i de l'altra excessivament complicat d'entendre, al tractar-se d'una transcripció literal de les disposicions del procediment sancionador de la Llei 6/2015.

Considero que la pretensió que l'administrat estigui correctament informat del sistema de recursos, pagaments, etc en relació a les multes ha tingut l'efecte contrari: no només no es llegeix, sinó que tampoc es tracta d'una redacció clara, que faci eficaç aquesta informació de drets, atès que la reproducció literal dels preceptes legals no es cap garantia de comprensió de la informació.

Aquesta defensora entén que en aquells casos que es fa entrega al ciutadà de la denúncia, i que se li notifica en aquell mateix moment, i per tant la recepció de la denúncia serveix d'incoació de l'expedient sancionador, és especialment greu aquest fet perquè resulta impossible entendre els mitjans dels quals s'informa sobre el sistema de pagament, recursos, terminis etcètera, pels motius que he exposat.

De fet a vegades els mateixos agents de Policia que fan les denúncies informen als ciutadans de forma breu i entenedora de les opcions que tenen, el que significa que efectivament, és possible poder incloure una informació per escrit més breu, àgil i entenedora.

Si l'administració ha de tendir a ser propera al ciutadà, clara, àgil i eficaç, segons la mateixa Llei de règim jurídic de les Administracions Públiques, aquest format de notificació no ho és gens, caldria canviar de sistema, i que tingués en compte dues coses:

Un format de denúncia adaptat a les noves tecnologies amb una informació comprensible, i un altre en paper per la població que no utilitza aquestes tecnologies, amb una lletra clara, llegible, i fàcilment visible.

Una redacció que no sigui una mera transcripció de la llei -com actualment- sinó que expliqui les possibles actuacions que preveu la llei, resumint els possibles recursos, en un llenguatge clar i entenedor.

Per aquests motius, i atenent el principi de bona Administració, aquesta defensora formula la següent:

RECOMANACIÓ

Que es modifiquin els models de butlletes de denúncia per adaptar-los en primer lloc a les noves tecnologies, i mantenir els models en paper amb una lletra més gran i que sigui perfectament llegible, amb un llenguatge breu, clar i comprensible que expliqui els possibles tràmits a fer contra una denúncia, sense ser una transcripció literal de la llei, i que resulti entenedora, única manera de garantir que la ciutadania compren de forma clara i senzilla com pot exercir els seus drets.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2021/DCG/205-O

DECISIÓ D'OFICI

La defensora de la ciutadania es troba amb moltes queixes relacionades amb el retard en la tramitació i resolució dels expedients administratius, especialment d'aquells que fan referència a reclamacions de la ciutadania relacionats amb fets que poden donar lloc a responsabilitat patrimonial de l'administració, i que no obtenen resposta malgrat el temps transcorregut.

Tot i que ja hi ha hagut recomanacions de l'anterior Defensor en aquest sentit- 2021/DCG/113-O;2021/ DCG/74-O- al no haver obtingut cap resposta ni actuació de cap mena per donar-hi compliment, em veig en l'obligació d'actuar novament d'ofici davant les queixes que van arribant.

La Llei 39/2015 de 1 d'octubre que regula el procediment administratiu, estableix que l'administració té obligació de tramitar els expedients i d'adoptar totes les mesures necessàries per remoure els obstacles en la seva tramitació i que a més té obligació de resoldre en el termini màxim que estableix la norma- que no pot excedir de sis mesos- i que es pot ampliar excepcionalment(articles 21, 23 i 24).

L'obligació de resoldre de l'administració deriva directament de l'exercici del dret fonamental de petició de l'article 29.2 de la CE -dret d'especial protecció- que tenen tota la ciutadania i que entenc que resulta vulnerat.

L'administració té l'obligació d'habilitar els mitjans personals i materials per complir amb el despatx adequat dels expedients, i a més el personal és directament responsable de complir els terminis establerts, segons els articles 20.5 i 20.6 de la llei de procediment administratiu.

L'administració doncs té les obligacions de tramitar; habilitar els mitjans per fer-ho possible; d'ampliar els terminis per resoldre si s'escau, i ha de garantir que la ciutadania obtingui resposta que és l'obligació que deriva del dret de petició de l'article 29 de la CE i del 29. 5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Si bé és cert que la llei de procediment administratiu preveu que transcorregut el termini màxim de resolució d'un expedient- que s'ha d'indicar a l'administrat en la notificació d'inici d'expedient, s'haurà d'entendre desestimat per silenci administratiu i es disposarà del termini de 6 mesos per interposar recurs contenciós administratiu, això no deixa sense efecte l'obligació de l'administració de resoldre, i no pot ser una excusa per justificar la seva inactivitat. Si al final la ciutadania desisteix de continuar amb la seva reclamació desanimada per la manca de resposta perquè no vol anar a un procediment judicial contra la inactivitat de l'administració o el silenci, estem vulnerant aquest dret fonamental.

Considero que el retard i la inactivitat de l'Ajuntament està vulnerant el dret de la ciutadania a obtenir aquestes resposta en el termini que estableix al norma i en molts casos ni tan sols s'ha notificat o utilitzat la pròrroga que permet l'article 23 per motius extraordinaris, o havent-se utilitzat tampoc no s'ha fet cap altre tràmit ni, transcorregut el termini, s'ha produït cap resposta.

La ciutadania en general desconeix què ha de fer en els casos que l'administració no ha resolt, ni té perquè acudir al jutjat contenciós administratiu contra el silenci, perquè el cost que això li suposa sovint supera l'interès econòmic de la reclamació. Igualment desconeix que pot exigir responsabilitat al funcionari responsable o fins i tot que té dret a demanar la resolució expressa, i això fa que moltes vegades els expedients estiguin paralitzats durant molt de temps a l'espera d'impuls (en aquest punt s'infringeix també el principi de celeritat que estableix l'article 71.1 de la llei que obliga a l'administració a impulsar d'ofici els expedients).

Les queixes que han arribat a l'oficina de la Defensora fan referència majoritàriament a la inactivitat de l'administració, a l'excessiu termini en resoldre els expedients, i a la manca de resposta en algun sentit o altre, el que a l'entendre d'aquesta defensora no s'ha solucionat perquè no s'han habilitat els mitjans materials com diu la llei per resoldre aquesta situació.

Insisteixo en que el dret de petició de la ciutadania és un dret especialment protegit per la CE, i especialment reconegut a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i que comporta l'obligació de resoldre per part de l'administració.

Recordo a més que existeixen ja dues recomanacions anteriors efectuades pel Defensor anterior (2021/DCG/74-O i 2021/DCG/113-O) que no han estat ateses.

Per tot això, la Defensora de la Ciutadania formula D'OFICI la següent

RECOMANACIÓ

L'Ajuntament fent ús del que estableix l'article 20.5 de la llei de procediment administratiu, especialment en els expedients de responsabilitat patrimonial que té en tràmit ha de procedir a :

Habilitar els mitjans personals i materials per complir amb la tramitació adequada i en termini dels expedients que ha de resoldre.

Ampliar de forma excepcional els terminis per resoldre'ls només en aquells casos que la complexitat del tema ho requereixi.

Complir amb l'obligació de resoldre que estableix l'article 24.3., per donar garantia a la ciutadania.

Informar degudament a l'administrat dels motius del retard de l'expedient.

Impulsar d'ofici aquests expedients.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2022/DCG/219-O

DECISIÓ D'OFICI

A resultes de la pandèmia que vam viure l'any 2020 i totes les mesures que es van anar adoptant per evitar la seva propagació i els contagis en massa de la població, hi ha hagut la implantació definitiva de la targeta bancària com a mitjà de pagament. Així, s'ha fet ja habitual pagar amb aquest sistema, amb el mòbil, utilitzant el bizum etc.

Aquestes noves formes de pagament s'han estès també als serveis públics, de manera que la majoria dels usuaris utilitzen mitjans de pagament electrònics. Aquesta nova manera de pagar -que ja és definitiva- ha marginat clarament les persones que no tenen accés a les noves tecnologies, o que simplement no tenen un contracte amb un banc per disposar d'una targeta. En aquest punt he de recordar que els bancs són entitats privades, que cobren per donar aquests serveis, i és més que dubtós que l'administració pugui exigir als usuaris d'un servei públic que tinguin un mitjà de pagament que prèviament cal contractar amb un banc.

D'altra banda la legislació que fa referència als drets dels consumidors, prohibeix la no acceptació de l'efectiu com a mitjà de pagament degut a la transposició de la normativa europea que així ho estableix.

Concretament el RD 24/2021 de 2 de novembre que va modificar la Llei para la Defensa de Consumidores y Usuarios RD 1/2007 de 16 de novembre, que en el seu article 47 ñ) diu :

“la negativa a acceptar el pagament en efectiu com a mitjà de pagament dins dels límits establerts per la normativa tributària i de prevenció i lluita contra el frau fiscal, és una infracció lleu que porta aparellada una sanció de 150 euros.”

En aquest sentit el Codi de Consum de Catalunya, Llei 22/2010 de 20 de juliol, si bé no conté aquesta transposició de la norma europea, sí que preveu en el seu art. **“331-6 com a infracció I) Incomplir els requisits, les obligacions o les prohibicions que estableixen aquesta llei i les altres disposicions en matèria de defensa de les persones consumidores.”**

Per tant és evident que els consumidors i usuaris, en aquest cas dels serveis públics municipals (autobús, instal·lacions esportives, etc) tenen dret a pagar en efectiu, sense que se'ls pugui exigir el pagament amb targeta o un altre mitjà, ni se'ls pugui

discriminar per aquest fet. Situacions com aquestes s'han produït tant al bus, com a les piscines municipals de Can Gibert i la Devesa, on l'usuari que no disposa de targeta de pagament no pot adquirir una entrada, i constitueixen una clara vulneració de les normes anteriors i del dret fonamental de l'article 14 de la CE, perquè es discrimina per motius econòmics a l'usuari que no té accés a aquests mitjans de pagament.

Aquesta defensora considera molt greu aquesta situació, tenint en compte que els poders públics no només han de complir la llei, sinó vetllar pel seu compliment, i per aquest motiu i atenent els principis de Bona Administració, i el d'Igualtat de Drets i No Discriminació reconegut a la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat, formulo D'OFICI la següent

RECOMANACIÓ

Que l'Ajuntament faciliti els mitjans i doni les instruccions que corresponguin per tal que els usuaris dels serveis públics municipals puguin pagar en efectiu i posi fi a la discriminació que suposa exigir-los que disposin d'altres sistemes de pagament, per fer ús dels serveis públics municipals.

Aquesta recomanació garanteix l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

2021/DCG/229-O

DECISIÓ D'OFICI

La defensora ha vingut detectant respecte de la taxa d'escombraries, que no es permet el prorrateig quan hi ha supòsits de baixa per cessament de l'activitat o canvis de titularitat, i que aquesta taxa és de cobrament únic i anual, segons les ordenances fiscals.

Considera que un local que està desocupat o sense activitat no pot generar una taxa d'escombraries i que s'hauria de fer una prorrateig per mesos i no cobrar la taxa íntegra a principis d'any, perquè això perjudica especialment als propietaris que a més de perdre els ingressos d'un lloguer es veuen obligats a assumir igualment el cost anual de la taxa de residus.

L'Ajuntament ha desestimat les peticions de prorrateig en aquests casos, en aplicació del que preveu l'article 6 de les ordenances fiscals que estableixen que aquesta taxa s'acredita el primer dia de l'exercici i que en cas de baixa o canvi de titular, no hi ha dret al prorrateig de la quota.

Respecte del que diuen les ordenances certament no es discuteix que aquesta taxa sigui de recepció obligatòria, però si que és veritat que el fet d'haver de pagar la totalitat de la taxa sense possibilitat de prorrateig, és una solució injusta i

discriminatòria respecte al que es fa en els casos d'habitatges particulars, en els que s'admet com a mínim el pagament trimestral.

En el cas del titular d'una activitat, en el moment que aquesta es dona de baixa, deixa d'haver-hi benefici per la prestació del servei, no hi ha receptor del benefici i per tant desapareix el subjecte passiu que, segons el que diu l'article 3 de l'ordenança fiscal que regula aquesta taxa "son subjectes passiu d'aquesta taxa les persones (...) que resultin beneficiades per la prestació del servei".

Sembla clar que si no hi ha benefici, si les persones que es consideren subjectes passius no estan beneficiades per la prestació del servei- que seria el cas quan no hi ha activitat i no es generen residus- no hi hauria d'haver obligació de pagament.

En aquells casos en que el propietari ve obligat a pagar la taxa d'escombraries quan ha perdut el llogater del local on es feia l'activitat, i per tant no hi ha cap generació de residus, es veu doblement perjudicat perquè veu minvats els seus ingressos a causa del cessament del lloguer i a més, no rep cap benefici per la prestació del servei.

Cal tenir en compte per exemple, que la mateixa ordenança preveu beneficis fiscals en supòsits diversos -article 5- de manera que es podria considerar establir nous supòsits en aquells casos de cessament o pèrdua de l'activitat.

Atès que existeixen raons de justícia, proporcionalitat i equitat, atès que les situacions que es produeixen amb els lloguers de locals de negoci o d'activitats, especialment en aquests temps de pandèmia i de crisi econòmica períodes en els quals molts propietaris han vist disminuïts els seus ingressos, perquè molts negocis han tancat o els propietaris han hagut de rebaixar els lloguers, i atès que en canvi, aquesta disminució no s'ha vist però, reflectida a la taxa d'escombraries, la Defensora de la Ciutadania formula D'OFICI la següent

RECOMANACIÓ

Que l'Ajuntament consideri fer les modificacions oportunes a les properes ordenances fiscals per tal que es puguin prorratejar les taxes d'escombraries en aquells casos que els locals no tinguin ni ocupants, ni hi hagi activitat que generi residus, o es contempli com un supòsit de benefici fiscal amb establiment dels supòsits concrets.

Aquesta recomanació pretén garantir l'aplicació proporcional i objectiva de les normes i el dret a la defensa de la ciutadania.

RESOLUCIÓ

RECOMANACIÓ PENDENT

5.

Annexos

5.1. Articles

A continuació hi podeu trobar diversos articles que la Defensora de la Ciutadania de Girona, Marta Alsina i Conesa, ha publicat al diari El Punt Avui.

La bretxa insalvable

Ara que farà gairebé dos anys que vam descobrir les utilitats dels nostres mòbils i ordinadors i el treball a distància, espero que aviat es prohibeixi totalment aquesta forma de treballar. El teletreball ha de romandre només per conferències, congressos i reunions que evitin desplaçaments inútils i de passada ajudin una mica a salvar el planeta, si és que encara és possible. S'ha d'acabar aquesta forma de treballar en tot el que estigui relacionat amb els serveis públics perquè això ha eixamplat la distància entre l'administració i l'administrat, la bretxa digital i les diferències socials. Les cues als registres civils a Barcelona i a Girona, on era impossible aconseguir inscriure els naixements; les cues a la Generalitat i Ajuntaments per tràmits impossibles sense cites prèvies; per no parlar de la paràlisi de la justícia que encara s'ha tornat més cega i lenta. Un cop controlada la pandèmia, vacunada la majoria de la població, i retornada la pràctica normalitat als camps de futbol, discoteques i teatres, està justificada encara la paràlisi de certs serveis públics amb l'excusa de la cita prèvia i el teletreball ?

Com a exemple un cas recent a la Subdelegación de Gobierno de Girona que em va indignar, tot i que vaig haver de reprimir les ganes de ficar-m'hi per no perdre el meu torn i evitar problemes d'ordre públic amb el guàrdia civil que va barrar el pas a una ciutadana estrangera perquè no tenia cita on line. Segurament l'agent de l'ordre es va limitar, sense criteri propi, al " cumplimiento de la ley ", però jo que m'havia personat a la subdelegación del Gobierno per una cosa tan absurda com presentar una documentació original en un expedient que tramito per seu electrònica, em vaig quedar astorada: mentre la senyora se n'anava amb la cua entre les cames, a l'imponent espai de la Subdelegación del Gobierno només hi érem jo i dos funcionaris, un dels quals passejava sense res més a fer que contemplar el buit immens de l'antic edifici del banc d'Espanya. O com trucar al jutjat i dir-te que la lletrada teletreballa i fins dijous no hi serà, com si el treball a distància es fes des de Mart i no hi hagués connexió telefònica.

Acabem amb el teletreball, a veure si reparem la bretxa que separa l'administrat de l'administració, que amb el tema de la Covid-19 sembla insalvable.

13 de novembre de 2021

La recollida porta a porta

L'Ajuntament de Girona ha posat fi al serial del contracte del servei de neteja de la ciutat. Sembla que en un futur proper gaudirem d'una ciutat relluent, lliure de brossa, amb servei de recollida porta a porta i neteja dels carrers amb aigua, això sí, només de tant en tant. Es d'esperar, doncs, que les queixes veïnals per la immundícia vagin a la baixa. La proposta municipal que s'ha presentat i publicat a la premsa sembla

engrescadora- tot i que complicada a primer cop d'ull- i convida a dues reflexions sobre un tema que ens incumbeix a tots i no acabem de resoldre.

En primer lloc, per si la gestió de residus tal com s'ha d'acabar fent no és la constatació d'un fracàs col·lectiu de primer ordre : al cap de tants anys encara no separem correctament les restes de menjar, no dobleguem els cartrons abans de fer-los entrar al contenidor- insistim a encabir-los a la força- i no acabem de distingir el groc del verd.

En segon lloc, per si les polítiques per evitar el consum desmesurat d'envasos plàstics no han estat també un engany i un fracàs absolut: les grans superfícies continuen comercialitzant aliments envasats generant una quantitat de residus plàstics insostenible.

Fetes aquestes reflexions, aplaudeixo la recollida porta a porta com a opció per garantir que separem correctament la fracció orgànica, com s'ha fet ja a moltes poblacions de les nostres comarques, i qualsevol sistema que contribueixi a que absolutament tota la ciutadania acabi havent de separar els residus, costi el que costi, i que entenguem tots plegats que generar deixalles és un problema.

Molts municipis petits han optat per la recollida de residus en funció del dia i del tipus de resta a recollir, el que ha obligat als veïns a conservar a casa les deixalles convenientment classificades i separades, fet que els implica directament en la seva gestió. No és el mateix baixar la brossa i deixar-la anònimament on ens plagui, que haver-la de destriar i custodiar a casa nostra fins que ens arribi el torn i quedem retratats si la tria és incorrecta.

Per això crec que el més important –i el més difícil - serà convèncer a la ciutadania que hem d'apostar clarament per generar menys residus mentre el consumisme a gran escala no trobi alternativa al plàstic. Comprar a les botigues del barri, racionalitzar horaris perquè tinguem temps d'anar a comprar al detall i sense presses, amb el cabàs i la bossa del pa, i apostar per productes no envasats, són accions relacionades amb la gestió de residus per salvar el medi ambient sense les quals la recollida i gestió de les nostres escombraries no acabarà de funcionar.

5 de febrer de 2022

Sindicatures locals i drets fonamentals

Parlar de drets fonamentals és parlar de la tasca que es fa des de les sindicatures locals de molts municipis de Catalunya, encara poc coneguda i reconeguda, malgrat la ja llarga trajectòria d'algunes d'aquestes sindicatures.

Si parlem del Defensor del Pueblo a nivell estatal o del Síndic de Greuges a nivell nacional, resulten institucions conegudes per tothom, ja sigui pel seu ressò mediàtic, pel major abast de la seva actuació o per la dimensió dels recursos públics dels que disposen.

A nivell local, les funcions de l'ombudsman les fan els Síndics locals o Defensors de la ciutadania, gràcies a les previsions de la Llei Municipal i de Règim local de Catalunya, que contempla la seva implantació als municipis.

A Catalunya, en comparació amb l'Estat espanyol, és on hi ha major nombre de Sindicatures Locals, actualment agrupades a l'associació Fòrum de Síndics i Síndiques, Defensors i Defensores locals de Catalunya, que entre altres objectius, treballa per aconseguir una regulació d'aquesta institució per mitjà d'una llei pròpia que permeti a les sindicatures locals gaudir d'un estatus jurídic propi que atorgui efectes vinculants a les seves resolucions com a únic mitjà per garantir l'efectiva defensa dels drets de la ciutadania enfront l'administració municipal.

A Girona, aquesta institució ha anat arrelant en molts municipis de les nostres comarques. Actualment tenim sindicatures locals actives a Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura, Girona, L'Escala, Vidreres, Lloret, Palafrugell, Palamós, Salt, i Sant Feliu de Guíxols, que també formen part de l'associació de Síndics Locals de Catalunya, que al seu torn agrupa altres sindicatures dels països catalans i de l'estat espanyol, on la implementació d'aquesta institució a nivell municipal no ha estat tan significativa.

Els síndics locals tenen la funció principal de vetllar pel respecte als drets dels ciutadans quan les inèrcies de l'administració porten a situacions injustes que la ciutadania no ve obligada a suportar, i s'erigeixen com a eina necessària per revertir-les.

Convé doncs que aquesta institució sigui reconeguda, i que s'estengui a tots els municipis de Catalunya per fer efectiu el respecte als drets bàsics i fonamentals de la ciutadania, que són més dels que ens pensem.

5 de març de 2022

Que neixin flors a cada instant

En el moment que escric, el Barça femení de futbol - que no el Barça de futbol femení - és objecte de portades i lloances. Les jugadores del Barça han posat al futbol que practiquen les dones a primera línia, i el camp nou s'ha omplert a vessar. El sentiment d'eufòria és inevitable: poc a poc anem trencant barreres.

Això m'ha fet pensar en el que va dir l'Alcaldessa de Girona a l'acte institucional del dia de les dones, quan feia referència a un manifest de cinquanta anys enrere per dir que no havíem avançat gens. Ja li vaig dir que no compartia aquesta visió pessimista, que nega la importància i els fruits de la lluita feminista i l'evidència dels avenços legals i socials. Exemples: cinquanta anys enrere existia encara la llicència marital, que negava la plena capacitat d'obrar a les dones, sotmeses a la tutela legal del marit; fins l'any 1983 no es va despenalitzar la píndola anticonceptiva, per no parlar de l'avortament i del divorci; era impensable veure dones, joves i nenes incorporades massivament al món laboral, a la universitat i a l'esport; era impossible parlar de violència masclista ni acudir a una comissaria a demanar protecció contra els abusos maritals. Sense aquests avenços avui no hi hauria dones conductores, policies, maquinistes, conselleres, metgesses, bomberes, advocades, ni l'acceptació social del feminisme.

Com en el futbol però, patim el masclisme, la cosificació, les dobles jornades, els sostres de vidre, la bretxa salarial, etc. Perquè la plena igualtat arribi abans del previst-cent anys més segons els experts- totes les accions importen. Per afavorir i normalitzar

que les nenes i noies puguin jugar a futbol, i dedicar-s'hi professionalment en condicions d'igualtat, sense cap discriminació, cal que proliferin equips infantils prop de casa. Perquè puguin seguir jugant com els seus companys, cal que el Quart, el Fornells, el Sant Gregori, El Gironès, La Salle, els Maristes, El Vedruna, apostin per fomentar aquests equips de noies perquè no hagin de deixar el futbol abans d'hora, perquè aquest esport no estigui només a l'abast de les elits o de les jugadores excepcionals. Perquè tot l'exemple de les jugadores del Barça, i de tantes altres, serveixi de llavor i neixin flors a cada instant.

2 d'abril de 2022

Primavera

Jo no sé a vostès, però a mi la primavera em fa bullir la sang. M'agrada el temps del plou i fa sol, del contrast entre el verd esplendorós dels prats i el blanc dels cims encara nevats, la sensació de tranquil·litat i frescor que es respira a comarques ara buides com la Cerdanya i el Ripollès. M'agrada que el dia sigui més llarg i els matins més clars, retrobar-me amb els turistes de sempre voltant per l'estació a la recerca del centre. M'agrada que Girona s'ompli de vida, que les terrasses siguin plenes, que els negocis locals funcionin, que hi hagi nous espais on reunir-se per fi amb qui es vulgui o amb qui es pugui, m'agrada la vida que es respira al barri vell, al carrer nou del teatre, a la Plaça del Vi, a fora muralla...

Ja sé que l'excés de turistes espanta, ja sé que la ciutat té altres problemes i que el turisme no és la solució als nostres mals, que no podem permetre més especulacions immobiliàries en detriment dels ciutadans, i que la massificació turística és nefasta. Ho sabem tots això. Però, en aquest època, m'agrada trobar-me'n alguns pel call jueu, gaudint d'aquest magnífic entorn d'arquitectura medieval, de la catedral, del passeig arqueològic, de la nostra cultura i gastronomia, perquè m'agrada el turisme que respecta els llocs on va. Diguin-me idealista, però segur que n'hi ha algun, d'aquests.

I m'agrada aquest altre turisme més discret però no menys visible del ciclisme que, juntament amb l'afició autòctona, ha fet que Girona i comarca sigui des de fa temps una destinació de primer ordre tant d'equips professionals com amateurs. Cada matí se'n poden veure pels carrers de Girona enfilant cap als Àngels, les Gavarres, el Llémena, per no parlar de les nombroses rutes de bicicleta de muntanya explorades diàriament per tanta i tanta gent aficionada a aquest esport, com delaten la quantitat de botigues que han crescut al seu entorn.

No sé vostès, però jo que vinc d'una adolescència de certa buidor, en la que Girona encara era grisa i avorrida, sense turistes ni ciclistes, ni terrasses plenes, ni Universitat, ni estudiants d'Erasmus, ni *guiris*, a mi que encara em bull la sang, que m'agrada la gent i l'he trobat a faltar, em sembla que una mica d'alegria no ens pot fer cap mal.

30 d'abril de 2022

El dret a empadronar-se

Arrel de la sentència dictada contra l'Ajuntament de Premià de Mar, que va acordar endurir les condicions d'accés al padró municipal, torna a sortir a la llum una problemàtica que no és nova, i que atempta contra un dret bàsic que no hauria d'estar en qüestió.

La llei 7/1985 de 2 d'abril reguladora de les bases del règim local, amb algunes modificacions per llei 4/1996 de 10 de gener, estableix en el seu article 15 que **“qualsevol persona que visqui a Espanya està obligada a inscriure's al padró del municipi on resideixi habitualment”**.

Constitucionalment el concepte de domicili ha estat definit com “qualsevol lloc, qualsevol que sigui la seva condició i característica on hi viu una persona o família, sigui pròpiament domicili o simplement residència estable o transitòria, incloses les barraques, edificacions ruïnoses, etc que serveixin de refugi a persona sense residència fixa, tendes de campanya, rulots que no siguin mitjans de transport etc”. Així les coses i entès el domicili com a tal, hem de convenir que des d'aquest punt de vista no es pot exigir que el domicili hagi de respondre a un habitatge de lloguer o de propietat, sinó el lloc on els residents en un municipi visquin.

Si bé són els Ajuntaments els que fixen les condicions per accedir a l'empadronament, la modificació normativa aprovada per l'Ajuntament de Premià, no pot ser la resposta adequada per lluitar contra l'ocupació, i condemna a l'exclusió social a sectors de població molt febles.

Molts municipis han trobat mecanismes per empadronar aquestes persones, establint formes de control per evitar el frau i l'efecte crida: s'ha de poder empadronar tothom que viu en un lloc, sigui quin sigui el seu domicili, fent les comprovacions corresponents, amb la intervenció dels serveis socials.

D'alguna manera o altra, l'administració ha de posar els seus recursos per tal que tothom pugui complir amb aquesta obligació, que al final ha de ser un dret bàsic a protegir, no pas a restringir. La lluita contra les ocupacions no passa pel padró, sinó per obligar al grans tenidors a oferir lloguer social i per fer polítiques que apostin per la construcció d'habitatge públic de lloguer.

25 de juny de 2022

Oh gavina empenyadora!

Expliquen a la ràdio que a Nàpols una gavina s'ha emportat un gosset amb el bec i ha arrencat el vol, per ensurt de la senyora que el passejava i del pobre animalet, que ves a saber on para. Cal reconèixer que la història té un punt tragicòmic, però no deixa de ser un retrat surrealista del que està passant arreu amb aquestes aus, ara tan menyspreades. De fet, pensava en aquesta anècdota quan, de la finestra estant, he vist passar una gavina amb un enorme plomall negre penjant. No era el gosset de Nàpols, era un ocell malferit que acabava de caçar per dinar.

En la meva adolescència- segurament per culpa del llibre d'en Richard Bach, Joan Salvador Gavina, i del delit per volar del seu protagonista, vam mitificar els gavians i

les gavines, i en vam fer un símbol de bellesa i llibertat. També és cert, al menys així ho recordo, que els estius de la meva infantesa i joventut prop del mar, aquests ocells els veia sempre a la llunyania, sobrevolant les aigües salades on de tant en tant es capbussaven per treure'n algun peix amb que alimentar-se. No recordo haver vist mai gavines passejant pel carrer, ni pels mercats, ni furgant les escombraries, ni menjant coloms, ni tan sols a Girona en recordo la presència.

La proliferació de gavines és un problema que ja fa anys patim a les nostres poblacions, especialment a les zones costaneres, sense aparent solució. S'han acostumat als humans i als seus residus, i no els tenen por. Ans al contrari, si senten qüestionada la seva presència planten cara, fan vols rasants per marcar territori i adverteixen xisclant que són allà. Sinó que li preguntin al gos de casa, obligat a recular cada cop que surt al jardí a prendre l'aire. A tot això cal afegir-hi el nivell de soroll que arriben a generar en època de cria i la quantitat d'excrements que s'acumulen als carrers i al mobiliari urbà.

Els Ajuntaments han d'actuar per trobar mesures que posin fi a la reproducció d'aquestes bèsties, com per exemple el pinso anticonceptiu, no fos cas que acabem cantant "*Oh gavina emprenyadora que passeges pel mercat.*", mentre en Joan Salvador Gavina fa acrobàcies a l'abocador (clausurat ?) de Solius.

23 de juliol de 2022

Mobilitat sostenible

Del 16 al 22 de setembre d'enguany se celebra a Catalunya, i a Girona, la Setmana Europea de la Mobilitat Sostenible, amb el lema "Combina i Mou-te" (Mix and Move) amb els objectius de sensibilitzar la ciutadania dels impactes negatius en el medi ambient i la salut de l'ús del vehicle, i d'impulsar l'ús de mitjans alternatius de transport sostenibles. Aquesta mena d'esdeveniments –l'efectivitat dels quals sovint es posa en dubte– volen sensibilitzar la ciutadania per tal que prengui consciència davant determinats problemes, en aquest cas de la necessitat imperiosa de recórrer a mitjans de transports menys contaminants, per fer de les ciutats un entorn net i saludable; per convidar a la reflexió i si pot ser a l'acció; per convèncer-nos que hem de canviar d'hàbits, i ens interpel·la a tots. És obvi, i crec que ja no ho discuteix ningú, o gairebé ningú, que a les nostres ciutats com a espai de vida de proximitat, hem de canviar les coses d'una vegada per totes. Hem de cercar modalitats de transport alternatives; utilitzar els carrils bici de la ciutat- a desgrat de crítics i contraris- ; a deixar el cotxe a casa si realment no és imprescindible; a caminar ; a utilitzar la bici més enllà del cap de setmana, i a fer un ús més gran del transport públic- sense perjudici de les millores que l'administració hi ha de procurar. En ciutats petites com les de les nostres comarques no hi ha massa excuses per no intentar-ho: no hi ha distàncies insalvables.

Hem de reflexionar també sobre les persones que no poden desplaçar-se de manera autònoma, ni a peu, ni amb bicicleta, ni amb patinet, ni tan sols amb transport públic, que suporten discriminacions per l'únic fet de voler dur una vida normal que ni ens podem imaginar. Poso com a exemple dos casos que han saltat a la premsa darrerament: el d'en Guiu de Banyoles, estudiant de filosofia amb dificultats de mobilitat que no troba la manera de poder arribar a la UdG amb transport públic sense haver de passar un calvari, i el cas de l'Isaac afectat de ceguesa, i advocat, qui

passejant amb el seu nadó en un acte tant simple com el de travessar el carrer va topar – per sort sense conseqüències- amb un camió que descarregava impunement estacionat damunt el pas de vianants. Pense'm-hi.

17 de setembre de 2022

Pagar per collir bolets

Anar a *collir* o *caçar* bolets per a molta gent és una manera d'anar a bosc, de fer activitat física, i de distreure's, per bé que per molta d'altra té com únic objectiu el plaer d'aconseguir –ne un bon cistell. Això sense tenir en compte la gent que n'obté un rendiment econòmic, i en fa un mitjà de vida.

A les nostres comarques hi ha moltíssimes zones boscoses on els caps de setmana de tardor els boletaires de tota mena- professionals i no- s'hi desplacen, especialment aquelles més conegudes com el Bergadà, el Ripollès, o la Garrotxa.

La moda dels bolets ha obligat als municipis afectats a reaccionar per combatre'n les conseqüències: des de la creació del carnet boletaire de pagament anual a Campelles i a Ripoll, fins al pagament d'una taxa puntual, com a Alins, el Pallars Sobirà, per import de cinc euros i un màxim de 10 kg de bolets. La finalitat d'aquestes mesures és actuar com a element dissuasiu per disminuir la massificació del bosc i han de revertir en la conservació dels camins i la preservació i neteja dels boscos, però caldrà veure si resulten útils i efectives per la mateixa dificultat de control del seu compliment.

Com sempre que es prenen aquest tipus de mesures hi ha opinions per tots els gustos. Alguns dels boletaires preguntats per tv3 sobre la mesura de l'Ajuntament d'Alins de cobrar una taxa de 5 euros per dia i per un màxim de 10 kg de bolets expressaven el seu desacord amb aquesta taxa, d'altres diuen simplement que els bolets creixen al bosc i no son de ningú, tot i que el 77% dels catalans està d'acord amb aquestes taxes si finalment reverteixen en la conservació dels boscos.

No em sembla malament que els municipis especialment afectats per la concurrència massiva de boletaires tinguin el dret d'imposar una taxa o un carnet de pagament únic perquè el gènere humà aprengui a contenir-se. No entenc que després de pagar la gasolina a preu d'or per arribar a bosc, passar un matí fantàstic collint bolets i segurament acabar amb un bon dinar al restaurant del poble, ens requin cinc euros. Llàstima que al final el pagament d'aquesta taxa dependrà de la bona voluntat de la gent i de la nostra empatia amb els municipis afectats.

15 d'octubre de 2022

Els premis Liberpress

Fa uns dies es van lliurar a l'Auditori de Girona els premis internacionals Liberpress, una associació que treballa per la cultura de la solidaritat, i per una societat més democràtica, tolerant, humana i solidària, com ella mateixa es defineix.

Hi ha dos motius clars per assistir al lliurament d'aquests premis i desitjar que ni l'associació que els promou ni la Diputació de Girona deixin de fer-los.

El primer, el fet que sigui una associació de Girona qui designi els premiats i atorgui aquests guardons a la nostra ciutat té una importància extraordinària, i hauria de servir per la seva projecció internacional com a ciutat compromesa amb els drets humans més enllà del turisme low cost i de bicicleta. En els temps que ens ha tocat viure i davant l'augment dels autoritarismes, cal més que mai fomentar els valors pels que treballa aquesta associació i la gent que premia.

El segon, l'acte dels premis en si mateix: un espai de reconeixement, de reivindicació i de cultura. Un acte per reflexionar - ni que sigui durant aquella estona - i replantejar-nos moltes coses al mateix temps que descobrim la qualitat humana dels premiats, gent de diversos orígens, cultures i disciplines però amb aquest atractiu en comú.

Necessitàvem més que mai reconèixer les lluites per la pau, pels drets humans, contra les violències i les injustícies, contra el canvi climàtic i les desigualtats; sentir la veu encara clara de Quico Pi de la Serra; escoltar les sàvies paraules de l'Eudald Carbonell que reclama consciència per evitar el col·lapse; la de les dones iranianes que lluiten per la seva vida contra un règim que les anorrea; la de l'associació que treballa per ajudar les dones i els seus fills que arriben amb pasteres absolutament esgotades i desamparades; conèixer els intel·lectuals, les escriptores, els dibuixants, perseguits per manifestar els seus pensaments crítics amb el poder imperant, exiliats i amenaçats per uns i altres; recordar gent de l'alçada d'en Lluís Maria Xirinacs, a qui l'associació va homenatjar amb un acte al preciós cementiri del Papiol on els morts descansen arran de terra, i agrair a la fundació Randa la preservació de la seva memòria.

Necessitem que Liberpress i la Diputació de Girona continuïn per molts anys la tasca de reconeixement de totes aquestes dones i homes que fan aquest món una mica millor.

12 de novembre de 2022

5.2. Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat

---

Us presentem el text de la "Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat" que seguint els acords assumits per les ciutats signatàries del Compromís de Barcelona ha redactat una Comissió expressament constituïda amb aquest objectiu i formada per experts juristes i representants de diferents ajuntaments europeus.

Dirigida als homes i dones de la ciutat Per què, al llindar del segle XXI, una Carta Europea dels Drets Humans a la Ciutat? La Declaració de Drets Humans (1948) és universal. No ha estat reforçada i completada per molts altres compromisos que insistien en la protecció de determinats drets de diferent abast?. La Convenció Europea (1950) ofereix el que anomenem una garantia jurisdiccional. I tanmateix existeixen nombrosos drets que encara no són "efectius" i els ciutadans tenen moltes dificultats per orientar-se en el laberint dels procediments administratius i jurídics.

Com garantir millor? Com actuar millor? Com assegurar millor les condicions públiques per a la felicitat privada de cadascú? Aquí sorgeix la Ciutat.

Perquè, arreu on els habitants de les àrees rurals prossegueixen el seu camí cap a les ciutats i on aquestes acullen un gran nombre de ciutadans i ciutadanes de pas, però també i sobretot, estrangers que cerquen la llibertat, el treball i l'intercanvi de coneixements, la ciutat ha esdevingut el futur de l'ésser humà.

La ciutat és, avui, l'espai de totes les trobades i, per tant, de totes les possibilitats. També és el terreny de totes les contradiccions i de tots els perills: en l'espai urbà de fronteres incertes apareixen totes les discriminacions arrelades a l'atur, la pobresa, el menyspreu de les diferències culturals, mentre que, alhora, s'esbossen i es multipliquen pràctiques cíviques i socials de solidaritat.

La vida a la ciutat també ens imposa actualment l'obligació de precisar millor determinats drets, ja que hi vivim, hi busquem feina, ens hi desplaçem. També ens imposa el reconeixement de nous drets: el respecte del medi ambient, la garantia d'una alimentació sana, de la tranquil·litat, de les possibilitats d'intercanvi i lleure, etc.

Per fi, davant la crisi que arrasa la democràcia delegada en l'àmbit dels Estats nacionals i la inquietud que provoquen les burocràcies europees, la ciutat apareix com el recurs a un nou espai polític i social.

És aquí on s'obren les condicions per a una democràcia de proximitat. Se'ns presenta l'ocasió perquè tots els ciutadans i ciutadanes participin en la ciutadania: una ciutadania de la ciutat. Si cada dret definit pertany a cadascú, cada ciutadà, lliure i solidari, ha de garantir-lo als altres.

El compromís que adoptem aquí s'adreça a les dones i als homes del nostre temps. No pretén ser exhaustiu i el seu abast dependrà de com els habitants de la ciutat el facin seu. Es presenta com un marc de resposta a les expectatives dels ciutadans i ciutadanes, que les ciutats escenifiquen i revelen alhora. Aquesta Carta se situarà per

a ells, com també per a aquelles persones que els governen, al nivell de la subsidiarietat que és el de la ciutat, conjunt de punts de suport per reivindicar els seus drets, reconèixer eventuais violacions i donar-hi fi. Aquests punts de suport s'ofereixen com tantes altres oportunitats per superar les dificultats i conciliar les lògiques, de vegades contradictòries, implantades en la vida mateixa de la ciutat.

Una voluntat: integrar el lligam social, de forma durable, dins l'espai públic.

Un principi: la igualtat.

Un objectiu: l'augment de la consciència política de tots els seus habitants.

Les ciutats sotasignades:

Reconeixent que la Declaració Universal de Drets Humans, el Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics, el Pacte Internacional de Drets Econòmics, Socials i Culturals, el Conveni per a la Salvaguarda dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals, la Carta Social Europea i els altres instruments internacionals per a la protecció dels drets humans s'apliquen als habitants de les ciutats com a qualsevol altra persona;

Recordant que els drets humans són universals, indivisibles i interdependents, que tots els poders públics són responsables de la seva garantia, però que el seu reconeixement i els mecanismes que en permeten l'execució encara són insuficients, sobretot pel que fa als drets socials, econòmics i culturals;

Convençudes que la bona administració de les ciutats exigeix el respecte i la garantia dels drets humans per a tots els habitants de les ciutats sense cap exclusió en la promoció dels valors de cohesió i protecció dels més vulnerables;

Convençudes per aquestes raons de la necessitat de l'existència d'una Carta Europea de Drets Humans a la Ciutat que proclami amb solemnitat i claredat les llibertats públiques i els drets fonamentals reconeguts als habitants de les ciutats i el compromís de les autoritats municipals de garantir-los en el respecte de les competències i dels poders que detenten legalment segons els termes de les seves legislacions nacionals respectives ;

Inspirades en els valors de respecte de la dignitat de l'ésser humà, de la democràcia local i del dret a una existència que permeti millorar el benestar i la qualitat de vida de tothom.

Assumint els termes de la Carta Europea d'Autonomia Local, segons els quals cal fer l'administració municipal més eficaç i més propera del ciutadà, i seguint les recomanacions del Compromís de Barcelona, signat el 17 d'octubre de 1998 per les ciutats que van participar a la Conferència Europea Ciutats pels Drets Humans, de millorar l'espai públic col·lectiu per a tots els ciutadans i ciutadanes sense distinció de cap tipus;

Han decidit de comú acord assumir els compromisos següents:

PART I. DISPOSICIONS GENERALS

Art. I - DRET A LA CIUTAT

1. La ciutat és espai col·lectiu que pertany a tots els seus habitants que tenen dret a trobarhi les condicions per la seva realització política, social i ecològica, cosa que comporta assumir també deures de solidaritat.

2. Les autoritats municipals fomenten, amb tots els mitjans de què disposen, el respecte de la dignitat de tots i la qualitat de vida dels seus habitants.

Art. II - PRINCIPI D'IGUALTAT DE DRETS I DE NO-DISCRIMINACIÓ

1. Els drets enunciats en aquesta Carta són reconeguts a totes les persones que viuen a les ciutats signatàries, independentment de la seva nacionalitat.

2. Aquests drets són garantits per les autoritats municipals, sense cap discriminació per color, edat, sexe o opció sexual, llengua, religió, opinió política, origen nacional o social o nivell d'ingressos.

Art. III - DRET A LA LLIBERTAT CULTURAL, LINGÜÍSTICA I RELIGIOSA

1. Es reconeix el dret dels ciutadans i ciutadanes a exercir i desenvolupar la llibertat cultural.

2. Tots els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a exercir la seva llibertat lingüística i religiosa. Les autoritats municipals, en col·laboració amb les altres administracions, fan tot allò necessari per tal que els infants de grups lingüístics minoritaris puguin estudiar la llengua materna.

3. La llibertat de consciència i de religió individual i col·lectiva queda garantida per les autoritats municipals a tots els ciutadans i ciutadanes. En el marc de la legislació nacional, les autoritats municipals duen a terme totes les accions necessàries per garantir aquest dret i vetllen per evitar la creació de guetos.

4. En el respecte del laïcisme, les ciutats afavoreixen la tolerància mútua entre creients i no creients, com també entre les diferents religions.

5. Les autoritats municipals conreen la història de la seva població i respecten la memòria dels difunts, tot assegurant el respecte i la dignitat dels cementiris.

Art. IV - PROTECCIÓ DELS COL·LECTIUS I CIUTADANS MÉS VULNERABLES

1. Els col·lectius i ciutadans i ciutadanes més vulnerables tenen dret a gaudir de mesures específiques de protecció.

2. Les persones discapacitades gaudeixen d'una assistència municipal particular. Se'ls han d'adaptar els habitatges, els llocs de treball i de lleure. Els transports públics han de ser accessibles a tothom.

3. Les ciutats signatàries adopten polítiques actives de recolzament a la població més vulnerable, garantint a cada persona el dret a la ciutadania.

4. Les ciutats prenen totes les mesures indispensables per tal de facilitar la integració de tots els ciutadans i ciutadanes sigui quina sigui la causa de la seva vulnerabilitat, i evitar els assentaments de caràcter exclouent.

Art. V - DEURE DE SOLIDARITAT

1. La comunitat local està unida per un deure de solidaritat recíproca. Les autoritats locals hi participen i fomenten el desenvolupament i la qualitat dels serveis públics.
2. Les autoritats municipals afavoreixen la creació de xarxes i associacions de solidaritat entre ciutadans i ciutadanes, i controlaran la bona execució dels deures públics.

Art. VI - COOPERACIÓ MUNICIPAL INTERNACIONAL

1. Les ciutats fomenten el coneixement mutu dels pobles i les seves cultures.
2. Les ciutats signatàries es comprometen a cooperar amb les col·lectivitats locals dels països en vies de desenvolupament en els àmbits de l'equipament urbà, la protecció del medi ambient, la salut, l'educació i la cultura, i a implicar-hi el major nombre possible de ciutadans i ciutadanes.
3. Les ciutats inciten en particular els actors econòmics a participar en programes de cooperació per tal d'associar-hi tota la població i desenvolupar un sentiment de solidaritat i de plena igualtat entre els pobles, que vagi més enllà de les fronteres urbanes i nacionals.

Art. VII - PRINCIPI DE SUBSIDIARIETAT

1. Les ciutats fomenten el coneixement mutu dels pobles i les seves cultures.
2. Les ciutats signatàries es comprometen a cooperar amb les col·lectivitats locals dels països en vies de desenvolupament en els àmbits de l'equipament urbà, la protecció del medi ambient, la salut, l'educació i la cultura, i a implicar-hi el major nombre possible de ciutadans i ciutadanes.
3. Les ciutats inciten en particular els actors econòmics a participar en programes de cooperació per tal d'associar-hi tota la població i desenvolupar un sentiment de solidaritat i de plena igualtat entre els pobles, que vagi més enllà de les fronteres urbanes i nacionals.

PART II. DRETS CIVILS I POLÍTIQS DE LA CIUTADANIA LOCAL

Art. VIII - DRET A LA PARTICIPACIÓ POLÍTIQA

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret de participar en la vida política local mitjançant l'elecció lliure i democràtica dels representants locals.
2. Les ciutats signatàries fomenten l'ampliació del dret de sufragi actiu i passiu en l'àmbit municipal a tots els ciutadans i ciutadanes majors d'edat no nacionals, després d'un període de dos anys de residència a la ciutat.
3. Al marge de les eleccions periòdiques que estan destinades a renovar les instàncies municipals, es fomenta la participació democràtica. A aquest efecte, els ciutadans i ciutadanes i les seves associacions poden accedir als debats públics, interpellar les autoritats municipals pel que fa als reptes que afecten l'interès de la col·lectivitat local i expressar les seves opinions, o bé de manera directa mitjançant un "referèndum municipal", o bé a través de les reunions públiques i l'acció popular.

4. Les ciutats, per tal de salvaguardar el principi de transparència i en conformitat a les disposicions legislatives dels diferents països, organitzen el sistema de govern i l'estructura administrativa de manera que faci efectiva la responsabilitat dels representants electes envers els ciutadans i ciutadanes, així com també la responsabilitat de l'administració municipal envers els òrgans de govern.

Art. IX - DRET D'ASSOCIACIÓ, DE REUNIÓ I MANIFESTACIÓ

1. Els drets d'associació, de reunió i manifestació es garanteixen a tothom a les ciutats.

2. Les administracions locals fomenten la vida associativa com a expressió de la ciutadania, en el respecte de la seva autonomia. 3. La ciutat ofereix espais públics per a l'organització de reunions obertes i trobades informals. Garanteix el lliure accés de tothom a aquests espais en el respecte de les normes.

Art. X - PROTECCIÓ DE LA VIDA PRIVADA I FAMILIAR

1. La ciutat protegeix el dret a la vida privada i familiar i reconeix que el respecte a les famílies, en la diversitat de les seves formes actuals, és un element essencial de la democràcia local.

2. La família, des de la seva formació i sense intervenció en la seva vida interna, gaudeix de la protecció de les autoritats municipals i de facilitats, en particular en l'àmbit de l'habitatge. Les famílies més desfavorides disposen doncs d'ajuts financers, com també d'estructures i serveis per a l'assistència a la infància i la vellesa.

3. Les autoritats municipals desenvolupen polítiques actives per vetllar per la integritat física dels membres de les famílies i encoratgen la desaparició dels maltractaments en el seu si.

4. En el marc del respecte de la llibertat d'elecció en l'àmbit educatiu, religiós, cultural i polític, les autoritats locals adopten totes les mesures necessàries per protegir la infància i la joventut i afavorir l'educació sobre les bases de la democràcia, la tolerància i la possibilitat de plena participació en la vida de la ciutat.

5. Les autoritats locals creen les condicions adients a fi de que els infants puguin gaudir de la seva infantessa.

Art. XI - DRET A LA INFORMACIÓ

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a ser informats de tot allò que pertoca a la vida social, econòmica, cultural i administrativa local. Els únics límits són el respecte de la vida privada de les persones i la protecció de la infància i la joventut.

2. Les autoritats municipals ofereixen els mitjans perquè la circulació d'informació que afecti la població sigui accessible, eficaç i transparent. A aquest efecte, desenvolupen l'aprenentatge de les tecnologies informàtiques, el seu accés i la seva actualització periòdica.

PART III. DRETS ECONÒMICS, SOCIALS, CULTURALS I AMBIENTALS DE PROXIMITAT

Art. XII - DRET GENERAL ALS SERVEIS PÚBLICS DE PROTECCIÓ SOCIAL

1. Les ciutats signatàries consideren les polítiques socials com a part central de les polítiques de protecció dels Drets Humans i es comprometen a garantir-los en el marc de les seves competències.
2. Es reconeix el dret dels ciutadans i ciutadanes a accedir lliurement als serveis municipals d'interès general. Amb aquesta finalitat, les ciutats signatàries s'oposen a la comercialització dels serveis personals d'ajuda social i vetllen perquè existeixin uns serveis essencials de qualitat a preus acceptables en altres sectors dels serveis públics.
3. Les ciutats signatàries es comprometen a desenvolupar polítiques socials especialment destinades als més desfavorits, com a forma de rebuig a l'exclusió i en la recerca de la dignitat humana i de la igualtat.

Art. XIII - DRET A L'EDUCACIÓ

1. Els ciutadans i ciutadanes de la ciutat gaudeixen del dret a l'educació. Les autoritats municipals faciliten l'accés a l'educació elemental dels infants i els joves en edat escolar.

Encoratgen la formació de les persones adultes, en un marc de proximitat i respecte dels valors democràtics.

2. Les ciutats contribueixen a la posta en disposició de tothom dels espais i centres escolars, educatius i culturals, en un context multicultural i de cohesió social.
3. Les autoritats municipals contribueixen a augmentar el nivell de ciutadania mitjançant pedagogies educatives, en particular pel que fa a la lluita contra el sexisme, el racisme, la xenofòbia i la discriminació, tot implantant principis de convivència i hospitalitat.

Art. XIV - DRET AL TREBALL

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a exercir activitats remunerades, mitjançant un lloc de treball digne que garanteixi la seva qualitat de vida.
2. Les autoritats municipals, en la mesura de les seves possibilitats, contribueixen a assolir la plena ocupació. Per tal de fer efectiu el dret al treball, les ciutats signatàries afavoreixen el punt d'equilibri entre l'oferta i la demanda d'ocupació i encoratgen l'actualització i la requalificació dels treballadors mitjançant la formació continuada. Desenvolupen accions accessibles a les persones a l'atur.
3. Les ciutats signatàries es comprometen a no firmar cap contracte municipal sense introduir-hi una clàusula que rebutgi el treball il·legal, tant si es tracta de treballadors nacionals com estrangers, de persones en situació tant regular com irregular en relació amb les lleis nacionals, com també clàusules que rebutgin el treball dels infants.
4. Les autoritats municipals desenvolupen, en col·laboració amb les altres institucions públiques i les empreses, mecanismes per garantir la igualtat de tots i totes davant el treball, per impedir qualsevol tipus de discriminació per motius de nacionalitat, sexe, opció sexual, edat o discapacitació, pel que fa al salari, les condicions de treball, al dret de participació, a la promoció professional i a la protecció contra l'acomiadament. Les autoritats municipals encoratgen la igualtat en l'accés de les dones al treball

mitjançant la creació de llars d'infants i d'altres mesures, i la igualtat en l'accés de les persones discapacitades, mitjançant la creació dels equipaments adients.

5. Les autoritats municipals afavoreixen la creació de llocs de treball protegits per a les persones que han de tornar a inserir-se dins la vida professional. En particular, les autoritats municipals encoratgen la creació de llocs de treball relacionats amb els nous jaciments d'ocupació i les activitats que tenen un benefici social: serveis a les persones, medi ambient, prevenció social i educació per a adults.

Art. XV - DRET A LA CULTURA

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a la cultura en totes les seves expressions, manifestacions i modalitats.

2. Les autoritats locals, en cooperació amb les associacions culturals i el sector privat, encoratgen el desenvolupament de la vida cultural urbana en el respecte de la diversitat. Es posen a la disposició dels ciutadans i ciutadanes espais públics adients per a les activitats culturals i socials en condicions d'igualtat per a tothom.

Art. XVI - DRET A L'HABITATGE

1. Tots els ciutadans i ciutadanes tenen dret a un habitatge digne, segur i salubre.

2. Les autoritats municipals vetllen per l'existència d'una oferta adient d'habitatge i d'equipaments de barri per a tots els ciutadans i ciutadanes, sense distinció deguda al nivell d'ingressos. Aquests equipaments han de disposar d'estructures d'acolliment per als sense sostre que puguin garantir la seva seguretat i dignitat, com també d'estructures per a les dones víctimes de violència, en particular de violència domèstica, de maltractaments, i per a les que intenten fugir de la prostitució.

3. Les autoritats municipals garanteixen el dret dels nòmades a residir en la ciutat en condicions compatibles amb la dignitat humana.

Art. XVII - DRET A LA SALUT

1. Les autoritats municipals afavoreixen l'accés en igualtat de tots els ciutadans i ciutadanes, a l'atenció i prevenció sanitària.

2. Les ciutats signatàries, per mitjà d'accions en l'àmbit econòmic, cultural, social i urbanístic contribueixen de manera global a promoure la salut de tots els seus habitants amb la seva participació activa.

Art. XVIII - DRET AL MEDI AMBIENT

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen el dret a un medi ambient sa que cerqui la compatibilitat entre desenvolupament econòmic i equilibri ambiental.

2. Amb aquesta finalitat, les autoritats municipals adopten, sobre la base del principi de precaució, polítiques de prevenció de la contaminació (incloent-hi la contaminació acústica), d'estalvi de l'energia, de gestió, de reciclatge, reutilització i recuperació dels residus; amplien i protegeixen els espais verds de les ciutats.

3. Les autoritats municipals executen totes les accions necessàries per tal que els ciutadans i ciutadanes apreciïn, sense degradar-lo, el paisatge que envolta i configura la ciutat i, per tal que siguin consultats sobre les modificacions que el puguin alterar.

4. Les autoritats municipals desenvolupen una educació específicament orientada envers el respecte de la natura, en particular per als infants.

Art. XIX - DRET A UN URBANISME HARMONIÓS I SOSTENIBLE

1. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a un desenvolupament urbanístic ordenat que garanteixi una relació harmoniosa entre l'hàbitat, els serveis públics, els equipaments, els espais verds i les estructures destinades als usos col·lectius.

2. Les autoritats municipals duen a terme, amb la participació dels ciutadans i ciutadanes, una planificació i una gestió urbanes que assoleixin l'equilibri entre l'urbanisme i el medi ambient.

3. En aquest marc, es comprometen a respectar el patrimoni natural, històric, arquitectònic, cultural i artístic de les ciutats i a promoure la rehabilitació i la reutilització del patrimoni construït, per tal de reduir les necessitats pel que fa a les noves construccions i al seu impacte en el territori.

Art. XX - DRET A LA CIRCULACIÓ I LA TRANQUIL·LITAT A LA CIUTAT

1. Les autoritats locals reconeixen el dret dels ciutadans i ciutadanes a tenir mitjans de transport compatibles amb la tranquil·litat a la ciutat. A aquest efecte, afavoreixen transports públics accessibles a tothom segons un pla de desplaçaments urbans i interurbans. Controlen el tràfic automobilístic i garanteixen la seva fluïdesa tot respectant el medi ambient.

2. El municipi controla rigorosament l'emissió de sorolls i vibracions de tot tipus. Defineix les àrees completament reservades, o reservades en determinats moments, als vianants i encoratja l'ús dels vehicles no contaminants.

3. Les ciutats signatàries es comprometen a assignar els recursos necessaris per fer efectius aquests drets i, si s'escau, recorren a formes de col·laboració econòmica entre entitats públiques, empreses privades i la societat civil.

Art. XXI - DRET AL LLEURE

1. Els governs locals reconeixen el dret dels ciutadans i ciutadanes a disposar de temps lliure.

2. Les autoritats locals garanteixen l'existència d'espais lúdics de qualitat oberts a tots els infants sense discriminació.

3. Les autoritats municipals faciliten la participació activa en l'esport i fan possible que les instal·lacions necessàries per la pràctica esportiva estiguin a la disposició de tots els ciutadans i ciutadanes.

4. Les autoritats municipals encoratgen un turisme sostenible i vetllen per l'equilibri entre l'activitat turística de la ciutat, i el benestar social i ambiental dels ciutadans i ciutadanes.

Art. XXII - DRETS DELS CONSUMIDORS

Les ciutats vetllen, en els límits de les seves competències, per la protecció dels consumidors. A aquest efecte, i pel que fa als productes alimentaris, garanteixen o fan garantir el control dels pesos i les mesures, de la qualitat, la composició dels productes i l'exactitud de les informacions, com també les dates de caducitat dels aliments.

PART IV. ELS DRETS RELATIUS A L'ADMINISTRACIÓ DEMOCRÀTICA LOCAL

Art. XXIII - EFICÀCIA DELS SERVEIS PÚBLICS

1. Les autoritats locals garanteixen l'eficàcia dels serveis públics i la seva adaptació a les necessitats dels usuaris vetllant per evitar qualsevol situació de discriminació o d'abús.

2. Les administracions locals es dotaran d'instruments per a l'avaluació de la seva acció municipal i tindran en compte els resultats d'aquesta avaluació.

Art. XXIV - PRINCIPI DE TRANSPARÈNCIA

1. Les ciutats signatàries garanteixen la transparència de l'activitat administrativa. Els ciutadans i ciutadanes han de poder conèixer els seus drets i obligacions polítiques i administratives mitjançant la publicitat que es fa de les normes municipals, que han de ser comprensibles i actualitzades de forma periòdica. 2. Els ciutadans i ciutadanes tenen dret a disposar d'una còpia dels actes administratius de l'administració local que els afecten, llevat dels casos en què existeixen obstacles d'interès públic o en relació amb el dret a la vida privada de terceres persones.

3. L'obligació de transparència, publicitat, imparcialitat i no-discriminació de l'acció dels poders municipals s'aplica a:

- la conclusió dels contractes municipals arran de l'aplicació d'una gestió rigorosa de la despesa municipal;

- la selecció de funcionaris, empleats i treballadors municipals en el marc dels principis de mèrit i competència.

4. Les autoritats locals garanteixen la transparència i el control rigorós de l'ús dels fons públics.

PART V. MECANISMES DE GARANTIA DELS DRETS HUMANS DE PROXIMITAT

Art. XXV - ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA LOCAL

1. Les ciutats desenvolupen polítiques de millora de l'accés dels ciutadans i ciutadanes al Dret i la Justícia.

2. Les ciutats signatàries afavoreixen la solució extrajudicial dels conflictes civils, penals, administratius i laborals, mitjançant la implantació de mecanismes públics de conciliació, transacció, mediació i arbitratge.

3. Si s'escau, la justícia municipal, exercida pels jutges de pau independents -homes de bé-, elegits pels ciutadans i ciutadanes o pels governs locals, té la competència per resoldre en equitat els conflictes que oposen els ciutadans i ciutadanes i l'administració municipal i que presenten caràcter de recurs.

Art. XXVI - POLICIA DE PROXIMITAT

Les ciutats signatàries fomenten el desenvolupament de cossos de policia de proximitat altament qualificats, amb missions "d'agents de seguretat i convivència". Aquests agents apliquen polítiques preventives contra els delictes i actuen com una policia d'educació cívica.

Art. XXVII - MECANISMES DE PREVENCIÓ

1. Les ciutats signatàries implanten en el seu territori mecanismes preventius:

- mediadors socials o de barri, en particular a les àrees més vulnerables;
- Ombudsman municipal o defensor del poble com a institució independent i imparcial.

2. Per tal de facilitar l'exercici dels drets inclosos en aquesta Carta i sotmetre al control de la població l'estat de la seva concreció, cada ciutat signatària crea una comissió d'alerta constituïda per ciutadans i ciutadanes que s'encarregarà de l'avaluació de l'aplicació de la Carta.

Art. XXVIII - MECANISMES FISCALS I PRESSUPOSTARIS

1. Les ciutats signatàries es comprometen a establir els seus pressupostos de manera que les previsions dels ingressos i les despeses puguin fer efectius els drets enunciats en aquesta Carta. Poden implantar a aquest efecte un sistema de "pressupost participatiu". La comunitat de ciutadans i ciutadanes, organitzada en assemblees de barris o sectors o fins i tot en associacions, podrà d'aquesta manera expressar la seva opinió sobre el finançament de les mesures necessàries per a la realització d'aquests drets.

2. Les ciutats signatàries es comprometen, en nom del respecte de la igualtat de tots els ciutadans i ciutadanes davant les càrregues públiques, a no permetre que els àmbits o activitats de la seva competència escapin a la legalitat en matèria social, fiscal, ambiental o de qualsevol altre ordre; i actuen de manera que les àrees d'excepció a la legalitat desapareguin allà on existeixen.

DISPOSICIÓ FINAL

Valor Juridic de la carta i mecanismes d'aplicació

1. Un cop adoptada, la Carta romandrà oberta a la signatura individualitzada de totes les ciutats que s'adhereixin a aquest compromís.

2. Les ciutats signatàries incorporen dins l'ordenament local els principis i les normes, com també els mecanismes de garantia, establerts en aquesta Carta i en fan menció explícita en els fonaments jurídics dels actes municipals.

3. Les ciutats signatàries reconeixen el caràcter de dret imperatiu general dels drets enunciats en aquesta Carta i es comprometen a rebutjar o denunciar qualsevol acte jurídic, en particular qualsevol contracte municipal, les conseqüències del qual serien un obstacle per al compliment dels drets reconeguts o serien contràries a la seva realització, i a actuar de manera que els altres subjectes de dret reconeixin així el valor jurídic superior d'aquests drets.

4. Les ciutats signatàries es comprometen a reconèixer aquesta Carta mitjançant la menció expressa a totes les seves ordenances municipals, com a primera regla jurídica vinculant de la ciutat.

5. Les ciutats signatàries es comprometen a crear una comissió encarregada d'establir cada dos anys una avaluació de l'aplicació dels drets reconeguts per la Carta i a fer-la pública.

6. La Reunió de la Conferència Ciutats pels Drets Humans, constituïda com a assemblea plenària de les ciutats signatàries, decidirà implantar un mecanisme de seguiment adient per tal de verificar la recepció i acompliment d'aquesta Carta per les ciutats signatàries.

DISPOSICIONS ADICIONALS

PRIMERA

Les ciutats signatàries es comprometen a actuar davant els seus Estats de manera que les legislacions nacionals permetin la participació dels ciutadans i ciutadanes residents no nacionals en les eleccions municipals, en el sentit expressat a l'Article VIII.2 d'aquesta Carta.

SEGONA

Per tal de permetre el control jurisdiccional dels drets continguts d'aquesta Carta, les ciutats signatàries es comprometen a demanar als seus Estats i a la Unió Europea que completin les declaracions constitucionals de Drets Humans o la Convenció Europea de Drets Humans.

TERCERA Les ciutats signatàries elaboraran i executaran Programes Agenda 21, en aplicació dels acords adoptats a la Conferència de l'ONU sobre Medi ambient i Desenvolupament, que es va celebrar a Rio de Janeiro l'any 1992.

QUARTA

En cas de conflicte armat, les ciutats signatàries vetllaran pel manteniment del govern de la municipalitat, en el respecte dels drets proclamats en aquesta Carta.

CINQUENA

La signatura del representant de la ciutat present el divuit de maig de 2000 a Saint-Denis està subjecta a la seva ratificació pel Ple Municipal, que podrà establir les reserves al text del articulat que consideri adequades.

Fet a Saint-Denis, el divuit de maig de dos mil.

5.3. Declaració Universal dels Drets Humans

Preàmbul

Considerant que el reconeixement de la dignitat inherent i dels drets iguals i inalienables de tots els membres de la família humana és el fonament de la llibertat, la justícia i la pau en el món,

Considerant que el desconeixement i el menyspreu dels drets humans han originat actes de barbàrie que han ultratjat la consciència de la humanitat; i que s'ha proclamat com l'aspiració més elevada de tothom l'adveniment d'un món on els éssers humans, deslliurats del temor i la misèria, puguin gaudir de llibertat d'expressió i de creença,

Considerant que és essencial que els drets humans siguin protegits per un règim de dret per tal que les persones no es vegin forçades, com a últim recurs, a la rebel·lió contra la tirania i l'opressió,

Considerant també que és essencial de promoure el desenvolupament de relacions amistoses entre les nacions,

Considerant que els pobles de les Nacions Unides han ratificat en la Carta llur fe en els drets humans fonamentals, en la dignitat i el valor de la persona humana i en la igualtat de dret d'homes i dones; i que han decidit de promoure el progrés social i millorar el nivell de vida dins d'una llibertat més àmplia,

Considerant que els Estats membres s'han compromès a assegurar, en cooperació amb l'Organització de les Nacions Unides, el respecte universal i efectiu dels drets humans i les llibertats fonamentals,

Considerant que una concepció comuna d'aquests drets i llibertats és de la més gran importància per al ple compliment d'aquest compromís,

L'Assemblea General

Proclama aquesta Declaració Universal de Drets Humans com l'ideal comú a assolir per a tots els pobles i nacions amb el fi que cada persona i cada institució, inspirant-se constantment en aquesta Declaració, promoguin, mitjançant l'ensenyament i l'educació, el respecte a aquests drets i llibertats i assegurin, amb mesures progressives nacionals i internacionals, el seu reconeixement i aplicació universals i efectius, tant entre els pobles dels Estats membres com entre els dels territoris sota llur jurisdicció.

Article 1

Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets. Són dotats de raó i de consciència, i han de comportar-se fraternalment els uns amb els altres.

Article 2

Tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició.

A més, no es farà cap distinció basada en l'estatut polític, jurídic o internacional del país o del territori al qual pertanyi una persona, tant si és independent com si està sota administració fiduciària, si no és autònom, o està sota qualsevol altra limitació de sobirania.

Article 3

Tota persona té dret a la vida, a la llibertat i a la seva seguretat.

Article 4

Ningú no serà sotmès a esclavitud o servitud: l'esclavitud i el tràfic d'esclaus són prohibits en totes llurs formes.

Article 5

Ningú no serà sotmès a tortures ni a penes o tractes cruels, inhumans o degradants.

Article 6

Tota persona té el dret arreu al reconeixement de la seva personalitat jurídica.

Article 7

Tots són iguals davant la llei i tenen dret, sense cap distinció, a igual protecció per la llei. Tots tenen dret a igual protecció contra qualsevol discriminació que violi aquesta Declaració i contra qualsevol incitació a una tal discriminació.

Article 8

Tota persona té dret a un recurs efectiu prop dels tribunals nacionals competents que l'empari contra actes que violin els seus drets fonamentals reconeguts per la constitució o per la llei.

Article 9

Ningú no serà detingut, pres o desterrat arbitràriament.

Article 10

Tota persona té dret, en condicions de plena igualtat, a ser escoltada públicament i amb justícia per un tribunal independent i imparcial, per a la determinació dels seus drets i obligacions o per a l'examen de qualsevol acusació contra ella en matèria penal.

Article 11

Tots els acusats d'un delictes tenen el dret que hom presumeixi la seva innocència fins que no es provi la seva culpabilitat segons la llei en un judici públic, en què hom li hagi assegurat totes les garanties necessàries per a la seva defensa.

Ningú no serà condemnat per actes u omissions que en el moment que varen ésser comesos no eren delictius segons el dret nacional o internacional. Tampoc no s'imposarà cap pena superior a l'aplicable en el moment de cometre el delictes.

Article 12

Ningú no serà objecte d'intromissions arbitràries en la seva vida privada, la seva família, el seu domicili o la seva correspondència, ni d'atacs al seu honor i reputació. Tothom té dret a la protecció de la llei contra tals intromissions o atacs.

Article 13

Tota persona té dret a circular lliurement i a triar la seva residència dins les fronteres de cada Estat.

Tota persona té dret a sortir de qualsevol país, àdhuc el propi, i a retornar-hi.

Article 14

En cas de persecució, tota persona té dret a cercar asil en altres països i a beneficiar-se'n.

Aquest dret no podrà ser invocat contra una persecució veritablement originada per delictes comuns o per actes oposats als objectius i principis de les Nacions Unides.

Article 15

Tota persona té dret a una nacionalitat.

Ningú no serà privat arbitràriament de la seva nacionalitat, ni del dret de canviar de nacionalitat.

Article 16

Els homes i les dones, a partir de l'edat núbil, tenen dret, sense cap restricció per motius de raça, nacionalitat o religió, a casar-se i a fundar una família. Gaudiran de drets iguals pel que fa al casament, durant el matrimoni i en la seva dissolució.

Nomes es realitzarà el casament amb el lliure i ple consentiment dels futurs esposos.

La família és l'element natural i fonamental de la societat i té dret a la protecció de la societat i de l'Estat.

Article 17

Tota persona té dret a la propietat, individualment i col_lectiva.

Ningú no serà privat arbitràriament de la seva propietat.

Article 18

Tota persona té dret a la llibertat de pensament, de consciència i de religió; aquest dret inclou la llibertat de canviar de religió o de creença, i la llibertat, individualment o col_lectivament, en públic o en privat, de manifestar la seva religió o creença per mitjà de l'ensenyament, la pràctica, el culte i l'observança.

Article 19

Tota persona té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou el de no ser molestat a causa de les pròpies opinions i el de cercar, rebre i difondre les informacions i les idees per qualsevol mitjà i sense límit de fronteres.

Article 20

Tota persona té dret a la llibertat de reunió i d'associació pacífiques.

Ningú no pot ser obligat a pertànyer a una associació.

Article 21

Tota persona té dret a participar en el govern del seu país, directament o per mitjà de representants lliurement elegits.

Tota persona té dret, en condicions d'igualtat, a accedir a les funcions públiques del seu país.

La voluntat del poble és el fonament de l'autoritat de l'Estat; aquesta voluntat ha d'expressar-se mitjançant eleccions autèntiques, que hauran de fer-se periòdicament

per sufragi universal i igual i per vot secret o per altre procediment equivalent que garanteixi la llibertat del vot.

Article 22

Tota persona, com a membre de la societat, té dret a la seguretat social i a obtenir, mitjançant l'esforç nacional i la cooperació internacional, segons l'organització i els recursos de cada país, la satisfacció dels drets econòmics, socials i culturals indispensables per a la seva dignitat i el lliure desenvolupament de la seva personalitat.

Article 23

Tota persona té dret al treball, a la lliure elecció de la seva ocupació, a condicions equitatives i satisfactòries de treball, i a la protecció contra l'atur.

Tota persona, sense cap discriminació, té dret a salari igual per igual treball.

Tothom que treballa té dret a una remuneració equitativa i satisfactòria que asseguri per a ell i la seva família una existència conforme a la dignitat humana, completada, si cal, amb altres mitjans de protecció social.

Tothom té dret a constituir sindicats per a la defensa dels seus interessos i a afiliar-s'hi.

Article 24

Tota persona té dret al descans i al lleure i, particularment, a una limitació raonable de la jornada de treball i a vacances periòdiques pagades.

Article 25

Tota persona té dret a un nivell de vida que asseguri, per a ell i la seva família, la salut i el benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i als serveis socials necessaris; també té dret a la seguretat en cas d'atur, malaltia, incapacitat, viduïtat, vellesa o altra manca de mitjans de subsistència independent de la seva voluntat.

La maternitat i la infantesa tenen dret a una cura i a una assistència especials.

Tots els infants, nascuts d'un matrimoni o fora d'un matrimoni, gaudeixen d'igual protecció social.

Article 26

Tota persona té dret a l'educació. L'educació serà gratuïta, si més no, en la instrucció elemental i fonamental. La instrucció elemental serà obligatòria.

L'ensenyament tècnic i professional es posarà a l'abast de tothom, i l'accés a l'ensenyament superior serà igual per a tots en funció dels mèrits respectius.

L'educació tendirà al ple desenvolupament de la personalitat humana i a l'enfortiment del respecte als drets humans i a les llibertats fonamentals; promourà la comprensió, la tolerància i l'amistat entre totes les nacions i grups ètnics o religiosos, i fomentarà les activitats de les Nacions Unides per al manteniment de la pau.

El pare i la mare tenen dret preferent d'escollir la mena d'educació que serà donada als seus fills.

Article 27

Tota persona té dret a participar lliurement en la vida cultural de la comunitat, a gaudir de les arts i a participar i beneficiar-se del progrés científic.

Tota persona té dret a la protecció dels interessos morals i materials derivats de les produccions científiques, literàries o artístiques de què sigui autor.

Article 28

Tota persona té dret a un ordre social i internacional en què els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració puguin ser plenament efectius.

Article 29

Tota persona té deures envers la comunitat, ja que només en aquesta li és possible el lliure i ple desenvolupament de la seva personalitat.

En l'exercici dels drets i les llibertats, tothom estarà sotmès només a les limitacions establertes per la llei i únicament amb la finalitat d'assegurar el reconeixement i el respecte deguts als drets i llibertats dels altres i de complir les justes exigències de la moral, de l'ordre públic i del benestar general en una societat democràtica.

Aquests drets i llibertats mai no podran ser exercits en oposició als objectius i principis de les Nacions Unides.

Article 30

Res en aquesta Declaració no podrà interpretar-se en el sentit que doni cap dret a un Estat, a un grup o a una persona a emprendre activitats o a realitzar actes que tendixin a la supressió de qualsevol dels drets i llibertats que s'hi enuncien.

GIRONA

DEFENSORA DE LA CIUTADANIA

Plaça del Vi, 1 - 17004 Girona

Tel.: 972 419 444

A/e: defensoradelaciutadania@ajgirona.cat

www.girona.cat/defensora